தமிழ் முழக்கம்

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

கவியரசு முடியரசன்

கவியரசர்

முடியரசன்

மணிவாசகர் பதிப்பகம்
8/7 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை,
சென்னை-600108.

முதல் பதிப்பு : சூலை, 1999
திருவள்ளுவர் ஆண்டு : 2030

விலை : ரூ. 20-00.

மணிவாசகர் வெளியீட்டு எண் : 693

பதிப்பாசிரியர்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; திருக்குறள் இயக்கம், திருமுறை இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம், தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் முதலிய தமிழியக்கங்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு உழைப்பவர்; தமிழகப் புலவர் குழுவின் துணைத் தலைவர்; பல்கலைக் கழகங்களின் பதிப்புக்குழு உறுப்பினராகச் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருபவர். இவர், தமிழ் நாட்டில் பல பல்கலைக் கழகங்களில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்; பதினாறு நூல்களின் ஆசிரியர். இவர் எழுதிய 'தாகூர்' நூல் தமிழக அரசின் முதற் பரிசு பெற்றது. தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் சாதனைகள் பல புரிந்த செம்மலாகிய இவர், துறைதோறும் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் நல்ல நூல்களைச் செம்பதிப்பாக வெளியிடுவதைத் தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளார். இவருடைய தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டிக் குன்றக்குடி அடிகளார், 'தமிழவேள்' என்னும் விருதினை வழங்கியுள்ளார். குளித்தலை கா.சு. பிள்ளை இலக்கியக்குழு, 'தமிழ் நெறிக் காவலர்' என்னும் விருதினை அளித்து இவரைச் சிறப்பித்துள்ளது. பதிப்புச் செம்மல் என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடம் :

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.
8/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
28-A, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.
15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.
28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி :

சிதம்பரம்: 30069 **சென்னை : 5361039**
மதுரை : 622853 **கோயமுத்தூர்: 397155**
திருச்சி : 706450

அச்சிட்டோர் : பீகே ஆப்செட் பிரஸ், சென்னை - 600 013.

ப

~~மீண்டும்~~ தமிழியக்கம்

தமிழவேள் ச. மெய்யப்பன்

'தமிழ் முழக்கம்' என்னும் இந்நூல் மணிவாசகர் திப்பகத்தின் தமிழியக்க வரிசையில் வெளிவருகிறது. தற்கு முன் இந்த வரிசையில் மொழிப்போர்க் காப்பியம் ூங்கொடி'யைப் பதிப்பித்தோம்.

தமிழ்மொழி வீறுகளை,

மனோன்மணீயம் சுந்தரனார்
பாரதியார்
பாரதிதாசன்
முடியரசன்
பெருஞ்சித்திரனார்
[redacted]

முதலியோர் வாழையடி வாழையெனப் புகழ்ந்து ாடியுள்ளனர்.

இப்பெருமக்களால் தமிழியக்கம் வேர்கொண்டது; விழுதுவிட்டது; வெற்றி கண்டது.

ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழியக்க வரலாற்றில்

பயிற்றுமொழி,
ஆட்சிமொழி,
வழிபாட்டுமொழி

எனத் தமிழ் பல போராட்டங்களைக் கண்டது. 1937-65 மொழி ஆதிக்கத்தை வென்றது. இந்தப் போராட்ட நிகழ்வுகள் தமிழ்க் கவிஞர்களால் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளன. இந்த வேள்விக்கு இடுபொருள் இட்டவர்களில் பாரதிதாசன் பரம்பரையினர் பெரும்பங்கு பெறுகின்றனர். இவர்களின் உணர்ச்சி மிக்க பாடல்களால் மொழி விடுதலைபெற்றது; உயர்வு பெற்றது. ‘தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்’ என்னும் தொடர் தமிழ்ப் போராளிகளுக்கு உரமாய், ஊட்டமாய் வலிமை சேர்த்தது.

பாவேந்தர் பரம்பரையில்,

[redacted]

முடியரசன்

[redacted]

தமிழ்வீறு மிக்க கவிதைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவர்கள் கவிதைகள் தமிழ்ப் போரின் ஆவணங்களாக அமைந்து விட்டன. குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் **கவியரசர் முடியரசனின்** ‘பூங்கொடி’க் காப்பியம் மொழிப்போர்க் காப்பியமாக முரசு கொட்டுகிறது. அன்று மணிமேகலை அமுதசுரபி வாயிலாகப் பசிக்கு உணவளித்தாள்; இன்று முடியரசன் ‘பூங்கொடி’ வாயிலாக மொழிப் பசிக்கு நல்லுணவு நல்குகிறார்.

முடியரசன் மரபின் மைந்தர். தமிழ் மரபுக் காவலர்; தமிழ் மரபுக்குச் செழுமை சேர்த்தவர். சங்கப் புலவரனைய சான்றோர்.

> காணாது ஈத்த இப்பரிசிலுக்கு யான்ஓர்
> வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்.....
> ....
> முற்றிய திருவின் மூவரே ஆயினும்
> பெட்பின்றி ஈதல் யாம் வேண்டலமே

என்னும் சங்கப் புலவர்களின் வைர வரிகளுக்குச் சான்றாக வாழ்ந்து காட்டிய பெருமித வாழ்வு முடியரசன் வாழ்வு.

50-70களில் நடைபெற்ற கவியரங்குகளில் தலைமையேற்றுப் பாடிய பாடல்கள் தமிழ் உணர்ச்சிப் பிழம்புகள். பங்கேற்றுப் பாடிய பாடல்கள் பல, இளைஞர்களின் தசைநார்களை வலிமைப்படுத்துவன.

இவரின் பழந்தமிழ்ப்புலமை, மொழிவளம், சொல்லாக்கம் இவர் கவியரங்கக் கவிதைகளில் இவருக்குத் தனிச் சிறப்பைத் தந்தன. தலைவராய் வீற்றிருந்து பாடிய கவிதைகள் பெருமிதக் கவிதைகள். கவியரங்குகளில் இவர் தாம் இயற்றிய பாடல்களை ஒலிநயம் குன்றாமல் தெளிவான உச்சரிப்புடன் பாடிய பாங்கு இவரை இனம் பிரித்து அடையாளம் காட்டியது. இவரின் கவியரங்கக் கவிதைகள் தனிநூலாக வந்து பல பதிப்புகளைப் பெற்றன. ~~காரைக்குடி நகரத்தார் பள்ளியில்~~ இவர் ஆசிரியராய் இருந்து எழுப்பிய முழக்கங்கள் எண்ணில. இந்தப் பட்டறையில் உருவான வாள்கள் பல. 'அனிச்ச அடி'க் கவிஞர் பாவலர் பழனி போலப் பலர் இவர் வழியில் இன்றும் தமிழ் முழக்கம் செய்கின்றனர்.

திராவிட முன்னேற்றக்கழக எழுச்சிக் காலத்தில் இவர் பாடல்கள் மாற்றுக் கட்சியினர்க்கு இடி முழக்கமாய் அமைந்தன. இடியைக் கண்டு அஞ்சும் நாகமென மாற்றார் மருண்டனர். கொள்கை உறுதி இவர் சொல்லுறுதியில் வெளிப்பட்டது. செம்மாந்த பெருவாழ்வு வாழ்ந்த இப்பெருமிதக் கவிஞரின் 'தமிழே, உயிரே' என்னும் இசைப்பாடல் அன்றும் இன்றும் நாடெங்கும் ஒலிக்கிறது. யாப்புப் பிறழ்ச்சி யில்லாத இசைப்பாடல் இயற்றி, தமிழிசைக்கு வளம் சேர்த்த முடியரசனாரின் தமிழ்ப்பணி தனி ஆய்வுக்கு உரியது. கவிஞர் பெருமகனாரை 40 ஆண்டுகளாக நான் நன்கறிவேன். இவர்தம் 'பூங்கொடி'யை வெளியிட்டுப் புகழ்பெற்றோம்; பூரித்தோம். தமிழ் வழிபாடு

நூல் வெளியிட்டு, தெருவெல்லாம், ஊரெல்லாம், நாடெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்தோம்.

தமிழ் செழிக்க வேண்டும் என்று பாரதி அன்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். பா.வேந்தர் வழியில் அதனைச் சொல்லில், செயலில், பாட்டில், எழுத்தில் காட்டிவருவது இன்றைய நடைமுறையாய் இருக்கிறது. இந்தப் பத்தாண்டுகளில் (1990 - 2000) தமிழ் பெற்ற பேறுகள் பல; நலங்கள் பல. மீண்டும் தனித்தமிழ், மீண்டும் தமிழ் இசை - தமிழர் இசை, தமிழ் அருச்சனை, 1-5 வகுப்பு வரை தமிழ்வழிக்கல்வி, என வெற்றி நடைபோடுகிறது, தமிழியக்கம். மொழி அடையாளங்களை இழந்த தமிழினம் பன்முக நலங்களைப் பெற்றுத் தன்னை உலகுக்கு அடையாளங் காட்டிவரும் இந்நாளில் 'தமிழ் முழக்கம்' வெளிவருவது சாலப்பொருத்தம்.

இந்நூலை வெளியிட வழிவகுத்தவர் பேராசிரியர் முனைவர் இரா. இளவரசு. இவர் பாவாணர் வழியில் பெருஞ்சித்திரனார் முறையில் மொழிகாக்கும் போர் மறவர். இனிய நண்பர் இளவரசின் வேண்டுகோளின்படி இச்செந்நூலைப் பதிப்பிப்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறோம்; பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

மொழிமுரசு ஓயாது ஒலிக்கட்டும்
தமிழ் உயர்வுகள் பல பெறட்டும்,

வாழிய செந்தமிழ், வாழ்க நற்றமிழர் என்று எப்பொழுதும் முரசு கொட்டுவோம்.

'முடியரசன்' என்ற தமிழியக்கத்தைப் போற்றுவோம், பரப்புவோம் - வெல்வோம்.

முன்னுரை

கவியரசர் முடியரசனார் அவர்கள் கடந்த 1945 மற்றும் 1980 ஆம் ஆண்டுகளுக்குமிடையே, நூற்றுக்கணக்கான கவியரங்க மேடைகளில் தமிழ் முழக்கம் செய்தவர். அந்தக் காலக்கட்டத்தில், அவர் முழங்கும் கவியரங்க மேடைகளைச் சுற்றி, அவரின் கவிமுழக்கத்தைக் கேட்க, அவர் தரும் தமிழின்பத்தை நுகர, ஆயிரக்கணக்கான தமிழன்பர்கள் தேனீக்களாக மொய்ப்பர். அவரது கவிமுழக்கம் கேட்டு கூட்டத்தினரின் கையொலிச் சத்தம் விண்ணை முட்டும்.

அக் கவியரங்குகளில், அவர் தலைமையேற்று முழங்கிய கவிதைகள் பல இன்னும் நூலாக வெளிவராத நிலையில் உள்ளன. அவற்றுள் ஒரு சில மட்டும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கவிதைகளைப் படிக்கும் பொழுது முடியரசனாரின் தமிழ் முழக்கம், சலசலக்கும் அருவியின் பேரிரைச்சலாகவும், தடையின்றி ஓடும் ஆற்றொழுக்காகவும் இருப்பதை உணரலாம். தமிழின்ப வெள்ளத்தில் நீந்தலாம்.

என் தந்தையார் கவியரசர் முடியரசனாரின் குரல் முழக்கம் இன்று ஓய்ந்திருக்கலாம். ஆனால், அவரின் 'கவி முழக்கம்' காலத்தை வென்று முழங்கும். அவரது 'தமிழ் முழக்கம்' காலாகாலத்திற்கும் ஒலித்துக் கொண்டே யிருக்கும்.

எந்தையின் 'தமிழ் முழக்கத்தை' வெளியிடுகிற மணிவாசகர் பதிப்பகத்தார்க்கு என் நன்றியைப் பதிவுசெய்ய வேண்டியது எனது கடமை.

அன்பன்,
மு. பாரி

19, 3ஆம் வீதி,
சாந்திபுரம்,
காரைக்குடி – 630 003

கவியரசர் முடியரசன் - வாழ்க்கைக் குறிப்பு

1920 - 1998

இயற்பெயர்	:	துரைராசு
பெற்றோர்	:	சுப்புராயலு - சீதாலெட்சுமி
பிறந்த ஊர்	:	பெரியகுளம்
வாழ்ந்த ஊர்	:	காரைக்குடி
தோற்றம்	:	7-10-1920 இயற்கையடைவு : 3-12-1998
கல்வி	:	பிரவேச பண்டிதம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் (1934 - 39) வித்துவான், கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மேலைச்சிவபுரி (1939 - 43)
பணி	:	தமிழாசிரியர், முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை (1947 - 49) மீ.சு. உயர்நிலைப்பள்ளி, காரைக்குடி (1949 - 78)
திருமணம்	:	2-2-1949 (கொள்கை வழிக் கலப்புத் திருமணம்)
துணைவியார்	:	கலைச்செல்வி

இறுதியாக அவர் இயற்றிய கவிதை

வாளால் பிளப்பினும் வாழ்நாள் இழப்பினும் வஞ்சமனக்
கேளார் குழுமிக் கெடுதிகள் சூழினும் பூமியில்வாழ்
நாளெலாம் வாட்டும் நலிவே உறினும் நற்றமிழே
ஆளாதல் திண்ணம் அடியேன் நினது மலரடிக்கே.

தமிழ் முழக்கம்

உள்ளுறை | பக்கம்

தமிழ் வாழ்த்து

எழுத்தின்	வகையெலாம்	இயம்புவாய்	போற்றி!
பழுத்த	சொற்றிறம்	பகவர்வாய்	போற்றி!
பொருள்கள்	பற்பல	அருள்வாய்	போற்றி!
யாப்பெனும்	அருங்கலன்	இசைப்பாய்	போற்றி!
அணிகள்	எழிலுற	அணிவாய்	போற்றி!
போற்றி	ஐந்திறம்	புகலும்	தாயே!

பாட்டுப் பறவைகள்

கலிவெண்பா

முன்னைப் புலவரெலாம் முன்னின்று பாடல்சொல
அன்னைத் திருநாட்டை ஆண்டார் தமிழ்வேந்தர்;
பார்தாங்கும் மூவேந்தர் பண்டை முடியரசர்
பேர்தாங்குங் காரணத்தாற் பேரறிவுச் சான்றோர்கள்,
பாடுங் கவியரங்கிற் பாட்டுத் தலைவனெனக்
கூடும் படிவைத்தார் கொல்லோ அறியகிலேன்;
பாடி மகிழ்வித்த பாட்டுப் பறவைகளைப்
பாடி மகிழ்விக்கப் பன்னிருவர் வந்துள்ளார்;
பாட்டரங்கில் என்னையுமோர் பங்குகொளச் செய்திடுமா
நாட்டவர்க்கென் நன்றி நவில்கின்றேன் கைகுவித்தே;
காலத்தை வென்றவளே, கற்பனைக்கும் எட்டாமல்
ஞாலத்தில் நின்றொளிரும் நந்தா மணிவிளக்கே,
நெஞ்சத் திருக்கோவில் நின்றிருந் தெந்நாளும்
அஞ்சலெனச் சொல்லி அரவணைக்கும் தெய்வதமே,
நெஞ்சை அகலாக்கி நீங்காத அன்பென்னும்
பஞ்சைத் திரியாக்கிப் பற்றும் உணர்வை
எரியாக்கி ஏற்றும் எழில்விளக்கே, முன்னைப்

பெரியார்க்குந் தோன்றாப் பெருமை படைத்தவளே,
சங்கத்தார் நெஞ்சமெனுந் தண்பொழிலிற் கூடிமனம்
பொங்கத்தான் ஆடிவரும் புள்ளி எழில்மயிலே,
பாவாணர் நாவிற் பழகிப் பழகிநின்று
கூவாமற் கூவிக் குளிர்விக்கும் பூங்குயிலே,
அப்பாலும் இப்பாலும் ஆடித் திரியாமல்
தப்பேதுஞ் செய்யாமல் தக்க நெறிநடக்க
எப்போதும் நன்றுரைத் தெம்மைப் புரப்பதற்கு
முப்பாலைத் தந்து முறைப்படுத்தும் நற்றாயே,
மோதும் பகைதவிர்க்க மொய்ம்புடனே சென்றங்குத்
தூதுசொலி மீண்ட துணிவுடைய பாட்டரசி
அவ்வைப் பெருமாட்டி ஆண்டாண்டு வாழ்ந்திடவே
செய்வித்த பேராற்றல் சேரும் செழுங்கனியே,
கற்புக் கடம்பூண்ட கண்ணகியாம் பெண்மகளைப்
பொற்புடைய தெய்வமெனப் போற்றி வணங்குதற்குக்
கற்கோவில் அன்றெடுத்த நற்கோவின் பின்வந்த
சொற்கோவின் காப்பியத்துள் தோன்றிவரும் யாழிசையே,
சாலறிவன் வாணிகத்தான் சாத்தன்மணி மேகலையாம்
நூலதன்பால் இட்டுவைத்த நுண்புலமை வைப்புமுதல்
வற்றாது மேலும் வளஞ்சுரந்து கூடிவர
அற்றைநாள் கண்ட அமுத சுரபியே,
தேவன் திருத்தக்கன் செம்மையுறச் செய்தளித்த
பாவல்ல சிந்தா மணியிற் படரொளியே,
வன்பில் திணிக்காமல் வந்த வட்மொழியைத்
தென்பாகக் கற்றுணர்ந்து தேர்ந்த ஒருகம்பன்
நாவிரித்த பாட்டில் நடம்பயின்று வந்தெங்கள்
காவிரித்தாய் வெள்ளம்போற் காணுங் கவிநலமே,
பூவேந்திப் பொங்கிப் பொழிகின்றதேனெடுத்து

நாவேந்தத் தந்தசுவை நன்றன் றெனவுரைக்கப்
பாவேந்துஞ் சொற்சுவையாப் பாடியவெண் பாவேந்தன்
பூவேந்தத் தந்த புகழேந்தி வந்தவளே,
சீர்கெட்டுப் பாடித் திருட்டுக் கவிபாடிப்
பேர்கெட்டுப் போனாலும் பேர்கவிஞன் என்றுரைத்துப்
பாட்டுத் தளையறுத்துப் பாடிவரின் கூத்தனதைக்
கேட்டுத் தலையறுத்தான் என்று கிளந்திடுவர்;
பாட்டுத் திறமறியாப் பாவலரைச் சீறியெழுந்
தோட்டுந் திறலுடையான் ஒட்டக்கூத் தன்பாவால்
வெற்றுக் கவியென்று வெட்டியும் பாடிடுவான்
உற்ற உயர்கவியென் றொட்டியும் பாடிடுவான்
வெட்டியும் ஒட்டியும் வேண்டும் படியுரைத்த
ஒட்டக்கூத் தன்பாட்டில் ஒட்டிவருங் காரிகையே,
பண்டைநாள் தொட்டுப் பகையாக வந்தவற்றைக்
கண்டு கலங்காமற் கண்டாய் களம்பலவும்
சென்றகள மெல்லாம் செயங்கொண்டாய் ஆதலினால்
இன்றும் பரணிபல ஏற்றுவரும் போர்முரசே,
தென்மலையில் தோன்றித் திரிகூட ராசன்றன்
சொன்மிடையும் பாட்டொலியிற் சொக்குகுற வஞ்சியே,
'எல்லா மதங்களுமுண் டென்றாலும் ஓர்பகையும்
அல்லா மதமொன்றே ஆக்கிடுக மானிடமே,
கூறாய்ப் பிரியல்'எனக் கூறியிங்கு யார்வரையும்
சீறா நலங்கொண்டு சேர்த்தணைக்குஞ் செந்தமிழே,
'சாதி சமயமென்று சண்டையிட்டு மாயாதீர்
சோதி வடிவொன்றே தூய இறை'என்று
வள்ளலருட் பாவில் வடித்தெடுத்த தேன்சுவையே,
உள்ளம் உருக்கி உணர்விக்குந் தெள்ளமுதே,
என்று புகழ்பாடி என்னம்மை தாள்பணிந்தேன்

நின்று முகமலர்ந்தாள் நீள்விழியில் நீர்துளித்தாள்;
'பாடு மகனேநீ பாடடா என்புகழை,
நீடுதுயில் நீங்கி நிமிர்ந்தெழுந்து பாடடா;
கேடு தொலைந்ததெனக் கீழ்வான் சிவந்ததென
நாடு சிறந்ததென நாளும்நீ பாடடா;
வானிற் பறந்துவந்து வட்டமிட்டுப் பாருலகை
மேனின்று பாரடா மேன்மைஎலாம் பாடடா;
சிம்புட் பறவைஎனச் செப்பினான் உன்முன்னோன்
தெம்புளத்தே கொண்டு சிறகை விரித்தெழுவாய்,
வாபறந்து வானில் வலமாகச் சுழன்றுதிரி
நீபறந்து வந்தால் நிலமெல்லாங் கண்டிடுவாய்';
என்றமொழி கேட்டேன்நான் எப்படி வான்பறப்பேன்
என்றயர்ந்தேன்; அஃதுணர்ந்த என்னன்னை முரலித்துச்
'செல்வ மகனே சிறகிருந்தும் நீயறியாய்
சொல்வ துடையேன் சொலுமுன்னே மேலெழுவாய்;
உள்ளத்தே வற்றாமல் ஊறிவரும் பேருணர்ச்சி
வெள்ளத்தை ஓர்பால் விரிசிறகாக் கொண்டிடுக;
கற்ற இலக்கணத்திற் கண்ட திறமெல்லாம்
மற்றோர் சிறகா மதித்துணர்ந்து கொண்டெழுக;
கற்பனையாம் வானிற் கடுகிப் பறந்துவிடு,
அற்புடைய பூமிக்கும் அப்பாலே வந்துவிடு,
பாடும் பறவையடா பாடி மகிழ்ந்திடடா;
வாடும் நிலைஎதற்கு வாவா விரைந்'தென்றாள்;
கண்ணை யிமைக்குமுன் கற்பனையில் ஏறிவிட்டேன்
மண்ணை மறந்தேன் மகிழ்ச்சிக்கோர் எல்லையிலை;
விண்ணிற் பறந்தேன் விழையுந் திசைஎல்லாம்
நண்ணித் திரிந்தேன் நற்றாய் உடன்வந்தாள்;
ஆங்கிருந்து பார்த்தேன் அடடாஓ மண்பரப்பில்

தேங்கியுள காட்சியெலாஞ் செப்புந் திறனில்லை;
நெஞ்சங் குளிர்ந்து நெடுவானில் அங்குமிங்கும்
விஞ்சுங் களிப்பால் விளையாடி நான்பறந்தேன்;
பாடிப் பறந்தேன் பசுமை வளமெல்லாம்
கூடிக் கிடக்கின்ற கோலமெலாங் கண்டுணர்ந்தேன்;
காட்சிஎலாங் கண்டு களிகூர நான்பறந்தேன்;
மாட்சிமைசேர் என்னன்னை மற்றுஞ் சிலசொன்னாள்:
'நாட்டு வளமெல்லாம் நாடிச் சிறகடித்துப்
பாட்டுப் பறவைஎனப் பண்பாடி வந்தனைநீ,
எண்ணி லடங்கா இயற்கை வளங்களெலாம்
மண்ணில் இருந்தும் மனிதன் நிலைமட்டும்
வற்றி வறண்டு வறுமை மிகவுற்றுச்
சுற்றி யலைகின்றான் சோற்றுக் கழுகின்றான்
ஏனென் றறிந்தாயா?' என்று வினவினள்தாய்;
'நானொன் றறியேன் நவிலெனக்கு நீ'யென்றேன்;
கையிருந்தும் காலிருந்தும் காடு கழனியெனச்
செய்யிருந்தும் வேலையது செய்ய மனமின்றிச்
சோம்பித் திரிகின்றான்; சோற்றுக் கவலையினால்
தேம்பித் தவிக்கின்றான்; தீங்கின்றி வாழ
உழைப்பை மதிப்பதில்லை ஓய்ந்திருந்தே இங்குப்
பிழைக்க விழைகின்றான் பேதைமையாற் சாகின்றான்;
மண்ணிற் கிடந்து மடிகின்ற மாந்தனை நீ
நண்ணி உணர்வூட்டு, நாளும் வலிவூட்டு,
கண்ணைத் திறந்துவிடு, காலத்தை ஞாலத்தை
எண்ணித் தொழில்புரிய ஏவிவிடு, மண்ணகத்தே
வாழ்வாங்கு வாழ வழிமுறைகள் சொல்லிவிடு;
தாழ்வாகி நிற்போர் தலைநிமிரச் செய்துவிடு;
பாடும் பறவையெனப் பாடி வருபவனே,
கூடும் உனக்கொன்று கூறுகிறேன் நெஞ்சிற்கொள்;

மண்ணை விடுத்தெழுந்து மாந்தன் உடல்தவிர்த்து
வண்ணப் பருந்தேபோல் வானிற் பறந்தாலும்
செத்துக் கிடக்குஞ் சிறப்பில் இழியுணவை
நத்திப் பறந்திறங்கும் நாட்டத்தை விட்டுவிடு;
சொன்னதையே சொல்லுங் கிளிப்பிள்ளை யாகாமல்
உன்னதையே சொல்லி உயரப் பறந்துதிரி;
மாட்டின் முதுகிருந்து மாறாது கொத்திமிக
வாட்டியதைப் புண்படுத்தும் வாடிக்கைக் காகமெனப்
புண்படுத்த ஆசைகொளும் புன்செயலை விட்டுவிடு;
பண்படுத்தப் பாடிப் பழகிப் பறந்துதிரி,
வான வெளியெங்கும் வட்டமிட்டு வட்டமிட்டே
ஆன அமைதிக் கடையாள வெண்புறவாய்
நாளும் பறந்துதிரி, நாட்டில் நலம்பெருகத்
தோளை உயர்த்தித் துணிந்தே பறந்துதிரி,
காலைக் கதிரவனைக் கண்டபினும் தூங்காதே,
சோலைக் குயிலாகிச் சுற்றிப் பறந்துதிரி;
கூவிப் பறந்திடடா கொள்கையைப் பாடிடடா
தாவிக் குதித்திடடா' என்றாள் தமிழன்னை;
நாடிச் சிறகடித்து நாட்டின் நிலையுயரப்
பாடித் திரிந்தேன் பறந்து.

திருவள்ளுவர், அவ்வை, இளங்கோ, சாத்தனார்,
திருத்தக்கதேவர், கம்பர், புகழேந்தி, ஒட்டக்கூத்தர்,
செயங்கொண்டார், திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்,
உமறுப்புலவர், இராமலிங்க வள்ளலார் - இவர்களைப்
பற்றிப் பாடிப் பன்னிருவர் அரங்கேறினர்.

உலகத்தமிழ் மாநாடு
சென்னை
6.1.1968

2

குயில்பாட்டு

கலிவெண்பா

பாரதியின் பாமலர்கள் பற்பலவாய்ப் பூத்திருக்கும்
சீருயர்ந்த பூங்காவுட் சென்று குயிற்பாட்டை
நட்ட நடுஇரவில் நான்சுவைத்தேன்; அப்பாட்டில்
தொட்டஇட மெல்லாம் சுவையேறி நின்றதம்மா!
'முன்னிக் கவிதைவெறி மூண்டே நனவழியப்'
பன்னிப் படைத்தளித்த பாவளத்தை என்னென்பேன்!
காதல் வெறியேறிக் கள்மயக்கந் தானேறி
மோதித் துளைக்குமொரு மோகத் துயராலே
புத்தி தடுமாறிப் பொம்மையெனத் தான்நடந்து
நத்தி மலர்ச்சோலை நான்கு புறந்தேடிக்
கானக் குயிலிசைத்த காதல் நெடும்பாட்டால்
மோனப் பெருவெளியில் மோகப் பெருமயக்கில்
அக்குயிலி கள்ளிதழை ஆசையொடு முத்தமிட்டுச்
சொக்கிச் சுகந்தனிலே சொல்லெல்லாஞ் சூடேற்றிப்
பாட்டை வடித்தெடுத்துப் பக்குவமாத் தேன்கலந்து
நாட்டுக் களித்தஒரு நற்பாங்கை நான்சொலவோ?
மாஞ்சோலை வான்கிளையில் வண்ணக் குயிலிருந்து
தீஞ்சுவையிற் பாடுந் திறத்தினைத்தான் செப்புவனோ?

இன்ப வெறியேறி ஏக்கம் மிகவாகித்
துன்பங் கலந்திருக்கத் தோகைக் குயில்பாடும்
பாட்டின் இயல்பைத்தான் பாடுவனோ? அப்பாட்டைக்
கேட்டுக் கிறுகிறுத்த கேண்மையைத்தான் செப்புவனோ?
மண்ணில் நிகரில்லா மங்கையினைக் கண்டவுடன்
நண்ணித் தழுவி நலம்நுகர்ந்து வேறின்றி
'ஆவிக் கலப்பின் அமுத சுகந்தனிலே
மேவி' விழிமூடி மேலான இன்பமெனும்
காதற் சுரத்தாற் கவிஞன் தனைமறந்து
மேதக்க பாட்டிசைத்து மேல்நோக்கிச் செல்லுங்கால்
கையிற் கிடந்திருந்த காரிகையாள் தான்மறைய
ஐயவோ என்றரற்றி ஐயன் மிகப்பதறிப்
பாட்டை முடிக்காமல் பாதியிலே விட்டுவிட்ட
பாட்டுத் திறத்தைத்தான் பாடியிங்குக் காட்டுவனோ?
கட்டுக் கதைகூறிக் காவியமாப் பாடிவைத்த
கட்டுக் கடங்காத கற்பனையைக் கூறுவனோ?
ஓங்கும் மலையருவி ஓடோடி வந்திறங்கித்
தேங்காமற் பாய்ந்து திரண்டோடும் ஆற்றினைப்போல்
வேகங் குறையாமல் வீறுற்றுப் பாட்டாகப்
போகின்ற சொல்லோட்டப் பொற்பைத்தான் சொல்லுவனோ?
கொம்பின் எருதாய்க் குயிலாய்க் குரங்காகி
நம்பி இளவரசாய் நாயகியாய்ப் பாடுவதும்
பெண்ணாகி ஆணாகிப் பேசுங் கதைக்கிங்கே
கண்ணாகி நிற்கின்ற காவியத்தில் பங்கேற்போர்
அவ்வவராய் நின்றே அழகாகப் பேசுகின்ற
செவ்வியநற் போக்கினையும் செப்பி விளக்குவனோ?
சொல்லுங் குயிலிசைத்த சோகத்தைச் செப்புவனோ?
கொல்லுங் கொடுங்காதல் வேகத்தைக் கூறுவனோ?

நல்ல அணிநயமும் நாடும் உவமைகளும்
சொல்லின் தொடர்நலமும் சொற்செட்டுங் காட்டுவனோ?
காதற் குரங்காரைக் கண்ட குயிலங்கே
ஓதும் முறையினுக்கோர் ஒப்புண்டோ? அக்குயில்தான்.
''கூனி யிருக்குங் கொலுநேர்த்தி தன்னிலுமே
வானரர்தம் சாதிக்கு மாந்தர்நிக ரோ''வென்று
வஞ்சப் புகழ்ச்சியால் வாரி விடுஞ்சொல்லை
நெஞ்சில் நினைத்தாலே நேரும் பெருஞ்சிரிப்பு;
வாய்ச்சொல்லை நம்பிவிட்ட வற்றற் சிறுகுரங்கு
போய்ச்செய்த சேட்டைகளும் பூரித்துப் பேசியதும்
கூறும் அழகைத்தான் கூறுவனோ? ஆற்றல்மிகும்
ஏறு வருகைதர இன்குயிலி அவ்வெருதைக்
''காமனே மாடாகக் காட்சிதரும் மூர்த்தியே
பூமியிலே மாடுபோற் பொற்புடையார் யார்?'' என்று
பாரித் துரைத்துப் பலவும் புகழ்வதுபோற்
கூறி யிருப்பதைத்தான் கூறி விரிப்பேனோ?
நல்ல ஒளிநல்கும் ஞாயிற்றைப் பாடுகிறான்:
''புல்லை நகையுறுத்திப் பூவை வியப்பாக்கி
மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தைசெயும் சோதி''எனக்
காலை எழும்புங் கதிரோனைக் கூறுமுறை
மேலைப் புலவரையும் மிஞ்சிவிட்ட தென்பேனோ?
நாதத்தில் சேரும் நயத்தை வியந்துரைக்கும்
போதத்தை எப்படிநான் போற்றி உரைத்திடுவேன்!
என்றுநான் ஏங்கி இருக்கையிலே ஓர்குயில்தான்
என்றன் மனக்கவலை ஏகும் படியாகக்
குக்குக்கூ குக்குவெனக் கூவி வரல்கண்டேன்;
எக்களிப்பு மீதூர்ந் தெழுந்திருந்தேன் அக்கணமே

நானுங் குயிலானேன் நாடித் தொடர்ந்ததனைத்
''தேனே திருமகளே தித்திக்குந் தெள்ளமுதே,
யாரென் றெனக்குரைப்பாய்'' என்றேன்நான்; அக்குயிலி,
''பாரதியின் காதற் பசுங்குயிலி நானேதான்''
என்றுரைக்க ''நற்குயிலே எங்கள்கவி பாரதியை
நன்று விரும்பியபின் நாற்காலி மாடனையும்
நீள்வால் குரங்கனையும் நெஞ்சில் விருப்போடு
தாழ்காதற் பேச்சு மொழிந்தாய் சரிதானோ?
நல்ல செயலிதுவோ? நானறியச் செப்''பென்றேன்;
''புல்லும் மனத்தாற் புகுந்த எதிரிகளை
வெல்லும் வகையறியேன் வெற்றுக்குப் பொய்ம்மொழிகள்
சொல்லிக் கழித்ததன்றிச் சூதொன்றும் நானறியேன்''
என்றுவிடை கூறி இனிதிருக்க நானமர்ந்து
''நன்று குயிலே நமக்குகந்த பாரதிதான்
வேதாந்த மாக விரித்த பொருளுரைகள்
ஏதேனும் உண்டோ? எனக்கதனைக் கூறாயோ?''
என்று நான் கேட்டேன்; இனியகுயில் வாய்திறக்க,
கொன்று தொலைக்கக் கொடும்பாவி ஓர்கயவன்
கல்லை எடுத்துக் கவண்வைத் தெறிந்தானே!
தொல்லை மிகவாய்த் துடித்து விழுந்தேன்நான்;
பஞ்சு பிதுங்கும் பழைய தலையணையைத்
தஞ்சம் புகுந்த தளிர்மேனி மூட்டைகள்தாம்
கொஞ்சி விளையாடக் கூம்புமிரு கண்மலர்ந்தேன்
நெஞ்சத் தவிப்பு நெடுங்கனவாய்ப் போனதந்தோ!
பாரதியார் நற்குயிலின் பாட்டுக்குள் வேதாந்தம்
யாரறியச் சொல்லிடுவார் இங்கு.

இந்து மதாபிமான சங்கம், காரைக்குடி
11.9.1961

3

தென்னாட்டுக் கலைகள்

கலிவெண்பா

சீருடைய நுண்கலைகள் சேர்ந்திலங்கும் நாடொன்றே
பேருலகில் நாகரிகம் பெற்றிருக்கும் நாடென்பர்;
ஆயகலை அத்தனையும் அத்தனைக்கும் நூற்பகுப்பும்
தூய நெறிமுறையில் தோற்றுவித்து வாழ்ந்தவர்நாம்;
நல்ல கலைவளர்ந்து நாகரிக நாடென்று
சொல்லும் நிலைதன்னைத் தொன்றுமுதல் பெற்றிருந்தோம்;

சிற்பக்கலை

கல்லெடுத்தான் கைச்சிற் றுளிஎடுத்தான் அக்கல்லில்
சில்லெடுத்தான் நல்ல சிலையொன்று கண்டெடுத்தான்;
கற்பனையில் கண்டெடுத்த காதற் பொருளெல்லாம்
சிற்பமென ஆக்கிச் சிறப்பெடுத்தான் நம்முன்னோன்;
கல்லைக் கலையாக்கும் கைத்திறனை நீள்கடல்மா
மல்லைக் கருங்குன்றம் மாறின்றிக் கூறிநிற்கும்;
தென்மதுரைக் கோவிலுக்குள் தேர்வடிவக் கல்லெல்லாம்
நன்மதுர மெல்லிசையால் நாளெல்லாம் பாடிநிற்கும்;
விண்ணெட்டும் கோபுரங்கள் விந்தைதரும் நற்சிலைகள்

உண்ணட்ட கற்றூண்கள் ஓங்கும் மதிற்புறங்கள்
ஒவ்வொன்றும் காட்டும் உயிர்ச்சிலைகள் நம்சிற்பச்
செவ்விதனைக் கூறிச் சிறப்பெல்லாம் பேசிநிற்கும்;
தஞ்சைப் பெருவுடையான் தங்கும் தளியதனுள்
நெஞ்சைக் கவரும் நிலையில் நிமிர்ந்திருக்கும்
காளை வடிவாய கல்லருகில் செல்வோர்கள்
தோளெல்லாம் பூரிப்பர்; தொன்மைத் தமிழ்மாந்தர்
சிற்பக் கலைத்துறையில் சேர்த்துவைத்த சீர்த்தியெலாம்
கற்பனையில் தேக்கிக் களிப்பார்கள் உண்மையிது;

கட்டடக்கலை

வான முகட்டு வழிஏற வைத்தஒரு
ஏணி எனத்தோன்றும் எண்ணில்லாக் கோபுரங்கள்,
மாடங்கள், மாளிகைகள், மாற்றுயர்ந்த பொன்வேய்ந்த
கூடங்கள், கொற்றவர்கள் கூடும் அரண்மனைகள்,
போர்யானைக் கூட்டம் புகுந்துவரும் நேர்வாயில்
போர்கருதி யாரும் புகமுடியாச் சீர்வாயில்,
மாற்றார் கடந்தறியா மாமதில்கள் இத்தனையும்
சாற்றாவோ கட்டடத்து நுண்கலைக்குச் சான்றாக;
விஞ்சும் எழிலால் வியப்பூட்டும் கோபுரத்தைத்
தஞ்சைப் பெரும்பதியில் தந்தமன்னன் சாய்ந்துவிட்டான்
ஆக்கிப் படைத்தானே அன்னவனும் சாய்ந்துவிட்டான்;
தேக்குபுகழ் மட்டும் தினையளவும் சாயவில்லை;
கோபுரத்தில் காணும் கொடுமுடியின் தன்னிழலும்
ஓர்புறமும் சாயவில்லை; ஒப்பில்லை இக்கலைக்கே;

இசைக்கலை

நெஞ்சைக் கனிவித்து நெக்குருகச் செய்விக்கும்
விஞ்சைக் கலையாகும் விந்தை இசைக்கலையில்

ஒப்புயர் வில்லாமல் ஓங்குநிலை பெற்றிருந்தோம்
செப்புகின்ற சான்றுகளோ எப்பொழுதும் ஈங்குண்டு;
காட்டில்வளர் மூங்கிலிடைக் கார்வண்டு போய்த்துளைத்த
தோட்டில் நுழைகாற்றுத் தோற்றுவித்த நல்லிசையைக்
கேட்டான் மனங்களித்தான் ; நாடோறும் கேட்பதற்கு
வேட்டான், எடுத்தான் வெதிரைத் துளைத்தான்
குழல்கண்டான்; வாயைக் குவித்திசையை ஊதிப்
பழகி இனிதாக்கிப் பாருக் களித்தவன்யார்?
வேட்டைக் குதவிவரும் வில்லெடுத்து நாண்தொடுத்துப்
பூட்டித் தெறித்தான் புதிய ஒலிகேட்டான்;
விண்ண் ணெணஇசைத்த ஓசை வியப்பூட்டப்
பண்ண் ணிசைக்கும்யாழ் பண்ணி நமக்களித்தான்;
வேட்டை யளித்த விலங்கினத்தின் தோலுரித்து
மேட்டில் உயர்மரத்தில் வீசி எறிந்துவிட்டான்;
காய்ந்தெழுந்த தோலிடத்துக் காற்றால் சிறுகொம்பு
தோய்ந்துதோய்ந் தாடுவதால் தோன்றியதோர் பேரோசை
அன்றே படைத்தான் அளப்பரிய தோற்கருவி;
நன்றாம் இசைக்கருவி நாலுவகை செய்தமைத்தான்;
கூவும் குயில்கண்டான் கொக்கரித்துக் கூவிநின்றான்
யாவும் இசையாகப் பாயும் நிலையுணர்ந்தான்;
பந்தென்றும் கும்மியென்றும் பாய்ந்தாடும் ஊசலென்றும்
வந்த விளையாட்டில் மங்கையர்கள் பாடிடுவர்;
ஏற்றம் இறைப்பார் இசைக்கின்ற பாட்டோசை,
நாற்று நடுவோர்கள் நாவசைக்கும் கூட்டோசை,
கொல்லைத் தினையிடிக்கும் கோல்வளையார் பாடுகின்ற
வள்ளைப்பாட் டெல்லாம் வளரிசையைக் காட்டாவோ?
சீராட்டும் தன்மகவைச் சின்னஒரு தொட்டிலிலிட்

வெதிர் - மூங்கில். வள்ளைப்பாட்டு - உலக்கைப் பாட்டு.

டாராரோ பாடுகின்ற அப்பாட்டுப் போதாதோ?
ஒப்பாரிப் பாட்டுக்கோர் ஒப்புண்டோ? அஃதேபோல்
எப்பாரில் கண்டீர்கள்? ஈடில்லாக் கற்பனையாம்;

நடனக்கலை

பாடற் கலைசொன்னோம்; பாடல் துணையாக
ஆடற் கலையும் அறிந்தவனே நம்முன்னோன்;
விண்ணில் தவழ்ந்து விளையாடும் கார்முகிலைக்
கண்ணெதிரில் கண்டு களித்தெழுந்த வண்ணமயில்
தோகை தனைவிரித்துத் துள்ளிவிளை யாடுகையில்
ஓகை மிகவாக உள்ளந்தான் துள்ளியதால்
அன்றுமுதல் ஆடுகிறான் ஆடுகிறான் அம்பலத்தே
நின்றுநடம் ஆடுகிறான் நேரில்லாக் கூத்தே;
குரவை துணங்கை கொடுகொட்டி என்று
பரவிவர நாளும் பலவகையில் கண்டுநின்றான்;
கூத்தன் விறலி குறிக்கும் பொருளென்ன?
வேத்தியலும் மக்கள் விரும்பும் பொதுவியலும்
சொல்லும் பொருளென்ன? சொல்லுதலும் வேண்டுவதோ?
கல்லுந்தான் சொல்லாதோ ஆடற் கலத்திறனை?
மாதவித்தாய் ஆடும் மரபெல்லாம் கண்டபினும்
ஏன்தவித்தாய்? நல்ல எழிற்கலைகள் கண்டவன் நீ!

ஓவியக்கலை

வீட்டுச் சுவரில் விளங்குமேற் கூரைதனில்
காட்டும் திறமெல்லாம் காட்டித் திரைதன்னில்
ஊட்டும் பலவண்ணம் ஊட்டி உயிரோவம்
தீட்டும் திறலோனைத் தேர்ந்தெடுத்தே அன்னவனைக்
கண்ணுள் வினைஞனெனக் கட்டுரைத்தே ஓவியத்துச்
செந்நூல் படைத்துச் செழிப்படையச் செய்தவர் நாம்;

கண்ணுள் வினைஞன் - ஓவியம் வல்லான்.

நெய்தற்கலை

பாலாவி என்றிந்தப் பாரோர் புகழ்ந்தேத்த
நூலாலே ஆடை நொடியிற் படைத்திருந்தோம்;
பாவோ டிழையோடப் பஞ்சாலும் பட்டாலும்
ஓவா துழைத்தே உயர்ந்த கலைகண்டோம்;
நெய்தற் கலையாவும் நெய்தல் உரிப்பொருளாய்
எய்தாமல் இன்றும் இயக்கி வருகின்றோம்;

இலக்கியக்கலை

கல்லைக் கலையாக்கிக் காடெல்லாம் வீடாக்கிச்
சொல்லிற் சுடரேற்றிச் சொல்லரிய காவியமென்
றாக்கிப் படைத்தான், அருங்கலைகள் ஆற்றலெலாம்
தேக்கிப் படைத்தான், தெளிதமிழின் பெட்டகம்போல்
காதல் சுவைத்திருக்கக் கண்டான் அகமென்று;
மோதும் பகைக்களத்து மூள்வோர் புறங்கண்டான்
ஓதும் புகழ்சேர் உயர்ந்த புறங்கண்டான்;
தீது சிறிதுமிலாத் தென்னாட்டான் நம்நாட்டான்
ஆயுங் கலைகள் அனைத்தும் பெருக்கிநலம்
தோயும் படிவாழ்வைத் துய்ந்திருந்தான்; அவ்வாழ்வு
மீண்டும் தழைக்க வியனுலகம் பாராட்ட
வேண்டுமீ தென்றன் விழைவு.

அழகப்பர் கலைக்கல்லூரி
காரைக்குடி
28.10.1961

நெய்தல் உரிப்பொருள் - இரங்கல்.

4

பிரிவில் கண்ணகி

எண்சீர் விருத்தம்

காவிரியின் புகுமுகமாம் பட்டி னத்துள்
        கார்தவழும் நெடுமாட வீதி ஒன்றில்
பூவிரிந்து கொடிபடர்ந்து கோலஞ் செய்யும்
        புகுவாயில் மாளிகையின் சாள ரத்துத்
தாவுமெழிற் கொடியொன்று கொழுகொம் பின்றித்
        தனியாக அசைந்தாடி நீர்பி லிற்றக்
கூவிழந்து குயிலங்கே தேம்பக் கண்டேன்
        கோலமயில் ஆடாமல் நிற்கக் கண்டேன். 1

மலர்முழுதும் செடிகொடியில் வெதும்பக் கண்டேன்
        மணம்பரப்பும் அம்மலரைக் கொய்வா ரில்லை;
புலர்பொழுதிற் புல்லென்ற முன்றில் கண்டேன்
        பூங்கொடியார் இடுகின்ற கோலம் இல்லை;
பொலிவிழந்து நெடுங்கதவம் நிற்கக் கண்டேன்
        புதியரென விருந்தயர வருவா ரில்லை;
பலவகைய புள்ளினமும் வாடக் கண்டேன்
        பழந்தந்து பால்தந்து புரப்பா ரில்லை. 2

கடலாடை உடுத்தமகள் கதிரோன் என்ற
        கணவனவற் பிரிந்தமையால் மலர்க்கண் மல்கித்
தடநீரைச் சிந்தமருண் மாலை கூடித்
        தரையெல்லாம் மயக்குறுத்தத், திசைகள் சோர,
இடமேதும் இல்லைஎனச் சொல்லும் வண்ணம்
        இரவெழுந்து படையெடுத்துச் சூழ்ந்து நிற்க,
உடுவாகக் கண்ணீரைத் துளித்துக் கொட்டி
        உயர்வானில் நிலவணங்கு தனித்து நின்றாள். 3

புறமெல்லாம் அவலத்தின் குறிகள் காட்டப்
        பொன்னிறத்த மனையகத்துப் புகுந்து சென்றேன்;
நிறமெல்லாம் ஒளிகுறைந்து, பிரிவுத் துன்பம்
        நெஞ்சமெல்லாம் மிகநிறைந்து, புவியி லுள்ள
துறவெல்லாம் சேர்ந்ததுபோல் நலம்து றந்து,
        துணைவிழிகள் நீர்துறந்து, துயில்து றந்து-அவ்
விரவெல்லாந் தவஞ்செய்யுங் கற்புத் தெய்வம்
        இன்னலுக்கோர் வடிவுதந்து விளங்கக் கண்டேன். 4

அடிமலருங் கொடியிடையும் வறிதே யாக
        அணிசிலம்பும் மேகலையும் பேழை வைகும்;
நெடிதுயிர்ப்ப மங்கலநாண் அணிந்த தன்றி
        நேரிழைகள் அத்துணையுந் துறந்த மேனி
கொடியெழுத மறந்துவிட்ட தோளில் வண்ணக்
        குங்குமத்தின் சுவடில்லை பொலிவும் இல்லை;
வடிபுனலால் விழிமுழுதும் சிவந்த தன்றி
        வண்ணவிழி மையெழுதிக் கருக்க வில்லை. 5

கரும்புருவச் சிலைநுதலின் திலக மெங்கே?
        காதமர்ந்து தோள்வருடும் குழைகள் எங்கே?

அரும்புமிள நகைஎங்கே? கொவ்வை தோற்கும்
        அவ்விதழின் நிறமெங்கே? எழிலும் எங்கே?
சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் கொத்தும் எங்கே?
        குழற்பூசும் நறுநெய்தான் எங்கே எங்கே?
இரும்புமனம் குழைவிக்கும் துயரந் தாங்கி
        இருக்கின்ற மாமணியை அங்குக் கண்டேன். 6

சுடர்காலுஞ் செங்கதிரை வழிய னுப்பித்
        தொடுவானில் வெண்மதியம் ஆட்சி செய்ய,
மடவார்கள் கொழுநரொடு மாட முன்றில்
        மலர்தூவு பஞ்சணையிற் சார்ந்து, கொண்டான்
தடமார்பில் புதையுண்டும் புலந்தும் கூடித்
        தண்ணிலவுப் பயன்கொண்டு, மலர்கள் சிந்தக்
கொடிபோல நுடங்கினராய்த் துயிலில் ஆழ்ந்தார்;
        குலமகளாம் கண்ணகியோ துயரில் ஆழ்ந்தாள். 7

தற்கொண்ட காதலனைத் தணியா இன்பந்
        தந்தவனைக் கோவலனைப் பிரிந்து நின்ற
விற்கொண்ட புருவத்தாள் நினைந்த ழுங்கி
        வேதனையில் அழுதழுது சிந்தும் நீரால்
சொற்கொண்ட புகார்ப்பதியின் கடல்நீர் யாவும்
        சுவைமாறி உவர்ப்பாகிப் போயிற் றந்தோ!
இற்கொண்ட அவளிருப்பு நெய்தல் ஆகும்
        இரங்குதலே அவளுரிமைப் பொருளும் ஆகும். 8

கண்ணகியை ஏன்பிரிந்தான்? அவளி டத்துக்
        கண்டகுறை ஒன்றுண்டா? இல்லை இல்லை;

எண்ணரிய செல்வத்தான் வான்நி கர்த்த
        ஈகைவலான் மாநாய்கன் மகளாய் வந்தாள்;
வண்ணமுக மங்கையர்கள் தொழுது போற்ற
        வயங்கியநற் பெருங்குணத்தாள்; வடிவு சொல்ல
மண்ணகத்து நிகரில்லை; காமன் தேவி,
        மண்மகள்என் றிவர்தாமே ஒருசார் ஒப்பர். 9

பொற்கொடியோ பூங்கொம்போ என்ற யிர்க்கப்
        பூத்திருக்கும் நலமுடையாள்; கொண்டான் சொல்லும்
சொற்படியே நடக்கின்ற மென்கு ணத்தாள்;
        சூதறியாள், அவள்வயதோ ஈரா றாண்டு;
பொற்புடைய தெய்வமகள், கற்பின் செல்வி,
        புரையில்லாக் குலக்கொம்பர் ; இந்த மின்னை
எற்கடியோ பிரிந்திருந்தான் துன்பந் தந்தான்?
        ஈரமிலா நெஞ்சத்தான் செல்வக் கோமான். 10

''நெற்றிக்குப் பிறைநிகராம்; வேலி ரண்டு
        நீள்விழிக்குச் சரிநிகராம்; விழியின் மேல்பால்
உற்றிருக்கும் கரும்புருவம் கரும்பு வில்லாம்;
        ஒளிமல்கும் வச்சிரத்தின் நடுப்பா கந்தான்
சிற்றிடைக்கு நிகராகும்; இயல்பான் வந்த
        சீரிளமைப் பேரழகை மாதர் கூடி
எற்றுக்குச் செயற்கையினாற் கோலஞ் செய்தார்?
        எதைஎதையோ சுமையாகப் பூட்டு கின்றார்!'' 11

''கானகத்தே தோகைமயில் சென்று புக்குக்
        கரந்துறையக் காரணமென்? துள்ளும் புள்ளி
மானடுத்த விழியாளின் சாயல் வேண்டி
        மனமுடைந்து படுதோல்வி கண்டே யன்றோ?

எற்கடி -எற்கு + அடி = ஏனடி

மீனடுத்த புனல்தொடுத்த வயல்வ ரப்பில்
மெலிந்தொதுங்கி அன்னங்கள் வாழ்வ தென்கொல்?
தேனடுத்த மொழியாளின் நடையைக் கற்கத்
திணறியதால் தவறியதால் வெட்கி யன்றோ?'' 12

''மழலைமொழிக் கிள்ளைஎலாம் பிரியா தங்கு
மங்கையிவள் கையகத்தே நிற்ப தென்கொல்?
குழலிசையும் யாழிசையும் அமிழ்தப் பாகும்
குழைத்தெடுத்த இவள்குரலைக் கற்க அன்றோ?
அழகுவலம் புரிமுத்தே! கரும்பே! தேனே!
அருமருந்தே! கதிர்மணியே! பொன்னே! நின்னைச்
சுழல்அலையிற் பிறவாத அமிழ்தம் என்கோ?
சொல்யாழிற் பிறவாத இசைதான் என்கோ?'' 13

என்றெல்லாம் கண்ணகியை நலம்பா ராட்டி
இசைத்தவன்தான் அவள்நலியப் பிரிந்து விட்டான்;
மன்றலன்று வாழ்த்துங்கால் மாதர் கூடி
மன்னவனைப் பிரியாமல் கவவுக் கைகள்
ஒன்றுதலில் ஞெகிழாமல் அறுக தீதென்
றுரைமொழியை எதிர்மறையால் மொழிந்து நின்றார்;
அன்றவரே பிரிவுண்மை அறிந்த தாலே
அவ்வண்ணம் பகர்ந்தனரோ அந்தோ! அந்தோ! 14

காதலரைப் பிரிமாதர், பெற்றெ டுத்த
கனிமழலை மகவுமுகம் நோக்கி நின்று
நோதகவு தணிந்திருப்பர்; பிரிவில் வாடி
நுடங்குகின்ற கொடியிடையாள் கண்ண கித்தாய்

மேதகுநல் முதுபார்ப்பான் மறையு ணர்த்த
மேவுமழல் வலஞ்செய்து மணந்து கொண்டும்
காதலெனுங் கடல்மூழ்கி நின்றும் அந்தக்
கடல்தனிலே முத்தொன்றும் கண்டா ளல்லள். 15

ஆதலினால் பிரிவென்னுங் கொடிய பாவி
அவட்களித்த பெருந்துயரம் தணிக்கும் ஆற்றை
ஏதொன்றும் அறியாளாய் இரங்கி நெஞ்சை
இடருக்கே அளித்துவிட்டாள்; கோவ லற்கு
மாதவிபோல் எழுதவிலை முடங்க லொன்றும்
மனத்தகத்தே குமுறலெலாம் எழுதி வைத்தாள்;
தீதறியா அன்னையிவள் பிரிவுத் துன்பம்
செப்புதற்கு முயல்வமெனின் இயல்வ தொன்றோ? 16

காதலரைப் பிரிந்தமையால் வருந்தும் மாதர்
கண்சிவந்து வெகுண்டிருப்பார்; அதுத ணிக்கும்
சூதறிந்த ஆடவர்தாம் விருந்தாய் வந்தார்
துணையுடனே இற்புகுதச் சிவப்பு மாறி
மாதர்விழி கருங்குவளை நிறமே எய்தும்;
மனக்குறிப்பைக் கருப்புடனே சிவப்புக் காட்டும்;
கோதறியா இவள்விழியோ சிவக்க வில்லை
கொட்டுகின்ற புனலோடு கருமை காட்டும். 17

உயிரனைய தேவந்தி என்னுந் தோழி
உளமுருகிக் கண்ணகிபால் வந்து நின்று,
''செயிரறுநீர்க் குண்டங்கள் இரண்டுள் மூழ்கிச்
சிந்தையினால் காமனைநாம் வணங்கி நின்றால்
துயரொன்றும் அணுகாமல் இன்பம் மேவித்
துணையுடனே வாழ்வுவரும்'' என்றா ளாக,

''மயலுடையாய், துறைமூழ்கித் தெய்வம் போற்றல்
மரபன்றே ; எங்கட்குக் கணவன் தெய்வம்''. 18

எனவுரைத்துத் தமிழகத்து மரபு காத்தும்
எழும்போதும் கொழுநனையே தொழுது வாழும்
நனவகத்து நிறைமாதர் மானங் காத்தும்
நாம்வணங்குந் தெய்வமென ஆற்றி நின்றாள்;
தினவகத்தான் மாதவியைப் பிரிந்து, மீண்டு,
''செல்வமெலாம் இழந்தமையால் நாணு கின்றேன்''
எனவுரைத்தான்; ''உளசிலம்பு கொள்க'' என்ற
இன்முகத்தாள் பண்புளத்தை யாண்டுக் காண்போம்? 19

பிரிவாலே துயரடைந்தும், மீண்டு வந்தான்
பின்சென்று படருழந்தும், கணவற் காக
இருள்வானின் நிலவாக வாழ்ந்து நின்றாய்!
இன்றுணைவன் கொடுங்கோன்மைக் கிரையாய் மாண்ட
உரையாலே நின்னுளத்துக் கொழுந்து விட்ட
ஒளிநெருப்பால் வென்றிகண்டாய்! கொடுங்கோல் சாய்க்க
எரிதானோர் வழியென்றால் என்னு ளத்தும்
எரிதழலை மூட்டிவிடு தாயே வாழி! 20

கண்ணகி விழா
திருச்செங்கோடு
24.5.1964

5

புகழ்க்கம்பன்

எண்சீர் விருத்தம்

புகழ்மிகுத்து வாழ்வாரே வாழ்வார் நல்ல
புகழ்விடுத்தார் வாழாதார் என்ற வாய்மை
புகல்கின்ற முந்தையருள் முதல்வ னான
பொய்யாத மொழிப்புலவன் சொன்னான்; மேலும்
புகழ்வருமேல் இன்னுயிருங் கொடுத்து நிற்பர்
புன்மைவரும் எனில்உலகே கிடைக்கு மேனும்
இகழ்ந்ததனைக் கொள்ளார்நற் சான்றோர் என்றே
இளம்பருவப் பெருவழுதி இயம்பி நின்றான். 1

பிறக்குங்கால் புகழோடு பிறப்பா ருண்டு;
பிறந்தபினர்த் தம்முழைப்பால் அறிவின் ஆற்றல்
சிறக்குங்கால் புகழடைந்து வாழ்வார் உண்டு;
செலவழித்து விலைகொடுத்துப் புகழை வாங்கப்
பறக்கும்பேர் சிலருண்டு; வேண்டு மென்றே
பலர்க்கதனைச் சுமத்துவதும் வழக்கில் உண்டு;
பிறக்குங்கால் புகழோடு பிறந்தான் கம்பன்
பெருமைக்கே உறைவிடமாய்த் திகழ்ந்து நின்றான். 2

இயலைந்தும் ஐங்குழுவாய் அமர்ந்தி ருக்க,
எண்சுவைகள் பேராயம் எட்டாய் நிற்க;
மயல்தவிர்ந்த புலமைஎனும் மகுடஞ் சூடி,
மக்கள்மன அரியணையில் வீற்றி ருந்து,
செயல்மிகுந்த உணர்ச்சிஎனும் செங்கோல் தாங்கிச்,
சீரியநற் கற்பனைவெண் குடைமேல் ஓங்கப்
பயன்மிகுந்த கவியுலகை ஆட்சி செய்யும்
பாவல்ல முடியரசன் கம்பன் ஆவன். 3

பெண்மையுடன் ஆண்மையுமென் றிரண்டும் ஒன்றின்
பேசுமொரு காதலுக்குச் சிறப்பி ருக்கும்;
வண்மையுள உணர்ச்சியுடன் இலக்க ணத்தின்
வகைசேரின் பாடலுக்கு மதிப்பி ருக்கும்;
பண்ணலங்கள் நன்குணர்ந்த முந்தை மாந்தர்
பாடலுக்கு வகுத்துரைத்த வழியீ தாகும்;
கண்ணெனவே அவ்வழியைப் போற்றிக் கம்பன்
கவிமரபைச் சிதைக்காமல் புகழைப் பெற்றான். 4

பணிசெய்வோம் எமைத்தேர்க என்று நம்முன்
பணிந்துவரும் வேட்பாளர் வரிசை போல
அணியணியாய்ச் சொல்லெல்லாங் கூடி நின்றே
அவன்முன்னே தவங்கிடக்கும்; அவற்றில் தேர்ந்து
மணியனைய சொல்லெடுத்துக் கோத்து நல்ல
மதிப்பேற்றி மெருகேற்றி அணிகள் செய்தான்;
அணிமிகுந்த அவன்பாடல் உலக மெல்லாம்
அளப்பரிய புகழ்பெற்று வாழக் கண்டோம். 5

விருத்தமெனும் ஒண்பாவால் புகழைப் பெற்றார்
        வேறொருவர் ஈங்கில்லை; கம்பன் பெற்ற
பெருத்தபுகழ் பாரறியும்; வண்ண மெல்லாம்
        பெருங்களிப்பால் கூத்தாடி நிற்கும் பாட்டுத்
திறத்தைஒரு பழமொழியே அளந்து கூறும்;
        தென்மொழியான் கம்பன்றன் வீட்டில் கட்டும்
சிறுத்தஒரு தறிகூடக் கவிதை யாகச்
        செப்புமெனில் புகழ்சொல்ல வல்லார் யாரே? 6

வில்வளைத்துப் பேராற்றல் விளங்கக் காட்டி
        மிதிலைதரும் எழிலணங்கை மணந்தான் அண்ணல்;
சொல்வளைத்துப் பாவாற்றல் துலங்கக் காட்டிச்
        சொல்லரிய புகழணங்கை மணந்தான் கம்பன்;
மல்விளைக்குந் தோளுடையான் மருங்கு காணா
        அலைமகட்கு மணவணிநூல் சூட்டி நின்றான்;
சொல்விளைக்கும் நாவுடையான் மருங்கு காணும்
        கலைமகட்குச் சுவையணிநூல் சூட்டி நின்றான். 7

'கற்றறிவு கம்பனுக்குச் சிறிதும் இல்லை
        காளிவந்தாள் அவன்நாவில் எழுதி விட்டாள்'
பற்றுடையார் இவ்வண்ணம் கட்டி விட்டார்
        பகுத்தறிவுக் கொவ்வாத கதையீ தாகும்;
முற்றுணர்ந்த அறிஞனவன், கலைப்ப ரப்பில்
        மூழ்கிஎழுங் கலைஞனவன், காலங் காணாச்
சொற்றமிழிற் கவிஞனவன், நறைப முத்த
        துறைத்தமிழில் தோய்ந்தெழுந்த புலவன் ஆவன். 8

தொடுத்திருக்கும் பழம்பாடற் றொடைகள் தாங்கித்
தொன்மைக்கும் தூய்மைக்கும் முதன்மை காட்ட
எடுத்திருக்கும் எங்கள்தமிழ்க் கடல்க டந்தான்
எல்லையிலாப் புகழடைந்தான்; தென்பு லத்தை
அடுத்திருக்கும் வடமொழியும் எல்லை கண்டான்;
அம்மொழியைப் படிஎன்றே அவனை யாரும்
தொடுத்திருந்து வற்புறுத்தித் தொலைக்க வில்லை;
துணைமொழியாய்ப் பயின்றதனிற் புலமை பெற்றான். 9

பலமொழிகள் இவ்வண்ணங் கற்று ணர்ந்த
பாங்கறிந்து 'கல்வியினாற் பெரியன் கம்பன்
புலவனிவன்' என்றெல்லாஞ் சான்றோர் வாயால்
புகழ்ந்துரைக்கப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தி ருந்தான்;
குலமுனிவன் வன்மீகன் காதை கற்றுக்
குலவுதமிழ்க் கடவுட்கோர் கோவில் கண்டான்
இலகுபுகழ் பெறவாழ்ந்தான் ஏற்றங் கொண்டான்
என்றுமுள தென்றமிழ்க்குப் புகழுந் தந்தான். 10

தனக்கொருவர் செய்ந்நன்றி மறவேல் என்ற
தமிழ்மொழியும் முந்தைவழி; அதனைக் கம்பன்
மனத்திருத்திப் பெரும்புகழுக் குரியன் ஆனான்;
மதியுடையான் பாட்டுவளம், வெண்ணெய் நல்லூர்
தனக்குரியான் சடையப்பன் மனமு வந்து
தந்துவந்த சோற்றுவளம் அன்றோ? அந்தப்
பனைத்துணைய நன்றியினை மறவா தென்றும்
பாட்டகத்தே பாடிவைத்துப் புகழும் பெற்றான். 11

காரைக்குடி
மார்ச்சு 1965

6

நமது வீரம்

கலிவெண்பா

வீரமுடன் காதல் விழியாம் எமக்கென்று
கூறியிவண் வாழ்ந்த குலத்திற் பிறந்தவர்நாம்;
காதலெனிற் காளையர்க்குக் கற்கண்டாம்; அஃதுரைக்க
ஈதன்று நேரம்; இருபாலும் போர்முகில்கள்
சூழும் பொழுதத்துச் சொல்லரிய வீரமன்றிப்
பாழும் பிறவுணர்வைப் பற்றிடுமோ நம்நெஞ்சம்?
ஆதலினால் வீரத்தை ஆர்வமுடன் பாடுதற்குப்
போதருமுன் அவ்வீரம் பூக்குமிடம் நாமறிவோம்;
நாடும் மொழியும் நலமிக்க இல்லாளும்
வீடும் முதலா விளம்பும் உரிமைகளில்
ஊறு விளைவிக்க உள்ளும் பகைகாணின்
வீரம் முளைக்கும் விளைநிலங்கள் ஆகுமவை;
மன்னர் விளைத்த மறப்போரும், மக்களிங்கு
நென்னல் தொடுத்த அறப்போரும் நேர்சான்றாம்;
'ஈயென் றிரந்தால் எனதாட்சி மட்டுமன்று
மாயும் உயிரெனினும் மாற்றமின்றி ஈந்திடுவேன்;
எங்கள்குல மானத்தை ஏற்றமிகும் வீரத்தை

நென்னல் - நேற்று.

இங்கவர்தாம் போற்றாராய் எள்ளிளமை மோதவரின்
போர்க்களிற்றின் காலடியில் புக்கழியும் வேய்முளைபோல்
சேர்த்தழியச் செய்திடுவேன்; செங்கட் புலியொன்று
கண்டுயிலும் போழ்தத்துக் காணாமல் காலிடறிக்
கொண்டதன்மேல் வீழுங் குருடன்தான் தப்புவனோ?
தப்பா தழித்துத் தறுகண்மை காட்டிடுவேன்;
இப்பார் எமக்குரிமை யாருக்கும் விட்டுவிடோம்'
என்றுரைத்த வஞ்சினத்தான் எம்முன்னோன்; அவ்வேந்தன்
நின்றுரைத்த வீரத்தை நெஞ்சிற் பதித்துள்ளோம்;
தாய்க்குலத்தின் வீரத்தைச் சற்றே நினைந்துவிடின்
போய்க்களத்தில் இன்றே புகுவோம் எனத்தோன்றும்;
'ஈன்று புறந்தருதல் எற்குத் தலைக்கடனாம்
ஆன்ற சமர்முருக்கி ஆர்த்த களிறடக்கி
வென்று திரும்புதலே வீரமிக்க காளையர்க்
கென்றுங் கடனாகும்' என்றுரைத்தாள் ஓரன்னை;
மாற்றான் படையெடுத்து வந்தான் எனப்புகன்ற
மாற்றம் செவிபுகுத மானத்தான் ஓரிளைஞன்
வேலெடுத்தான் போர்தொடுத்தான் வீரச் சமர்க்களத்தில்
காலொடித்தான் கையொடித்தான் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில்
சாகடித்தான் பற்பலரைச் சாகாரை நாற்புறமும்
போகடித்தான் ஆனாலும் தன்னுயிரைப் போக்கடித்தான்;
'வீரக் குலமகன்தான் வேலேந்திப் போனானே
நேரிற் பொருதானோ? நேராரை வென்றானோ?'
என்றவன்தாய் கேட்டாள்; இழிமகனாம் ஓர்பேதை
'துன்றமரில் வெந்காட்டித் தோற்று மடிந்தா'னென்
றோர்பழியைக் கூறிவிட்டான்; 'ஓடியவன் என்மகனா?
ஊர்பழிக்கச் செய்தனனா? ஒன்னார்க்குத் தோற்றோடும்
பாவி மகனுக்கோ பால்கொடுத்தேன்' என்றவன் தாய்

வெந் - முதுகு

ஆவி துடித்தாள் அலறிப் புலம்பியவள்
போர்க்களத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டாள் வாளெடுத்து;
பார்த்தலத்தை மூடியபோல் பற்பலரின் மெய்கிடக்கக்
கண்டாள் அவண்கிடந்த கட்டிளமைக் காளையரின்
புண்தாழ் குருதியுடல் ஒவ்வொன்றும் போய்ப்பார்த்தாள்;
கைவிரல்கள் வேல்பிடிக்கக் கண்ணிமைகள் தாம்மலர
மெய்குருதி நீர்வடிக்க மேலவன்றன் மார்பகத்தே
பாய்ந்ததொரு கூர்வேல் பளிச்சிட்டுத் தானிற்கச்
சாய்ந்ததிரு வாய்மகனைத் தாமரையைப் போல்முகனை
வெற்றிப்புன் மூரலொடு வீழ்ந்து கிடந்தானைப்
பற்றிப் பலமுறையும் பார்த்தாள் விழிமல்க;
ஈன்றெடுத்த ஞான்றையினும் எல்லையிலாப் பேருவகை
ஏன்றுளத்தாற் பூரித்தாள்; எம்மன்னை வாழியரோ!
வெங்கொடுமைச் சாக்காட்டை வீர விளையாட்டென்
றெங்கள்குலம் எண்ணும் இயல்பினது; போர்ப்பரணி
பாடி மகிழும் பரம்பரையேம்; வாகைமலர்
சூடி வருகின்ற தொல்குடியேம்; ஏந்தியநற்
கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வரும்போதும்
மெய்வேல் பறித்தெடுத்து மேலேறிப் பாய்ந்திடுவோம்;
போரில் விழுப்புண் படாஅத நாளெல்லாம்
சீரில்லா நாளென்று செப்புந் திறலுடையேம்;
ஆற்றல் மிகவிருந்தும் அஞ்சாத நெஞ்சிருந்தும்
கூற்றம் எனவெகுளும் கோவேந்தர் ஆண்டிருந்தும்
தூற்றும் படியானோம் தொண்டடிமை யாகிவிட்டோம்
ஏற்றம் தனையிழந்தோம் ஏதிலர்க் காளானோம்;
வேலில்லை வாளில்லை வெட்டில்லை குத்தில்லை
கோலில்லை கொற்றக் குடையில்லை ஆயினுமே
வந்து புகுந்தவர்கள் வாணிகத்தின் பேர்சொல்லித்
தந்திரத்தால் நம்நாட்டைத் தட்டிப் பறித்தார்கள்;

வெள்ளை மனத்தினர்நாம் வெள்ளை நிறத்தவர்க்குக்
கொள்ளை யடிக்கக் கொடுத்துவிட்டோம் நம்நாட்டை;
செல்வம் பறிபோகச் சீரிழந்து நாடிழந்
தல்லும் பகலும் அடிமைகளாய் நொந்துழன்றோம்;
குற்றம் புரிந்திங்குக் கோலேந்தும் மாற்றாரைச்
செற்றம் மிகக்கொண்டு சீறிப் பகைத்தெழுந்தோம்;
ஆண்ட கொடுங்கோலர் ஆணவத்தாற் செய்தவெலாம்
மீண்டும் நினைத்துவிடின் மெய்சிலிர்க்கும் கண்சிவக்கும்;
வாட்டுஞ் சிறையெனினும் வாட்டம் அடையவிலை,
வேட்டு, துளைத்தாலும் வீரம் அடங்கவில்லை,
நாட்டை நினைந்ததனால் நம்முரிமை வேட்டதனால்
வீட்டை மறந்தோம் விடுதலைக்கே பாடுபட்டோம்;
அந்நாளில் நம்மவர்கள் ஆற்றிய நற்றொண்டால்
இந்நாள் உரிமையினை ஏற்று மகிழ்கின்றோம்;
அஞ்சாமல் துஞ்சாமல் ஆர்த்தெழுந்த போர்வீரம்
எஞ்சாமல் நின்றிருக்க இன்றதனைப் பாடுவம்நாம்;
செந்தமிழை நம்முயிரைச் சீர்கொண்ட தாய்மொழியை
எந்தமொழி தன்னாலும் ஏங்க விடுவதில்லை;
ஆட்சி மொழியுரிமை அன்னை மொழிக்கானால்
மாட்சி நமக்காகும் என்றெழுந்த மாணவரைச்
சுட்டழித்த போதும் துளங்காமல் நின்றிருந்து
கட்டிளமைக் காளையர்கள் காட்டியநல் வீரத்தைப்
பாடாமல் விட்டுவிடப் பாவலரால் ஒல்லுவதோ?
பாடாமல் நாவெதற்குப் பாவெதற்குப் பாடுவம்நாம்;
மேன்மைத் தமிழ்காக்க மேலெல்லாந் தீயூட்டி
ஆண்மைத் திறமுரைத்த ஆடவரைப் பாடுவம் நாம்;
இவ்வனைய வீரத்தின் ஏற்றத்தைப் பாடுவதால்
செவ்வியநன் னெஞ்சத்தில் சிந்தா உரமேறும்;

சீனத்த ரானாலும் செந்நெறிசெல் லாப்பாகித்
தானத்த ரானாலும் தண்டெடுத்துப் போர்முடிப்போம்;
காளைப் பருவத்தீர் காய்ந்தெழுதல் நும்கடனாம்
நாளைத் திருநாட்டின் நாயகங்கள் நீவிரன்றோ?
வீரம் மறவாதீர் வேற்றவர்தாம் நம்நாட்டின்
ஓரம் புகுதற்கும் ஒவ்வாதீர், காவலர் நீர்;
நீதமிலார் தக்கஒரு நேரமெதிர் பார்க்கின்றார்
பேதலித்து நம்முள்ளே பேதம் விளைக்காதீர்;
செந்நீருங் கண்ணீருஞ் சிந்தி வளர்த்தபயிர்
புன்னீர்மை கொண்டோரால் போயொழியப் பார்ப்பதுவோ?
நாமிருக்கும் நாடு நமதன்றோ? வேற்றவர்தாம்
பூமியினை ஆண்டிருக்கப் புல்லடிமை ஆவதுவோ?
ஆளப் பிறந்தவர்கள் ஆளடிமை செய்வதுவோ?
நாளைப் பிறப்பவர்கள் நம்மையன்றோ தூற்றிடுவர்;
வேங்கைப் புலிக்கூட்டம் வீரத் திருக்கூட்டம்
நீங்கள் எனஅறிவேன்; 'நேரார்தாம் இந்நாட்டில்
காலெடுத்து வைத்தால் உடலங்கள் காலாகும்;
வாலடக்கி வந்த வழிதிரும்பும்' என்றுரைத்தால்
போரெடுத்து வந்திருக்கும் புல்லியர் ஓர்நொடியில்
மாரடைத்துச் சாகாரோ? 'மான மறவர்யாம்,
எம்முரிமை தீண்டுவரேல் எம்முயிர்கள் வெல்லமல்ல,
எம்முனையும் துச்சமென எள்ளி நகைத்திடுவோம்'
என்றெழுக காளையர்காள், ஏது தடைபடைகள்?
நன்று புரிந்திடுக நாடு தழைத்திடுக;
ஒன்றிவரும் நல்லுணர்வால் உம்பால் உரைக்கின்றேன்
நின்றுபணி செய்வீர் நிமிர்ந்து.

காதர்முகைதீன் கல்லூரி
அதிராம்பட்டினம்
5.12.1965

தண்டெடுத்து - படையெடுத்து

7

நீரின் பெருமை

கலிவெண்பா

பூதங்கள் ஐந்தாலும் பூத்ததுதான் இவ்வுலகம்
வேதங்கள் மற்றுள்ள விஞ்ஞான நூல்களெலாம்
ஓதுகின்ற உண்மையிதே; ஓதுமோர் ஐந்தனுள்
தீதகன்ற நானும் திகழ்கின்றேன்; என்னைத்தான்
நீரென்று பேர்குறிப்பர் நீணிலத்தார்; பாருக்கு
வேரென்று சொல்லி வியந்துரைக்கத் தக்கவன்யான்;
நீரின் றமையா துலகமெனக் கூறியபின்
வேறென்ன சான்று விளம்புதற் கீங்குளது?
பற்பலவாம் நற்பண்பு பாரில் எனைப்போலக்
கற்றவரைக் கண்டதிலை; காணுங்கள் என்பண்பை;
காவிற் செழித்தஒரு கான்முல்லை கொம்பின்றித்
தாவிப் படர்தற்குத் தள்ளாடும் வேளைதனில்
காரோட்டும் கையுடையான் கண்டுமனம் நைந்துருகித்
தேர்காட்டிச் சென்றானோர் தென்னாட்டான் வேள்பாரி;
கூடிவருங் கார்முகில்கள் கொட்டும் மழைநனைக்க
ஆடிவரும் மாமயிலுக் காடைகொடுத் தான்பேகன்;
நாட்டுக் குரியவன்தான் காட்டுக்குச் சென்றாலும்

பாட்டுக் குருகிப் பரிசிலெனத் தன்தலையை
ஈந்தான் ஒருகுமணன் ஈகைக்கோர் பேரரசன்;
வேந்தன் அதியன் விறலிக்கு நெல்லிதந்தான்;
இவ்வனைய வண்மையினர் ஈரமுள்ள நெஞ்சத்தார்;
அவ்வனைய ஈரந்தான் ஆருக்குச் சொந்தமென்பீர்?
எற்கென்று வாய்த்த இயல்பன்றோ? தண்ணளியாம்
சொற்களித்த தண்மை எனக்குரிய சொத்தன்றோ?
ஊருக்கும் பாருக்கும் ஒத்துழைப்பேன்; சீறிவரும்
போருக்கு நானெழுந்தால் போடும் தடையில்லை!
கற்பனைஎன் றெண்ணேல் கடவுள் எனத்தகுவேன்;
தற்பெருமை யன்றிதற்குச் சான்று பகர்கின்றேன்;
என்னருளை வேண்டாதார் இவ்வுலகில் யாருள்ளார்?
சொன்ன இருதிணையின் சோர்வுதரும் வேட்கைதனை
நீக்கி மறைத்தருளும் நீர்மை உடையவன்நான்;
காக்குமிக் காரணத்தால் காதல்மீக் கூரஎனை
ஆறென் றழைத்திடுவர், ஏரிகுளம் என்றிசைப்பர்,
ஊறுங் கிணறென்பர், ஓங்கும் அருவிஎன்பர்,
கொட்டும் மழைஎன்றுங் கோலச் சுனைஎன்றும்
சொட்டும் பனிஎன்றும் சூழும் புனலென்றும்
பாயுமொரு வெள்ளமெனப் பற்பலவாம் தோற்றத்தில்
ஆயிரம்பேர் சொல்லி அழைப்பார்கள்; நீக்கமற
எங்கும் நிறைந்திருப்பேன், இல்லா இடமில்லை;
பொங்கும் மகிழ்ச்சியினால் பூசிப்பார் முன்னிற்பேன்,
விண்ணில் இருப்பேன், விளையாடிக் கூத்திடுவேன்,
மண்ணில் இருப்பேன், மலைமேல் குடியிருப்பேன்,
கட்புலனா காமல் கரந்திருப்பேன், என்னடியைத்
தொட்டகமும் நல்ல தொழும்பர்க் கிலக்காவேன்;
பேருருவங் கொண்டு பிறங்கித் திகழ்ந்தாலும்

தொட்டகழ்தல் - தோண்டுதல். தொழும்பர் - அடியவர்.

சீறுருவம் பெற்றுச் சிலகால் வருவதுண்டு;
காட்சி தருமுருவம் காணா அருவுருவம்
மாட்சியுறப் பெற்றிருப்பேன், ஆவியாய் வானெழுந்து
காற்றிற் கலந்திருப்பேன், கார்முகிலா மாறியருள்
ஊற்றிப் பொழிந்துலகோர் உள்ளங் குளிர்விப்பேன்;
'தூணில் இருப்பான் துரும்பிலும் நின்றிருப்பான்
காணும் பொருளில் கடவுள் கலந்திருப்பான்'
என்றுரைப்பர்; ஆய்ந்துணரின் என்னிலையும் அப்படியே;
நன்றினிக்குந் தெங்கின்காய் நான்புகுந்து வாழ்ந்திருப்பேன்;
மாங்கனியில் செங்கரும்பில் மற்றுள்ள தீங்கனியில்
தேங்குசுவைச் சாறாகச் சேர்ந்திருப்பேன்; ஆய்ச்சியர்தம்
மோருக்குள் பாலுக்குள் மூழ்கிக் கலந்திருப்பேன்;
பாருக்குள் யாரறியார்? பற்றுடையோர் தாம்விழைவர்;
செப்புத் தகட்டினால் செய்தபெரும் பானைகளும்
துப்புரவு செய்யாத தோண்டிகளும் பித்தளையின்
பாண்டமுடன் மட்குடமும் பாழுற்ற வாளிகளும்
வேண்டிக் குழாயடியில் வெய்யிலென்றும் பாராமல்
மாதவங்கள் செய்தங்கு மண்டிக் கிடப்பதெலாம்
பூதலத்தென் தோற்றப் பொலிவைக் கருதியன்றோ?
என்சமயம் நின்சமயம் இஃதே முதன்மையென
வன்சொல் லுரைத்து வழக்கிடுவார் போல்நின்
றெனதெனது முன்பானை என்றுவழக் கிட்டுத்
தனதுகுடம் தூக்கித் தடுமாறி ஓடிவரும்
பெண்டிர் குழல்பற்றிப் பேசா தனபேசிச்
சண்டை யிடுவதெலாம் தண்ணீராம் என்பொருட்டே;
ஆக்குந் தொழிலுடையேன் ஆகும் பொருளனைத்தும்
காக்கும் வினையுடையேன் காத்த அவைமுழுதும்
நீக்குந் திறலுடையேன் நீங்கா விளையாட்டிற்

போக்கும் பொழுதில் புரிகின்றேன் முத்தொழிலும்;
முந்நீர்மை செய்திங்கு முப்பொழுதும் வாழ்கின்ற
என்னீர்மை சொன்னேன் இறைவனெனில் ஒவ்வாதோ?
இத்துணைதான் என்பெருமை என்றெண்ணிப் போகாதீர்;
அத்தனையும் சொல்லில் அடங்கா தடங்காது;
'தாயைப் பிழைத்தாலும் தண்ணீர்க் கொருகுறையும்
தோயப் பிழைக்காதீர்' தொன்மை மொழியிஃதாம்;
என்றுரைத்த போதும் இருநிலத்து மாந்தரெலாம்
நன்றியின்றிச் செய்துவரும் நாலா யிரம்பிழையும்
ஏற்றுப் பொறுக்குமெனை எள்ளி நிலந்தன்னைச்
சாற்றும் பொறுமைக்குச் சான்றோர் உவமிப்பர்!
செல்வரென அல்லரெனச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதிலை,
அல்லரென நல்லரென ஆய்தல் எனக்கில்லை,
நெல்லுக்கும் புல்லுக்கும் நேர்நின் றுதவிடுவேன்
சொல்லுக்குச் சொல்லவிலை ; தோழர் அனைவருமே
சாதி சமயங்கள் சண்டையிடுங் கட்சியென
ஓதி வருவார்கள் ஒன்றையும் நான்பாரேன்;
எல்லாரும் நல்லரென்பேன் யாவருங் கேளிரென்பேன்
பொல்லார் எனவுரையேன் பூணும் பகையறியேன்;
ஆனாலும் ஓர்பகைவன் அந்தோ இருக்கின்றான்;
மேனாள்தொட் டென்னிடத்து மேவாப் பகைகொண்டான்;
தீண்டார் ஒருவருமே தீயன் அவனென்றே;
காண்பார் ஒருவரிலர் காந்தும் குணத்தனென;
சின்னவன் என்றென்னைச் சீறிச் சிவந்தெழுவான்
அன்னவன் முன்னேநான் ஆர்த்துப் படர்ந்தெழுவேன்;
பாவம் அவனுடலம் பாழாய்க் கருகிவிடும்;
நாவை அடக்காதார் நைந்தழிவர் ஈதுண்மை;
காதலால் ஒன்றுபடுங் காளையரும் கன்னியரும்

தீயன் - நெருப்பு

பேதமிலா நெஞ்சாற் பிணைவதுபோல், உண்மையுளங்
கொண்டிலங்கும் நட்பினர் கூறுபடலின்றிக்
கண்டுணர்ந்து நெஞ்சம் கலந்தொன்றாய்க் கூடுதல்போல்
எப்புலத்துச் சார்ந்தாலும் அப்புலத்து வண்ணம்பெற்
றிப்புவியில் வாழ்வேன் எனக்கென வண்ணமிலேன்;
பள்ளிச் சிறுவர்க்குப் பாரில் எனைப்போல
உள்ளம் மகிழ்விப்பார் உள்ளனரோ? இல்லைஎன்பேன்;
கூவிப் பலகூறிக் கொட்டமடித் தென்மடியில்
தாவிக் குதித்துமிகு தாண்டவங்கள் ஆடிடுவர்;
தோணிபல செய்து சுதந்திரக் கப்பலினால்
வாணிகம் செய்வதுபோல் வட்டமிட்டுத் தாம்மகிழ்வர்;
பேசும்பொற் சித்திரமாம் பிள்ளை விழிக்கடையில்
வீசுமொளி முத்தாய் விளங்கித் ததும்பிநின்று
காவியம் வல்லார்க்கும் ஓவியம் வல்லார்க்கும்
பூவியக்குங் கற்பனைகள் பூத்துவரச் செய்திடுவேன்;
ஊடிவரும் மெல்லியலார் ஒண்மலர்க் கன்னத்தில்
ஓடிவரும் நீராவேன்; ஆடவர் கண்டுவிடின்
ஐம்புலனும் ஒன்றாகி, அந்தோ நடுநடுங்கி,
வெம்பியுளம் வாட்டமுற, வீரம் நிலைகலங்கப்
பொற்றொடியர் நெஞ்சங்கள் பூரித்தே எக்களிக்க
வெற்றி பெறவே விளையாட் டயர்ந்திடுவேன்;
சால்புணர்ந்தோர் கூறும் தகவுரைகள் கேளாது
கோல்பிறழ்ந்தார் ஆட்சியில் கூழுக்கும் வக்கில்லார்
கூன்விழுந்த மேனி, குழிவிழுந்த கன்னங்கள்,
ஏன் பிறந்தோம் என்றேங்கும் நெஞ்சம், இவையுடையார்
கண்களிலே தேங்கிக் கசிந்து துளியாகி
மண்ணிற் கொடுங்கோன்மை மாய்க்கும் படையாவேன்;
சோர்வின்றிப் பாடுபட்டும் சோறின்றிப் பாடுபட

ஏர்வென்றி கொண்டமகன் ஏங்கித் தவித்திருக்கும்
மண்குடிலுக் குள்ளே மழைவடிவில் நான்புகுவேன்;
புண்படுமா றந்தமகன் பொன்றும் நிலைகண்டு
மேற்கூரை ஏறிநான் மெல்ல அழுதிருப்பேன்
காற்கூரை எல்லாம் கசிந்துகண் ணீர்வடிப்பேன்;
வண்ணமலர்க் காநுழைவேன்; வாய்திறந்த கிண்ணமென
எண்ணும் படிவிரிந் தேந்தியுள தாமரையைக்
கண்டு மனங்குளிர்வேன்; கண்ணுக் கழகுதரும்
வண்டு தமிழ்பாடும் வண்ண மலர்ச்செடிகள்,
பூத்துக் குலுங்குமெழிற் பூங்கொடிகள் அத்தனையும்
பார்த்துச் சிரிப்பேன்; படர்ந்து வருமகிழ்ச்சி
இன்பக்கண் ணீராய் இலைநுனியில் பூவிதழில்
மென்பனித் துளிபோல வீற்றுக் கொலுவிருப்பேன்;
பாருலகம் தானியங்கப் பண்ணுதலால் என்பேரை
ஆரமிழ்தம் என்றும் அழைத்திடுவர்; இவ்வுலகில்
உண்பொருளை உண்டாக்கி உண்பொருளும் நானாவேன்;
என்பெருமை இம்மட்டோ? ஏர்முனைநாள் என்னும்நாள்
நானில்லை என்றால் நடந்திடுமோ? ஆழ்கடற்கும்
கானிலுள புல்லுக்கும் கட்டாயம் என்கருணை
வேண்டும் எனவுணர்ந்தே வேதப் பெரும்புலவன்
ஆண்டவன்பேர் சொல்லி அடுத்தபடி என்சிறப்பை
ஓதி மகிழ்ந்தனன்; ஓயாமல் ஆடிவரும்
பாதிமதி சூடும் பரமன் சடைமுடிமேல்
என்னைஏன் வைத்தான்? எனதருமை கண்டன்றோ!
முன்னைத் தமிழ்ச்சுவையில் மூழ்கித் திளைத்தவன்யான்
ஏறும் சுவைப்பாட்டின் ஏடுகள் நான்சுவைத்தேன்
கூறுமென் சொல்லில் குறையில்லை பொய்யில்லை;
நான்சுவைத்து விட்டெறிந்த நாலடியார் ஏட்டைத்தான்
தேன்சுவைபோல் நீங்கள் தெரிந்தெடுத்துப் பாடுகின்றீர்;

மூழ்கி வருவோர்க்கு முத்தளிப்பேன், சிற்சிலகால்
ஆழ்கடலில் செம்பவழ ஆரம் அளித்துவப்பேன்;
ஈந்துவக்கும் என்னீர்மை எல்லாரும் நன்குணர்ந்தும்
போந்தொருவர் கஞ்சனெனப் பொய்யில் எனையிகழ்ந்தார்;
என்பால், உவர்ப்புண்டாம் யார்க்கும் உதவேனாம்
வன்பால் இவருரைத்த வாய்மொழியை நம்பாதீர்;
நாச்சுவையோ டுண்பது நான்நல்கும் உப்பன்றோ?
பேச்செதற்கு - உப்பிட்ட பேரை இகழ்வதற்கோ?
மூவா திருக்க முடியா துயிரிருக்கச்
சாவா மருந்தளித்தேன் சார்ந்துவரும் வானவர்க்கு;
பாலுக்கும் வெண்ணெய்க்கும் பானை திருடிவரும்
மாலுக்கு மால்தந்த மாமகளைத் தந்ததன்பின்
பாலுங் குடியென்றேன் பாலே குடிகொண்டான்;
நாலுந் தெரிந்தவன்தான் நாகரிகம் தேர்ந்தவன்தான்
பெண்ணெடுத்த வீட்டில் பிரியா திருந்துவிட்டான்
புண்படுத்தும் ஓர்சொல் புகன்றறியேன் இன்றுவரை;
பிச்சைஎடுத் தெந்நாளும் பித்தன்போல் கூத்தாட்டம்
இச்சையுடன் ஆடிவரும் இவ்வாழ்வும் வாழ்வாமோ?
என்று வெறுத்தான்போல் ஆலம் எடுத்துண்டான்
அன்று துடித்தே அமுதம் பொழிநிலவைக்
கொள்ளென் றவற்களித்தேன்; கூறுமிவ் வண்மையால்
வள்ளலென் றோத வகையறியார் என்னைஒரு
கஞ்சனென்றால் சீற்றம் கடுகிவரும்; ஆனாலும்
நெஞ்சம் வெறுக்கவில்லை நீண்ட பொறுமையினேன்;
தண்ணளியால் பார்காக்குந் தக்க பொறுப்புடையேன்
விண்வெளியில் செல்வேன் விரைந்து.

தியாகராசர் கல்லூரி
மதுரை
22.2.1966

8

பறம்புமலை

எண்சீர் விருத்தம்

பாடிவருஞ் சுரும்பினங்கள் களிக்கும் வண்ணம்
        பைந்தேனைச் சுரந்தூட்டும் குவளைப் பூக்கள்;
ஊடிவரும் மங்கையர்தம் விழிக ளென்ன
        ஒளிமின்னிப் பிறழ்ந்துபிறழ்ந் தலையும் மீன்கள்;
ஓடிவருந் தென்றலிலே புலர வைத்த
        ஒள்ளியமெல் லாடையென அலைகள் செல்லும்;
ஆடியவர் மனங்குளிர நலமே கூட்டும்
        அரியநறுந் தண்புனல்சேர் சுனைகள் உண்டு. 1

வான்பொய்த்த காலத்தும் சுனையின் ஈட்டம்
        வற்றாத புனல்சுரந்து வளமை காட்டும்;
மான்மொய்த்துத் திரிகின்ற சாரல் எல்லாம்
        வளவியவேய் நெல்விளைந்து செழுமை காட்டும்;
தேன்கைத்த தென்னநறுஞ் சுளைகள் நல்குந்
        தீம்பலவின் பழம்முதிர்ந்து கனிவு காட்டும்;
மீன்மொய்க்குஞ் சுனைகளெலாம் இறாலு டைந்து
        மேலிருந்து தேன்சொரிய இனிமை காட்டும். 2

இறால் - தேன்கூடு.

அகழ்வார்க்குப் பசிகளையக் கிழங்கு நல்கி
அங்கங்கே கொடிவள்ளி படர்ந்தி ருக்கும்;
முகில்பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் மயிலின் கூட்டம்
முழுமகிழ்வால் தோகைவிரித் தாடி நிற்கும்;
பகல்பார்க்க இயலாமல் அடர்ந்த சோலைப்
பசுங்கிளிகள் தமிழ்பயிலும்; குருவிக் கூட்டம்
மிகவார்க்கும்; மரந்தோறும் தாவித் தாவி
மேவனதாம் செய்தொழுகும் மந்திக் கூட்டம். 3

வளம்பலவும் நிறைந்திருக்கும்; வருவோர்க் கெல்லாம்
வறுமையினைத் தொலைத்திருக்கும்; பகைமை பூண்டு
களம்புகுதும் வேந்தர்தமக் கரிதாய் நிற்கும்,
கவிஞர்க்கும் விறலியர்க்கும் எளிதாய்த் தோன்றும்;
உளங்கவரும் பாவல்ல கபிலன் போன்ற
ஒப்பரிய புலவர்தமைக் கொண்டி ருக்கும்;
துளங்கரிய பறம்புமலை, பாரி வாழ்ந்த
தொன்னாளில் புகழ்மணக்க ஓங்கி நிற்கும். 4

பல்வளமும் நிறைந்திருந்து நலமே செய்த
பறம்புதனைக் கொடுங்குன்றம் என்ற தேனோ?
சொல்வளமும் பொருள்வளமும் நிறைந்த பாடல்
சொலும்புலவர் பலர்வளைத்து நின்ற தாலோ?
மல்வளமும் வில்வளமும் கொண்ட வேந்தர்
மனம்புழுங்கிப் படைவளைத்து நின்ற தாலோ?
கொல்பகையால் அணுகவொணாக் கடுமை கண்டோ
கொடுங்குன்றம் என்றதனை அழைத்தார் முன்னோர். 5

மேவன - விரும்பியன.

பாரிக்கே உரியதெனும் பறம்பு வெற்பைப்
பாடுங்காற் கபிலனெனும் உணர்வு, நெஞ்சில்
பூரித்தே நின்றிருக்கக் காணு கின்றேன்;
புலமையினாற் பாடுவதைக் கேட்டு வந்து
வாரித்தான் ஈவதற்குப் பாரி யில்லை;
வள்ளலவன் இன்றிருப்பின் நாங்கள் இன்ப
வாரிக்குள் திளைத்திருப்போம் வறுமை என்னும்
வன்பகையைத் தொலைத்திருப்போம் வாழ்வுங் காண்போம். 6

வாடுகின்ற முல்லைக்குத் தேர்கொ டுத்த
வள்ளன்மைக் குணமுடையோன், வாழ்வு வேண்டிப்
பாடுகின்ற எம்மவரைக் காவா திங்கே
பார்த்திருத்தல் செய்வானோ? வானில் ஒன்றாய்க்
கூடுகின்ற முகிலுக்கும் வண்மை சொல்லிக்
கொடுத்திருந்த பாரியின்றன் புகழை நெஞ்சாற்
பாடுகின்ற பாடலுக்குப் பொருள்சி றக்கும்
பாவலர்தம் வாழ்வுக்கும் வழிபி றக்கும். 7

பாவலர்க்கும் மற்றவர்க்கும் நெஞ்சு வந்து
பாரிவள்ளல் தனக்குரிய முந்நூ றூரும்
நாவலர்கள் புகழ்ந்துரைக்கக் கொடுத்து யர்ந்தான்
நல்லவன்பேர் வாழியவே! தமிழ ணங்கின்
சேவடிக்கே தொண்டுசெயும் அடிகள் என்னைச்
சீராட்டிப் பொன்னாடை சூட்டி வாழ்த்திப்
பாவுலகக் கவியரசென் றொருபேர் தந்தார்
பரிவுளத்தை வணங்குகின்றேன் வாழ்க நன்றே. 8

(பறம்புமலையில் 30.4.66-இல் நடைபெற்ற பாரிவிழாவில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார், 'கவியரசு' என்ற விருது வழங்கப் பாடியது.)

9

செஞ்சொற் சிலம்பு

கலிவெண்பா

செஞ்சொற் சிலம்பிற் செறியுஞ் சுவையதனை
நெஞ்சிற் சிறிதே நினைத்தாலும் மெய்சிலிர்க்கும்;
சேரநன் னாட்டிற் செழித்துயர்ந்த நற்பலவைக்
கீறியதன் கோதகற்றிக் கிட்டுஞ் சுளையெடுத்துச்,
சேலத்து மாங்கனியுள் தேர்ந்து சிலஎடுத்து
மேலிட்ட தோல்சீவி மெல்லியநற் றுண்டாக்கி,
மாற்றுச் சுவையறியா மாமலையின் வாழைதரும்
தாற்றுக் கனியைத் தனியே உரித்தெடுத்துக்,
கோடுயர்ந்த வெற்பின் குறிஞ்சித்தேன் பெய்ததனில்
நீடுநனி ஊறியபின் நேருஞ் சுவைமுழுதும்
செஞ்சொற் சிலம்பில் செறிந்திருக்கும்; அச்சுவையை
விஞ்சும் படியும் விளைந்திருக்கும்; அந்நூலை
ஆழ்ந்து பயின்றால் அறிவெல்லாம் நன்கினிக்கும்;
சூழ்ந்து நினையுங்கால் சொல்லரிய பேரின்பம்
நெஞ்சில் விளைந்து நிலைத்திருக்கும்; சொல்லுங்கால்
அஞ்சுபுல னெல்லாம் அடங்கி ஒருபுலனாம்
வண்ணம் இனித்திருக்கும்; வாலறிவன் பாச்சுவையின்

வண்ணம் முழுதுரைக்க வாயொன்று போதாதே!

சிலம்பின் பெருமை

எங்கிருந்தோ வந்தோர் இசைத்த கதையன்றாம்
இங்கிருந்தோர் வாழ்வை இளங்கோ நமக்களித்தான்;
இந்நாட்டார் தென்னாட்டார் என்போர் வரலாறே
முன்காட்டி நிற்க முகிழ்த்தபெருங் காப்பியமாம்;
செந்தமிழ் நாட்டுக்கே செப்பும் உரிமைகொள
வந்ததிருக் காப்பியமே வானவன்செய் பொற்சிலம்பு;
ஒன்றன் மொழிபெயர்ப்பு நூலன்று உலகோர்தாம்
நின்று மொழிபெயர்க்கும் நூலாய் நிலைத்ததுகாண்;
கூறுந் தலைமக்கள் கோலேந்தும் வேந்தரலர்
சேருமவ் வேந்தர் சிறுதுணையே செய்திருப்பர்;
வாழுங் குடிமக்கள் வாய்த்ததலை மக்களெனச்
சூழும் படியாச் சொலும்புரட்சிக் காப்பியமே;

முத்தமிழ்க்காப்பியம்

போற்றும் இயற்றமிழிற் பூத்துப் பலவகையில்
ஏற்றமுறும் பாவகைகள் ஏந்தும் இயல்பதனால்,
கேட்டார்ப் பிணித்துக் கிளர்ச்சிகொளச் செய்கின்ற
பாட்டாம் இசைத்தமிழின் பாற்பட் டியங்கிவரும்
ஊசல் வரிமுதலா ஓதும் வரிப்பாட்டும்
பேசுங் குரவைகளும் பேணி இசைப்பதனால்,
கூத்துக் குரியதாக் கூறும் உரைப்பாட்டும்
பாத்தொகையி னூடே பரிந்து நடமிடலால்
முத்தமிழின் காப்பியமாய் முன்னோர் புகழ்ந்துரைக்கும்
வித்தகஞ்சேர் நூலாய் விளங்குவது நம்சிலம்பே;

தொன்மை வனப்பு

செய்யுள் தொடர்நிலைக்குச் செப்பும் வனப்பெட்டென்

றையன்தொல் காப்பியன் ஆக்கிப் படைத்தளித்தான்;
சொன்னவகை எட்டனுள்ளும் தொன்மை ஒருவனப்பாம்;
அன்னவனப் பொன்றுக் கணிகலனாக் கொண்டிங்குச்
சேரன் சிலம்பினையுஞ் சேர்த்து மொழிகவெனக்
கூறிய நச்சருரை யாரும் உணர்வார்கள்;

நீதி நூல்

ஆராய்ந்து பாராமல் அல்லல் செயுமரசு
சீரோய்ந்து போயொழியச் செய்யும் உயரறமே;
சொற்காத்துத் தற்காத்துச் சோர்வின்றி நன்னெறியால்
இற்காக்குங் கற்புடைய ஏந்திழையைப் பார்போற்றும்;
சூழ்மதியால் மற்றொன்று சூழினும் முந்துருத்
தூழ்வினைதான் வந்தே உறுபயனை ஊட்டிவிடும்;
இம்மூன்று நீதி எடுத்துணர்த்தத் தோன்றியநூல்
அம்மா பெருந்துறவி ஆக்கும் ஒருநூலே;

நாட்டியல் நூல்

கூத்தும் இசையுங் குறிக்கும் இயல்பனைத்தும்
பாத்துப் பகர்ந்தணிசேர் பாவில் அரங்கேற்றும்;
அன்பின் விளைந்த அகப்பொருளின் நற்றுறைகள்
இன்பில் அமைந்தங் கிடையிடையே கொஞ்சிவரும்;
அஞ்சலிலாப் போர்முறைக் காகும் புறத்துறைகள்
எஞ்சலிலா தெங்கும் எழிலுடனே ஆர்ப்பரிக்கும்;
நாட்டுவளஞ் சொல்லி நகரின் நலமுரைத்துக்
காட்டும் பொழுதுநகர்க் கண்ணுறையும் பல்வேறு
மக்களெலாம் வாழும் வகைமுழுதுஞ் சித்திரித்துத்
தக்கவணம் பாடிக் குடியிருப்புத் தந்திருக்கும்;
ஒன்பான் மணிபற்றி ஓதும் இயல்புக்குத்
தன்பால் இடந்தந்து சாயா ஒளிநல்கும்;

குன்றினிடைச் சேர்பொருள்கள் கூடிக் குவிந்திருக்கும்
முன்றில்தனை அங்கே முழுமைபெறக் காட்டிநிற்கும்;
அஞ்சு நிலவகைகள், அங்கே நிகழ்திருநாள்,
கொஞ்சும் இசை, கூத்துக் கோலமுடன் கூறிவரும்;
தன்னினத்தைப் புன்மொழியால் தாக்கி யிகழ்மொழிகள்
சொன்னவர்மேற் போர்தொடுத்துச் சூடும் பெருவாகை;
இவ்வண்ணந் தென்னாட் டியல்புமதன் பண்பாடும்
செவ்வண்ணங் கூறுஞ் சிலம்பென்னும் நன்னூலே;

பெயர்க்காரணம்

செம்பொற் சிலம்பால் சிறந்து விளங்குவதால்
நம்புஞ் சிலப்பதி காரப்பேர் நண்ணுமென்றே
செந்தமிழ்க்கோர் ஆரமெனச் செப்புந் திருநூற்கு
வந்தபெயர்க் காரணத்தை வல்லார் நவின்றிடுவர்;
கோப்பெருந் தேவி, குளிர்முத்தை உள்ளிட்டு
யாப்பமைத்துக் காலில் அணிந்த சிலம்பொன்றாம்;
கண்ணகி நல்லாள்தன் காலில் அணிந்திருந்த
பண்ணுறுநல் மாணிக்கப் பரல்பொற் சிலம்பொன்றாம்;
எந்தச் சிலம்பால் எழிற்பெயரைப் பெற்றதென
வந்ததோர் ஐயம் வளர்ந்து வளர்ந்துவரச்
சிந்தை கலங்கித் தெளிவின்றி நானிருந்தேன்;
முந்தை மொழிப்புலவன் முன்னேற்றப் பாவேந்தன்
எந்தைக்குத் தந்தைஎனும் என்பாட்டன் பாரதிதான்
தந்தஒரு பாடல் தரும்விளக்கம் கண்டுணர்ந்தேன்;
தேருஞ் சிலப்பதி காரமென் றோர்மணி
ஆரம் படைத்ததமிழ் நாடென் றடிபடைத்தான்
அந்த மணிமொழியால் அன்னை மணிச்சிலம்பே
தந்தபெயர் ஈஃதென்று சிந்தை தெளிந்தி ருந்தேன்;

மணி -மாணிக்கம்.

பெண்மை பேணும் நூல்

மங்கல வாழ்த்து மகிழ்ந்துரைத்த பேராசான்
திங்களை முன்போற்றிச் செய்யகதிர் ஞாயிற்றைப்
பின்போற்றிச் செல்கின்ற பெற்றிமையை நாம்சுவைப்போம்;
பெண்போற்றும் காரணத்தால் பேசுகிறார் இவ்வண்ணம்;
கண்ணகியுங் கோவலனுங் காதல் மணங்கொண்டு
பண்ணமைந்த கட்டில் பயில்கின்ற காலைஅக்
காட்சி கதிர்ஒருங்கு காண இருந்ததுபோல்
மாட்சி பெறவிளங்க வாய்ந்த தெனமொழிந்தார்;
கண்டஇரு காதலர்க்கும் காட்டாம் கதிரிரண்டும்
கொண்ட குறிப்புணர்ந்தோம் ; கோச்சேரன் காப்பியத்துள்
தன்னே ரிலாத தலைமைபெறும் பேருரிமை
மின்னேர் இடையாட்கே மேவுவதும் நாமறிவோம்;
ஆதலினால் காவியத்தில் ஆட்சிசெயும் பெண்பாலாம்
மாதவட்கு முன்னே மதிப்பளிக்க எண்ணியவர்
திங்களைமுன் போற்றுகிறார் திங்களுமோர் பெண்பாலென்
றெங்கும் இலக்கியத்தே ஏத்துவதும் உண்டன்றோ?

மங்கல வாழ்த்து

பூம்புகார் தென்மதுரை பொற்புமிகும் வஞ்சியென
ஆம்முறையால் காண்டம் அமைத்து நிரல்செய்து
சோழனுக்கும் பாண்டியற்கும் சொல்லுமெழிற் சேரனுக்கும்
வாழஇடந் தந்து வகைசெய்தார் ஒவ்வொன்றில்;
மாவளத்தான் வெண்குடைக்கு வட்டவுருத் திங்களையும்
பூவளர்க்கும் ஆணைக்குப் பொன்செய் பகலனையும்
காவிரியின் தண்ணளிக்குக் காரினையும் ஒப்புரைத்து
நாவுயரப் போற்றி நகரின் நலம்போற்றி
மங்கல வாழ்த்தாக வாழ்த்தி முதன்முதல்
அங்கம் பெறும்புகார்க் காண்டத்துள் ஆக்கிவைத்தார்;

மாமுடிகள் தாங்கிவரும் மாமன்னர் மூவர்க்கும்
ஆமுரிய நீள்கதையை ஆக்கும் பெருமகனார்
கோடுயர்ந்த ஞாலத்தின் கோவடிகள் அன்னவர்தாம்
கோடுதல் இல்லாமல் கோல்முனைபோல் நேர்நின்று
மூவர்க்கும் ஓர்நிகரில் யாவர்க்கும் ஏல்வகையில்
காவியத்துட் பாடல் கடனாகும்; ஈதுணர்ந்தும்
பாண்டியற்குஞ் சேரனுக்கும் பாடுமொரு மங்கலமாம்
ஈண்டுபுகழ் வாழ்த்தொன் றியம்பாத காரணமென்?
குற்றமற்ற கோவலனைக் கோலேந்தும் பாண்டியன்தான்
பற்றித் திருடனென வெட்டிக் கொலைசெய்து
கண்ணகிக்கு மாறாத கண்ணீர் விளைவித்த
பெண்பழிக்கு நாணித்தான் பேசா திருந்தனரோ?
கற்புடைய பெண்மகளைக் காணுங் கடவுளெனப்
பொற்புடனே ஓர்சிலையாப் பூசித்துக் கற்கோவில்
ஆக்கிப் படைத்த அருந்திறலோன் சேரனுக்குத்
தேக்குபுகழ் மங்கலமே செப்பாத தென்கருதி?
தன்னாட்டான் ஓர்வயிற்றுள் தன்னோ டுடன்பிறந்தான்
முன்காட்டும் இந்த முறைமையினால் கூசினரோ?
பாடி யிருந்தொருகால் தேடி யலைவோர்க்குக்
கூடி யடையாமல் ஓடி ஒளிந்ததுவோ?
ஆரே அறிவார் அதனுண்மைக் காரணத்தை!
நேரே சிலம்பில் நினைவைப் பதியவைத்
தின்னும் நுணுகி அணுகுங்கால் எத்துணையோ
பொன்னும் மணியும் புதிதுபுதி தாப்பெறலாம்
கூடும் நலமனைத்தும் கூர்ந்துணர்வீர் நம்மிளங்கோ
பாடுஞ் சிலம்பைப் படித்து.

கண்ணகி விழா
திருச்செங்கோடு
25.5.1966

கோல் - தராசு.

10

விண் குடும்பம்

கலிவெண்பா

உப்புமுதல் எல்லா உணவுப் பொருள்விலைகள்
செப்பரிய ஏற்றத்தாற் செய்வ தறியாமல்
மண்ணிற் குடும்பம் மதிமயங்கி நிற்குங்கால்
விண்ணிற் குடும்பம் விரும்பிப் படைப்பதற்கு
முன்வந்தார் இவ்வரங்கில் முத்தமிழில் வல்லவர்தாம்;
என்சொல்லி வாழ்த்துவேன் இந்தத் துணிவுளத்தை!
பேராசைக் காரர்களின் பேயாட்டப் போர்முகில்கள்
தீராமற் சூழ்ந்து திகைக்கும் படியாக
மின்வெட்டும் போழ்தத்து மேவாச் செயல்செய்து,
கண்கட்டு வித்தையெனக் கள்ளத் தனம்புரிந்து,
பண்டங்கள் யாவும் பதுக்கி மறைக்கின்ற
முண்டங்கள், தாங்க முடியா விலைச்சுமையை
நந்தலையில் ஏற்றுகின்றார்; நாடோறும் ஏற்றுவதால்
வெந்துழன்று நொந்துமனம் வில்லாய் வளைகின்றோம்;
வில்லாய் வளைந்தவர் வீறுற் றெழுவாரேல்
சொல்லால் அதன்விளைவைச் சொல்ல முடிந்திடுமோ?
தாழ்ந்து நிமிர்கின்ற வில்லின் நுனிபட்டுப்

போழ்ந்துமுகம் செங்குருதி பொங்கி வழியாதோ?
பற்றாக் குறையினைப் பாவியவர் காசுபணப்
பற்றால் விளைக்கின்றார்; பாரகத்தில் பஞ்சமெனும்
மூடுபனி சூழ முனைகின்றார் இக்கொடியர்;
கேடுதருங் கொள்ளையரைக் கேட்பதற்கோர் ஆளில்லை;
ஏனில்லை? செங்கதிரோன் இங்கே எழுவதற்கு
நானுண் டெனச்சொல்லி நல்ல விடிவெள்ளி
தோன்றிவரக் காண்கின்றோம்; துய்ய கதிரோனும்
வான்றிகழ வந்துவிடின் வாட்டி வதைக்குமிந்த
மூடுபனி சேர்ந்துருகி ஓடுபனி யாகாதோ?
நாடுநலம் பெற்றிலங்கும் நாளிங்கு வாராதோ?
வந்துவிடும்; வந்துவிடின் வாழ்விற் படுகின்ற
வெந்துயரம் அத்தனையும் வீழ்ந்துநிலா வாகுமன்றே;
மண்ணிற் குடும்பங்கள் மாண்புற்று முன்னேற
எண்ணுகதிர் வாழ்த்தி இனிக்காண்போம் விண்குடும்பம்;
நாட்டிற் குடும்பமெனில் நற்றலைவன் வேண்டுமன்றோ?
காட்டுமிவ் விண்குடும்பங் காக்குந் தலைவன்யார்?
வாழுங் கதிரவன்றான் வானிற் றலைமகனாம்;
ஏழு கிழமையென எண்ணும் பொழுதில்நாம்
முன்னையிடந் தந்து மொழிவது ஞாயிறெனும்
முன்னவனை யன்றோ? முதன்மை அவற்களித்த
காரணத்தால், விண்குடும்பங் காக்குந் தலைமையினால்
தாரணிந்த நல்ல தலைமகனாக் கொண்டிடுவோம்;
காக்குந் தலைவன் கதிரோன் எனப்படுமேல்
ஆக்குந் தலைமகள்யார்? அந்தத் திருமடந்தை
தண்மைக்கும் மென்மைக்கும் தங்கும் இடமாவாள்
பெண்மைக்கோர் காட்டாகப் பேசும் இயல்புடையாள்,
நாணத்தாற் கார்முகிலாம் நற்றுகிலைப் போர்த்திவரும்

வானத்தாள், தேனொத்தாள், வட்ட ஒளிமுகத்தாள்;
இத்தனையுங் கொண்டாளை ஏத்தி நிலவணங்கென்
றித்தரையோர் போற்றி இசைத்து மகிழ்வார்கள்;
வானமெனும் பந்தரிட்டு, வாருமழைத் தாரைகளை
ஈனுமொளித் தோரணமா ஏற்றியங்குத் தொங்கவிட்டு,
மின்னலெனும் நல்ல விளக்கேற்றி, வானத்தே
துன்னுமுகிற் கூட்டந் துகிலாக மேல்விரித்து,
ஆர்த்துவரும் மத்தளம்போல் அங்கே இடிமுழங்கச்,
சேர்க்கும் எழுவண்ணஞ் செய்யுமொரு வானவில்லை
வண்ணமலர் கொண்ட மணமிக்க மாலையெனக்
கண்ணழகன் சேயோன் கதிர்க்கையால் கொண்டுவந்து,
மீன்களெனுஞ் சுற்றம் மிடைந்தாங்குச் சூழ்ந்திருக்கத்,
தேன்கலந்த சொல்லாளைத் திங்களெனும் நல்லாளை
வானவரும் மீனவரும் வாய்மலர்ந்து வாழ்த்தெடுப்ப,
வானவன் சூட்டிஒரு வாழ்க்கைத் துணைபெற்றான்;
தீதறியா அந்தத் திருமதிதான் ஓரிரவில்
காதலினாற் கொண்ட களியாட்டில் நாணிநிற்கச்
செங்கதிரோன் மெய்தொட்டான்; சற்றே சினந்தவளாய்
அங்கே கருமுகிலாம் ஆடை எடுத்துமுகம்
மூடி மறைத்தருகில் ஊடிப் புலந்துநின்றாள்;
ஓடித் துகில்பற்றி ஒண்முகத்தில் வாய்புதைத்தான்;
வாய்மலர்ந்து தான்நகைத்தாள்; வானப் பெருவெளியில்
பாய்மலர்ந்து மின்னலெனப் பற்றிப் படர்ந்ததுகாண்;
நெற்றியிற் பொட்டு நெடுங்கறை ஆகிவிடப்
பற்றிய கையைப் பறித்துக்கொண் டோடிவிட்டாள்;
பின்பற்றி ஓடியவன் பேதைதுகில் தொட்டிழுக்க
முன்பற்று மேகலையின் முத்துகள் அத்தனையும்
கொட்டிச் சிதறிக் குளிர்வானின் மேற்கிடந்து

மீனவர் - விண்மீன் கூட்டம் , பாய் - பரவி

முற்றும் உடுக்கணமாய் அங்கே முகிழ்த்தனவோ?
கட்டுப்பா டில்லாத காலத்தே இவ்விருவர்
கட்டுப்பட் டில்லறங் கண்டமையால் தம்வாழ்வில்
எண்ணில்லாப் பிள்ளைகளை ஈன்றனரோ? அம்மக்கள்
விண்ணிற் றிரிந்து விளையாடுங் காட்சியைத்தான்
மண்ணகத்து மாந்தர் உடுவென்று மாற்றினரோ?
கண்பட்டு விட்டதென்பார் காதுக்குட் சொல்கின்றேன்;
எத்துணைதான் இன்பம் இழைந்திழைந்து வாழ்ந்தாலும்
ஒத்தமனங் கொண்டிங் குயர்வுடனே வாழ்ந்தாலும்
ஒன்றிரண்டு பூசல் உறுவ தியல்பாகும்;
கன்றிமனங் காய்ந்து கழறுவதும் அவ்வியல்பே;
வாழுங் குடும்ப வழக்குக்கு வானத்துச்
சூழுங் குடும்பமும் சொல்லுங்கால் தப்பாது;
வானக் குடும்பத்தில் வாய்த்ததொரு பூசலினால்
தானந்தக் கூக்குரலோ? தையல் பெருங்குரலோ?
செங்கதிரோன் றன்குரலோ? செவ்விதிற் கேட்கவிலை;
பொங்கும் இடியென்று பூசி மெழுகுகின்றார்;
வீட்டில் நடப்பதெலாம் வேற்றார் தெரியாமல்
பூட்டி மறைப்பதுதான் போற்றுங் குடும்பமென்பர்;
வாழ்ந்து வருநாளில் வான்மகள்தன் மெய்யொளியிற்
றாழ்ந்து மெலிந்து தளர்ந்து நடைபயின்றாள்;
கண்பட்டுப் போகக் கணக்கில் மகப்பெற்றாள்
புண்பட்டாள் துன்புற்றாள் பொன்மேனி வாடிவர
நோயிற் பிணிப்புண்டாள், நுண்ணிடைபோல் தேய்ந்தழகுச்
சாயல் இழந்திழந்து சாய்ந்தே மறைந்துவிட்டாள்;
காதற் கணவன் கதிரோன் மனமுடைந்து,
'சாதல் உறுமகளே சாய்வதற்கோ தேய்ந்தனைநீ?
நீள்ளுலகில் என்றும் நிலைத்துநிலாப் பெண்மணியே

பாமுலகோர் நெஞ்சிற் பரிவுடனே நின்னை
நிலவுநில வென்றுரைப்பர்; நீயென்ன செய்வாய்!
நிலையாமை காட்டினைநீ; நெஞ்சத்துப் புக்கவளே,
நாளை பிறப்பாயோ? நான்மகிழ வாராயோ?
தோளைப் புணர்ந்தின்பச் சொல்லமுது தாரோயோ?'
என்றெல்லா மேங்கி இரங்கிப் புலம்பிக்கண்
கன்றும் படியாகக் கண்ணீர் சொரிந்திருந்தான்;
விண்ணிற் கதிரோன் விடுத்தகண் ணீரினைத்தான்
மண்ணில் இருப்போர் மழையென்று கொண்டனரோ?
இன்பமுடன் துன்பம் இணைந்ததுதான் வாழ்க்கைஎன
மன்பதையோர் எண்ணி மனங்கொண்டு வாழ்வாரேல்
நல்ல குடும்பம் நடத்தி மகிழ்ந்திடலாம்
அல்லல் சிறிதுமிலை யாம்.

தமிழ் இலக்கியப் பெருமன்றம்
இராசிபுரம்
25.9.1966

11

ஊர்வலக் காட்சி

கலிவெண்பா

பேருலகில் நான்குமொழி பெற்றாலும் இன்றுவரை
சீரிளமை குன்றாத தெய்வத் திருமகளே,
ஆடிப் பெருக்காலும் ஆர்த்த நெருப்பாலும்
வாடிச் சிதையாமல் வாழ்ந்து வருபவளே,
பொங்கிச் சினந்தெழுந்து போராட வந்தகடல்
சங்கத்து வைத்திருந்த சான்றோர்தம் ஏடுபல
கொள்ளைகொண்டு போனாலுங் கோலஞ் சிதையாமல்
உள்ள தமிழரசி ஒப்பில்லா வாழ்வரசி,
மூவேந்தர் ஆட்சி முடிந்தபினர் யார்யாரோ
கோவேந்தர் என்றிங்குக் கோலேந்தி வந்தவர்கள்
அவ்வவர்தம் தாய்மொழிக்கே ஆக்கங்கள் தந்தாலும்
செவ்வியநல் லாற்றல் சிதையாமல் நிற்பவளே,
ஆழக் கடலலைகள் ஆர்த்துப் பெருங்குழுவாய்ச்
சூழத் தொடர்ந்து தொடுகரையை நோக்கிவரும்
நீண்ட கடல்போல் நெடுங்களிப்பால் மாந்தரினம்
ஈண்டிவரக் கண்டே இறும்பூது கொள்கின்றேன்;
'ஈதென்ன தாயே' எனவினவ, அவ்வன்னை

காதருகில் வந்ததனைக் காட்டித் ‘திருமகனே,
ஞாலமெலாந் தேமதுர நல்லோசை கேட்டிடவே
கோலமிகு மாநாடு கூட்டிக் களிக்கின்றார்;
வந்துவெளி நாட்டார் வணக்கஞ் செலுத்துகிற
அந்தத் திருநாளில் ஆர்த்துவருங் கூட்டமடா;
என்றன் புகழ்காக்க ஈடில்லாப் பேருழைப்பை
அன்று கொடுத்துயர்ந்த அன்புமிகு சான்றோர்க்கு —
அலையெழுப்பும் ஆழி அடைகரையில் நல்ல
சிலையெழுப்பிப் போற்றுஞ் சிறப்பனைத்துங் காணுதிநீ;
யாதும்நம் ஊராக யாவரும்நம் கேளிரென
ஓதும் மொழியால் உலகந் திரண்டதைப்பார்;
மண்ணில் தரைதெரிய மாட்டா தணிவகுத்துக்
கண்ணைக் கவர்ந்து கருத்தை மகிழ்விக்க
ஊர்ந்துவரும் ஊர்வலத்தில் உள்ளக் கிளர்ச்சியுடன்
சேர்ந்துவரும் மக்கள் செறிந்திருக்குங் காட்சியடா;
நீண்டதுதிக் கையை நிமிர்த்துப் பெருங்களிறு —
ஆண்டு நடந்துவர அக்களிற்றைப் பின்தொடர்ந்து
காவடிகள் நல்ல கரகங்கள் ஆடிவரப்
பூவடியர் நாட்டுப் புறமாதர் போலழகுப்
பாவையர்கள் ஆடிவரும் பாங்கெல்லாம் இங்கேகாண்;
யாவையுமுன் கண்ணால் அழகுறவே காணங்கே;
நாட்டின் பழங்கருவி நாத சுரக்கருவிப்
பாட்டின் ஒலிகேட்டுப் பாடுகநீ பாவலனே;
வண்ணக் கொடிபிடித்து வஞ்சியருங் காளையரும்
நண்ணிப் படர்கின்ற நல்லழகைப் பாரங்கே;
கட்டழகுப் பெண்மகளிர் காலிற் சதங்கைகட்டி
இட்டடிகள் மாறா தெடுத்தாடும் நாட்டியங்காண்;
எப்படையும் இப்படைக் கீடில்லை என்றுரைக்க

முப்படையாய் மொய்த்திங்கு முன்னேறும் வீரரைப்பார்;
செந்தமிழைக் காக்குஞ் சிறப்புடைய வேற்குமணன்
வந்தஒரு பாவலர்க்கு வாய்த்த தலைகொடுக்க
வாளெடுத்த வள்ளல் வடிவத்தைக் காட்டுமிந்த
நாளெடுத்த ஊர்வலத்தை நாட்டமொடு கண்டிடுநீ;
அவ்வை நெடிதிருப்பின் அன்னைமொழி வாழுமெனச்
செவ்வை மனமுடையான் சீரதியன் நெல்லிக்
கனிகொடுத்த காட்சியிலே காட்டும் பணிவை
இனிதெடுத்து வந்த எழிலெல்லாம் பார்மகனே;
வார்முரசு கட்டிலிலே வந்து துயில்நின்ற
சீர்வரிசைப் பாவலர்க்குச் செங்கோல் அரசனங்கு
நின்றிருந்து வெண்கவரி நீள்கையால் வீசுகிற
அன்றிருந்த காட்சி அழகெல்லாங் காண்மகனே;
பாவேந்தர் தம்மைப் பணிந்து மதித்துவந்த
பூவேந்தர் ஆண்டிருந்த பொற்காலம் அக்காலம்;
மீண்டுமொரு பொற்காலம் மீளத் திருவுளத்துப்
பூண்டெழுந்த என்மகனே போராட்டப் பாட்டெழுது;
ஆளும் பொறுப்பேற்றோர் ஆட்சி பிழைத்துவிடின்
வாழுமொரு பெண்ணும் வழக்குரைத்து நீதிபெறும்
நாடடா ஈதென்று நாளெல்லாஞ் சொல்பவளைப்
பாடடா கண்ணகியைப் பாரடா; முன்னைப்
புறங்காட்டும் வீரர் புறங்காட்டாப் போரின்
திறங்காட்டி நிற்கின்ற தீரத்தைக் காட்டுகின்ற
கோட்டைப்போர்க் காட்சியினைக் கூர்ந்து மனத்திருத்தி
நாட்டுக்கோர் பாட்டெழுதி நல்கி மகிழ்ந்திடுநீ;
போரெடுத்துச் சென்ற புகல்களிற்றைப் பூட்டிநெற்
போரடித்த காட்சிப் பொலிவினையும் இங்கேகாண்;
பண்டைப் புகார்நகரில் பண்டங்கள் கொண்டுசெல

புறம்காட்டும் - புறநானூறுகாட்டுகின்ற.

அண்டைப் பிறநாட்டார் அண்டிவருங் காட்சியைப்பார்;
நீலத் திரைக்கடலில் நீந்திவருங் கப்பலுடன்
கோலத் திருமுகத்தன் கொள்கைப் பெருங்கோமான்
செந்தமிழன் வீர சிதம்பரன் நிற்கின்றான்
இந்தநிலை கண்டுணர்தல் இன்றைக்குத் தேவையடா;
செஞ்சிக்கோன் தந்த செழுங்கோட்டை மாட்சியிது;
வஞ்சிக்கோன் தம்பிமுதல் வார்த்தெடுத்த காப்பியங்கள்
ஐந்து மகவாக ஆங்கே அருகிருக்க
மைந்துடன்நான் நிற்கின்ற மாண்புயர்ந்த காட்சியிது;
ஆறுபடை வீடெழுப்பி ஆங்கருகில் நக்கீரன்
வீறுபெற நிற்கும் விறல்மிகுந்த காட்சியைப்பார்;
பாவை நலம்பாடிப் பள்ளிகொளும் ஆரணங்கைப்
பாவை துயிலெழுப்பும் பாங்கினையும் ஈங்கேகாண்;
மாமல்லைக் காட்சி, மனுநீதிச் சோழனொடு
பூமுல்லை தேர்பெற்ற பொற்பினையும் காணுகநீ;
பாரெல்லாம் என்பெயரைப் பாடிப் புகழ்ந்தேத்தச்
சீரெல்லாஞ் செய்துவரும் செம்மை யுளத்தானாம்
உன்னண்ணன், நல்லெண்ணம் ஓங்கிவரும் நல்லண்ணன்,
என்கண்ணன் ஆங்கே எழிலுடனே நிற்கின்ற
தோற்றத்தைக் காட்டுகிற தூய சிலையுருவின்
ஏற்றத்தைக் கண்டுமகிழ்' என்றாள் தமிழன்னை;
ஊர்வலத்தைக் கண்டேன் உணர்ச்சி வயப்பட்டேன்
பேருளத்தில் இன்பமிகப் பெற்று.

உலகத்தமிழ் மாநாடு
சென்னை
6.1.1968

அண்ணன் - பேரறிஞர் அண்ணா.

12

நெல்லின் கதை

கலிவெண்பா

ஆண்டவற்கோர் ஆயிரம்பேர் ஆமென்பர்; நெல்லெனும்பேர்
பூண்டிருக்கும் என்றனுக்கும் பூட்டுந் திருநாமம்
எண்ணி லடங்காதிங் கேடெடுத்தாற் போதாது;
மண்ணிற் பெருகிவரும் மாண்பினைநான் கூறுகிறேன்;
சீரகத்துச் சம்பா சிறுமணிநல் சித்தடியான்
ஊரகத்தார் போற்றுகிற உய்யக்கொண் டானென்பர்;
அம்பா சமுத்திரம் ஆலைமிகு கோவைதருஞ்
சம்பா எனஎன்னைச் சாற்றிப் புகழ்வதுண்டு;
கார்த்திகைச் சம்பா கருடன்சம் பாவென்று
நேர்த்தியுடன் என்னை நினைப்பவரும் உண்டு;
குதிரைவால் நல்யானைக் கொம்பனுடன் தங்கம்
புதுவகைய மல்லிகை போகிணி கிச்சிடி
கைவிரைச் சம்பாவாய்க் காட்சி யளிப்பதுண்டு;
செய்விளையும் என்றனுக்குச் செப்பும்பேர் இன்னுமுண்டு;
முத்துவெள்ளை கட்டைவெள்ளை மொய்க்குங் கொடிவெள்ளை
சித்திரைக்கார் வெள்ளைக்கார் செப்பும் மணல்வாரி
பூங்கார் கருங்குறுவை பூம்பாளைப் பேரெல்லாம்

ஈங்கே எடுத்துரைத்தால் ஏதேது நேரமையா?
கூறும் மிளகியிலே கூடும் பெயர்களெல்லாம்
யாரும் அறிவாரே! அத்தனையும் போதாவென்
றாங்கிலப்பேர் சொல்லி அழைப்பதையுங் கேட்டிருப்பீர்;
ஈங்கெனக்கு நேர்சொல்ல யாரே இருக்கின்றார்?
பார்மிகுத்த மாந்தர் பசிநீக்கும் எண்ணத்தால்
சீர்திருத்தம் என்னைப்போற் செய்தவரார் இங்கே?
கடல்கடந்து நானோர் கலப்புமணஞ் செய்தே
இடர்களைய வந்துள்ளேன்; எல்லாரும் போற்றிஎனை
ஆடுதுறை என்றே அழைப்பதையுங் கேட்டிருப்பீர்;
நீடுபுகழ் கொண்டஇந்த நெல்லுக்கு நேருண்டோ?
நாடோறும் வானொலியார் நத்திப் புகழ்ந்தென்னைப்
பாடாத நாளுண்டா? பத்தியுடன் என்பெயரைச்
சொல்லாத நாளுண்டா? வேளாண்மைத் தோத்திரங்கள்
இல்லாத நாளுண்டா? என்னருமைத் தொண்டரவர்;
செல்வ வளமிக்க சீமான் எனைப்போலப்
பல்வகைய ஊர்தி படைத்தவரார் இவ்வுலகில்?
பேருந்து வண்டிகளில் பெட்புடன்நான் செல்வதுண்டு;
நீருண்ட மேகமென நீள்புகையைக் கக்கும்
தொடர்வண்டி ஏறித் தொடர்வதுண்டு; நீரில்
படர்வதெனில் நல்ல படகுண்டு கப்பலுண்டு;
காட்டுவழிச் செல்வதெனில் மாட்டுவண்டி ஏறிடுவேன்;
மேட்டுக் குடியார்போல் வேற்றுமைகள் பாராட்டேன்;
ஏந்திவர ஊர்திகள்நான் எத்தனையோ பெற்றிருந்தும்
மாந்தர் தலைகூட வாகனமாக் கொள்வதுண்டு;
நொந்திருக்கும் நோயொன்று வந்துவிடின் வான்பறந்து
வந்தெனக்குச் செய்யும் மருத்துவங்கள் எத்தனையோ!
நாடாள வந்ததொரு நல்வேந்தன் நானென்றால்

கூடா தெனமறுத்துக் கூறிடுவார் யாருமில்லை;
தஞ்சைத் தரணியிற்றான் என்றன் தனியாட்சி
நஞ்சைப் புலமெல்லாம் நல்லாட்சி செய்திடுவேன்;
காராளர் வந்தாடிப் பட்டமெனைச் சூட்டிடுவார்,
ஊராளும் நல்லமைச்சர் உண்டு துணையாக;
நானாளும் நன்னிலத்தை நச்சாக்க நல்லவரைப்
போல்நாளும் வந்துபுகின் பொங்கிக் களையெடுப்பேன்;
எல்லைஎன்று முள்வேலி இட்டே எனதுநிலம்
தொல்லைஒன்றுங் காணாமல் தொன்றுமுதல் காத்திருப்பேன்;
பொன்னகரைச் சுற்றிப் புறமதில்கள் வேண்டுமன்றோ?
முன்வளைத்த நால்வரப்பும் மொய்ம்புடைய கோட்டைகளாம்;
நெல்லுக்கே என்றிறைத்த நீரைக் கருணையினால்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியவைப்பேன்; அக்கருணை
போற்றாமல் என்னைப் புறக்கணித்து வந்தவிழல்
சேற்றோடு சேறாகச் சீரழியச் செய்துவிடப்
போராடும் காராளர் பொன்றாக் களமறவர்
ஏராளம் ஏராளம் என்பாற் பணிபுரிவார்;
மண்ணின் வலிமைமிகும் மார்பைப் பிளந்தெறியும்
எண்ணில் உழுகலங்கள் எல்லாம் படைக்கலங்கள்;
நாட்டை வலுப்படுத்த நான்விரும்பி எத்தனையோ
கோட்டை புகுந்தங்குக் கொண்டதுண்டு வெற்றிபல;
ஆர்க்கும் ஒலியோ டணிவகுத்து நிற்கின்ற
போர்க்களங்கள் போய்ப்புகுந்து போர்விளைத்து வந்தவன்நான்
இத்தனையும் பெற்றுள்ள என்னை அரசனெனச்
சொற்றமொழி யாரே துணிந்து மறுத்துரைப்பார்?
நெல்லே ருழவரெனும் நேரியரிங் கில்லைஎனில்
வில்லே ருழவரெங்கே? சொல்லே ருழவரெங்கே?
இவ்வண்ணம் என்பெருமை எவ்வளவோ ஈங்குளவாம்;

அவ்வளவும் சொல்லில் அடங்கிடுமோ? என்றாலும்
ஏனோ பதரென்றே என்குலத்தைத் தூற்றுகின்றார்?
நானோஇம் மாந்தர் நகைப்பிற் கிடமானேன்?
மக்களிலே மிக்கபதர் வாழ்வதனைக் கண்டிருந்தும்
தொக்கஅவர் கூட்டத்தைத் தூற்றா திருக்கின்றார்;
வைக்கோலாய் மற்றும் உமிதவிடாய் வந்தாலும்
எக்காலும் அவ்வடிவில் என்னால் உதவியுண்டு;
மக்கள் பதரானால் மாநிலத்தில் யாருக்கும்
தக்க உதவி தருவாரோ? தந்ததிலை;
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோர் என்றென்னைப்
பண்டொருவர் நன்முறையிற் பாராட்டிச் சொன்னாலும்
நெஞ்சந் துணிந்தொருவர் நெல்லுமுயிர் அன்றென்று
வெஞ்சொல் மொழிந்தென்றன் விஞ்சு புகழ்குறைத்தார்;
செல்வமென என்னைத்தான் செப்பிடுவர் முன்பெல்லாம்
வல்வினையர் செல்வமென மற்றவற்றை இன்றுரைப்பர்;
காராளர் ஓட்டுங் கலப்பை வகுத்தவழி
நீராலே வாழ்ந்து நிலத்தில் இடுந்தழையால்
நாளும் உரம்பெற்று நன்கு செழித்தோங்கி
நீளும் பயிராய் நிமிர்ந்தெழிலாய் நின்றிருப்பேன்;
பால்பற்றிச் சூல்முற்றிப் பையத் தலைகுனிவேன்;
நூல்கற்ற பாவாணர் நுண்ணியதங் கற்பனையால்
பற்பலவாக் கட்டுரைத்துப் பாடி மகிழ்ந்தார்கள்;
எற்குற்ற ஓர்கவலை யாரே அறிவார்கள்?
முற்ற முதிர்ந்தோமே முன்னே விதைத்தவர்கள்
உற்றரி வாளுடனே ஓடி வருவாரே;
வாளோடு வந்தவர்கள் தாளோ டரிவாரே
தாளாலே கட்டித் தயங்கா தடிப்பாரே
மாடேற்றி என்தலையை வந்து மிதித்திடுவார்

சூடேற்றி வேகவைத்துத் தொல்லை தருவார்;
இடிப்பார் அரைப்பார்என் தோலை உரிப்பார்
கடிப்பார் உலையில் கருணையின்றி வேகவைப்பார்;
மாவாக மாற்றி மனம்போன போக்கினிலே
நாவாய் சுவைத்திடவே நாலுவகைப் பண்டங்கள்
செய்வாரே என்றுளத்தில் சிந்தித்த காரணத்தால்
வெய்தே உயிர்த்துமனம் வெம்பித் தலைசாய்த்தேன்;
என்னை உருவாக்க எத்தனையோ பாடுபட்ட
பொன்னன் குடிலுக்குட் போகவிட எண்ணாமல்
மன்னன் எனவாழ்வோன் மாமனைக்குக் கொண்டுசென்
றென்னைக் களஞ்சியத்தில் இட்டு நிறைப்பாரே;
போட்டு மறைப்பாரே பொல்லாங்குக் காரரென
நாட்டு நடப்புணர்ந்து நான்தலையைத் தொங்கவிட்டேன்;
மெய்யாகக் கற்றவர்க்கு மேலாம் உவமைசொலிப்
பொய்வாய்ப் புலவர்மனம் போனபடி பாடிவிட்டார்;
எத்தனைதான் என்னை இடர்ப்படுத்தி நின்றாலும்
பித்துலகங் கொண்ட பெரும்பசியைப் போக்குதற்கே
ஏற்றுள்ளேன் இம்மேனி; என்றும் பொதுநலமே
போற்றிடுவேன் துன்பம் பொறுத்திடுவேன் ஈதுறுதி;
நாடெல்லாம் வாழ நனிதுயரம் நான்பெற்றேன்
பாடெல்லாம் நான்வாழப் பட்டான் உழவன்மகன்;
ஆனால் அவன்வாழ யாரே நினைக்கின்றார்?
மேனாள் முதலாக மேழித் தொழிலுக்கும்
அத்தொழிலை ஆற்றும் அருமை உழவர்க்கும்
மெத்த புகழுண்டு மேன்மையுண்டு பாட்டினிலே;
நாட்டினிலே மாறாய் நடப்பதைத்தான் காண்கின்றேன்;
ஏட்டில் எழுதியதைக் காட்டிஎனை ஏய்க்கின்றார்;
நாணயத்தைச் சேர்ப்பதற்கு நாணயத்தை விற்றுவரும்

வாணிகத்தார் என்றன் வளர்புகழைக் கொல்கின்றார்;
ஊறவைத்து நாறவைத்து - ஊரெல்லாம் எற்பழித்துக்
கூறவைத்த அந்தக் கொடுமைக்கோர் எல்லையுண்டா?
நாட்டில் நடக்கவிட நாடாமல் எங்கெங்கோ
போட்டுப் பதுக்குகின்றார் போலிக் கயவரெனைக்
கண்டகண்ட திக்கிற் கடத்திக் கொடுபோகும்
தொண்டர்களைக் காணுங்கால் தூவென் றுமிழீரோ?
நாட்டு நலங்கருதும் நான்வாழும் நன்னிலத்தைக்
கேட்டுக் குணம்படைத்துக் கீழ்வாழை செங்கரும்பு
கூடிக் கவர்வதற்கோர் கொள்கை வகுத்திடுமேல்
வேடிக்கை பார்க்க விழைவேனோ? என்னையிங்கு
வாழ விடுங்கள் வளர விடுங்களெனத்
தாழ உரைத்திடுவேன் தாண்டிவரின் போர்தொடுப்பேன்
மக்கள் பொதுவாழ்வு மங்கலமாய்ப் பொங்கிவரத்
தக்க வழிசெய்து தன்னாட்சி ஓங்கிடவே
எண்ணி உழைத்திடுவேன் என்பணிக்கு நற்றுணையாய்
நண்ணி வருவீர் நயந்து.

பொங்கல் விழா
- திருச்சி வானொலி நிலையம்
14.1.1968

13

மரத்தின் பெருமை

எண்சீர் விருத்தம்

மரமென்றால் எல்லாரும் எண்மை யாக
மதிக்கின்றார்; உண்மையினில் மாந்த ருக்குக்
கரவின்றி உதவுவதில் அதனைப் போலக்
கண்டதிலை; நன்றிசொலி வாழ்த்த லின்றித்
தரமின்றிப் பழிக்கின்ற நிலைமை கண்டோம்;
தண்ணென்ற நிழல்தந்து, காற்றுந் தந்து,
வருகின்ற மேகத்தைக் குளிரச் செய்து,
வான்மழையைப் பெய்விக்கும் மரத்தின் கூட்டம். 1

விதையென்னும் சிறுமுதலைப் போட்ட பின்னர்
வியன்பெரிய மரமாகிப் பூத்துக் காய்த்துச்
சதையுடைய சாறுடைய கனிகள் ஆக்கிச்
சார்ந்தோர்க்குச் சுவைநல்கிப் பசியை நீக்கி
விதைமுதலாம் ஒருவிதையைப் பன்னூ றாக
விளைவித்துக் கண்டுமுதல் பெருக்கிக் காட்டும்
கதையுடைய மரம்போல வணிகப் பாங்கு
கற்றவரை யாண்டுலகிற் கண்டோம் நாமே. 2

எண்மை -எளிமை

மாடங்கள், கூடங்கள் தோன்றா முன்னர்
மக்களுக்குக் கல்விதனைப் புகட்டு தற்குப்
பாடங்கள் அறிவுறுத்தித் தந்த தெல்லாம்
படர்ந்துவளர் மரத்தடிதான்; எழுதி வைத்த
ஏடந்த மரந்தந்த பிச்சை யன்றோ?
எழுத்துணர்த்தும் ஆசானும் வாழ்ந்த சிற்றில்
ஓடறிந்த துண்டோஅம் மரமே தந்த
ஓலைகளே மேற்பரப்பை அழகு செய்யும். 3

கல்லடிகள் பட்டாலும், தலையில் ஏறிக்
காலடிகள் வைத்தாலும், கழிகள் கொண்டு
வல்லமையின் எறிந்தாலும் பொறுமை மேவி,
வாய்திறந்து பேசாமல் கனிகள் நல்கி
நல்லபயன் செய்துவரும் மரங்க ளெல்லாம்
நாட்டுக்கோர் நீதிதனை நவின்று நிற்கும்;
செல்வமிகப் பெற்றவர்கள் மற்ற வர்க்குஞ்
செய்திடுக ஒப்புரவென் றுணர்த்திக் காட்டும். 4

வேர்கொடுக்கும், பால்கொடுக்கும், வெட்டு வோர்க்கு
மேற்பட்டை கொடுத்திருக்கும், பற்றும் நோயின்
வேர்கெடுக்கக் காய்கொடுக்கும், பூக்கொ டுக்கும்,
விளைந்துவருங் கனிகொடுக்கும், இலைகொ டுக்கும்;
'ஆர்கொடுக்க வல்லார்கள் என்னைப் போ'லென்
றருமருந்து மரமொன்று நிமிர்ந்தி ருக்கும்;
பேர்படைத்த செல்வரெலாம் பிறரும் வாழப்
பெருந்துன்பம் உறும்போதும் வழங்கச் சொல்லும். 5

படரஒரு வழியின்றி மயங்கி நிற்கும்
        பைங்கொடிகள் தழுவுதற்கும் இடங்கொ டுக்கும்;
படபடனெச் சிறகடித்துப் பறந்து சுற்றும்
        பறவையினங் தங்குதற்குங் கைகொ டுக்கும்;
உடலினையும் சிலபறவை ஓட்டை செய்தே
        உறைவிடமாக் கொண்டிருக்க உவந்த ளிக்கும்;
மடமடடெனச் சாய்கின்ற நிலைவந் தாலும்
        மங்கையர்கள் அடுப்பெரிக்க விறகு நல்கும். 6

காட்டுமரம் என்றாலும் மீன வர்க்குக்
        கட்டுமர மாகி,அது கடலில் ஓடும்;
நாட்டரசன் கையகத்துச் செங்கோ லாகி
        நல்லாட்சி புரிகின்ற குறியைக் காட்டும்;
கேட்டுணரும் மாணவரை முறைப்ப டுத்தக்
        கேள்விமிகும் ஆசான்கைக் கோலாய் நிற்கும்;
வீட்டகத்தே தூணாகிப் பிறவும் ஆகி
        விளைக்கின்ற பயனெல்லாம் விளம்பப் போமோ? 7

இடுக்கண்கள் பலவாகிச் சூழ்ந்த போதும்
        இயல்பொன்றுங் கெடுதலிலாச் சான்றோர் போல
அடுத்தடுத்துத் தேய்த்தாலும் சிறிது கூட
        அதற்குரிய மணங்குன்றா மரங்க ளுண்டு;
படுக்கின்ற நிலையுற்ற பெற்றோர் தம்மைப்
        பரிவுடனே தாங்குகிற மக்கள் போல,
விடுக்கின்ற வேர்சிதைந்து முதிர்ந்த காலை
        விழுதுகளால் தாங்குகிற மரங்க ளுண்டு. 8

ஓங்குபுகழ் இவ்வளவுங் கொண்டி ருந்தும்
        ஓரிரண்டு குறைகளையும் பெற்ற துண்டு;
தீங்குடைய கீழ்மக்கள் தாம்பி றந்த
        தேயத்தைக் கேடுறவே செய்வ தைப்போல்
நீங்கரிய காட்டகமாந் தாய கத்தை
        நெருப்பதனால் கேடுறுத்தும் மரமும் உண்டு;
மூங்கிலெனும் அம்மரந்தான் மோதி மோதி
        முன்பிறந்த வீட்டுக்கே கொள்ளி வைக்கும். 9

அரம்போலுங் கூர்மைமிகும் அறிவ ரேனும்
        அயலவர்தம் துயர்க்கிரங்காச் சிலரைப் போல
மரஞ்சூழும் காட்டகத்தே அருகில் நிற்கும்
        மரமொன்று வாடுகிற பொழுது கண்டும்
இரங்காமல் நிற்கின்ற குணமும் உண்டாம்.
        ஈடில்லாச் செல்வவளம் பெற்றி ருந்தும்
உறங்காமல் காத்திருக்குங் கஞ்சன் போல
        ஒருகனியும் உதவாத எட்டி யுண்டு. 10

தோன்றிவரும் நாள்தொட்டு மடியுங் காறும்
        துணைசெய்யும்; மடிந்தபினும் பயனே நல்கும்;
ஊன்றிவளர் வேர்முதலாத் தன்பா லுள்ள
        உறுப்பெல்லாங் கொடுத்துதவும்; உயிரும் ஈயும்;
மான்திரியுங் காட்டகத்தும் மாந்தர் வாழும்
        நாட்டகத்தும் மதில்சூழும் வீட்ட கத்தும்
வான்தடவித் தலைவிரித்து நிமிர்ந்து நிற்கும்;
        வாழ்வெல்லாம் பிறருக்கே ஆக்கி நிற்கும். 11

பேசுமொழி கண்டறியா முன்னர் மாந்தர்
 பெருங்கிளையிற் பரணமைத்து வாழ்ந்த துண்டு;
வீசுபுயல் வேகத்துப் புரவி யோடு
 வினைமிக்க தேர்ப்படையும் வேந்தன் றானும்
காசுபண மில்லாமல் தங்கு தற்குக்
 காற்றுநிழல் அத்தனையும் தந்தி ருக்கும்;
மூசுபுகழ் மூவேந்தர் தலையிற் சூடும்
 மும்மலரும் தந்ததெது? மரமே யன்றோ? 12

கொஞ்சுமொழிச் செல்வத்தைத், தன்னை ஏற்றுக்
 கொண்டவளைப் பஞ்சணையில் தனிக்க விட்டு,
மஞ்சுதவழ் வான்மாடங் கொண்டி லங்கும்
 மாமனையை நீத்தகன்று, செல்வ வாழ்வோ
தஞ்சமெனத் துறந்தோடி, நாட்டு மக்கள்
 தவிப்பகற்றத் துயர்துடைக்க வழியைத் தேடி,
அஞ்சுபொறி காத்தவனாம் புத்தன் வந்தான்
 அரசமரத் தடியில்தான் ஞானம் பெற்றான். 13

உள்ளத்தை உருகவைக்கும் வாச கத்தை
 உலகுக்குச் சொன்னமணி வாச கர்க்கு
வெள்ளத்துச் சடைமுடியன் ஞானம் ஓதி
 விளக்கியதும் குருந்தமரத் தடியில் என்பர்;
கள்ளத்தைப் பாவத்தை நீக்கும் என்றே
 கைதொழுது வணங்கவரும் ஏசு தன்னை
அள்ளிக்கொண் டிலங்குகின்ற சிலுவை தானும்
 அம்மரத்தின் உறுப்பளித்த சலுகை யன்றோ? 14

தஞ்சம் - எளியது (அற்பமானது).

சொல்லாலும் எண்ணாலும் அளக்க வொண்ணாச்
சோதியனாம் பரமனவன், கற்ற கேள்வி
வல்லார்கள் நால்வர்க்கும் மறைகள் காணா
வாக்கிறந்த நிறைபொருளாய், உலகில் உள்ள
எல்லாமாய், அல்லதுமாய் இருந்த பாங்கை
இருந்தபடி அப்படியே இருந்து காட்டிக்
கல்லாலின் புடையமர்ந்தே சொன்னான் என்பர்;
கடவுட்கும் மரத்தருமை தெரிந்த தன்றே.

தேசியக்கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி
28.2.1970

14

கம்ப நாட்டில்...

எண்சீர் விருத்தம்

கம்பனைஓர் 'சக்ரவர்த்தி' என்று சொன்னார்
 கனன்றெழுந்தேன் முடியரசன் ஆன தாலே;
வெம்பியெழுந் தார்ப்பரித்தேன்; தோள்கள் தட்டி
 வீரரெலாம் வருகவெனக் கூவி நின்றேன்;
தெம்புடைய என்மறவர் போர்வி ருப்பால்
 தினவெடுத்த திண்டோளர் திரண்டு வந்தார்;
நம்பியவர் துணையாக என்றன் வீரம்
 நாட்டுதற்குப் படையெடுத்தேன் கம்பன் நாட்டில். 1

கனன்றெழுந்து படையெடுத்த என்முன் கோட்டைக்
 கதவடைக்க வில்லைஅதைத் திறந்தே வைத்தான்;
முனைந்தெழுந்து காவல்செயும் வீரர் இல்லை;
 முற்றுகையைத் தடுக்கின்ற படையு மில்லை;
சினந்தெழுந்த என்னுடன்போர் செய்ய அஞ்சிச்
 செயலற்று நின்றனனோ கம்பன் என்று
நினைந்தெனது படைதொடர உட்பு குந்தேன்
 நிறைந்தொளிரும் அமைதியையே அங்குக் கண்டேன். 2

உருவியவாள் உறையகத்தே உறங்க வைத்தேன்;
    உளத்தடத்தில் பொங்கிவரும் உணர்ச்சி ஒன்று
மருவியதால் இனமறியா மகிழ்ச்சி கொண்டு
    மன்னனவன் அரசிருக்கும் மன்றஞ் சென்றேன்;
பெருகியதோர் அறிவொளியைத் தேக்கி வைத்த
    பெருவிழியன் விரிநுதலன் என்னை நோக்கி,
அருகினில்வா என்மகனே' என்று கூறி,
    அகங்குளிர இருகையும் நீட்டி நின்றான். 3

அரவணைக்க நீட்டியகை யதனுள் ஏதோ
    அடங்கியுள தெனநினைந்து கூர்ந்து நோக்க,
அறம்வளர்க்கும் குறளேடும், புலம்வ ளர்க்கும்
    அழகியதொல் காப்பியமாம் ஏடும் கண்டேன்;
பொரநினைந்த என்மனத்தை நொந்து கொண்டேன்;
    பொன்னிவள நாட்டான்முன் மண்டி யிட்டு,
நறவுகுக்கும் மலர்ப்பொழில்சூழ் நினது நாட்டை
    நான்கண்டு மகிழவந்தேன் என்று ரைத்தேன். 4

என்றுமுள தென்றமிழைப் பாடிப் பாடி
    இயல்தவழ்ந்து விளையாடும் நாவின் வேந்தன்,
நின்றஎனை நகைதவழ இனிது நோக்கி
    'நேரியனே என்னுடன்வா எனது நாட்டில்
துன்றுமெழிற் சிறப்பெல்லாம் காட்டு கின்றேன்;
    தோழமையால் அதுகண்டு மீண்ட பின்னர்
நின்றனுயர் நாட்டினையும் அதுபோல் ஆக்க
    நினைந்தெழுக' என்றுரைத்தான்; அவன்பின் சென்றேன். 5

செந்தமிழின் பாட்டரசன் கம்ப நாடன்
செங்கோன்மை செலுத்திவரும் நாட்டில் வாழ்வோர்
சிந்தைகொளும் மகிழ்ச்சியினால் சிரித்துப் பேசிச்
சிந்துகிற கண்ணீரே அங்குக் கண்டேன்;
வெந்துழல்வோர் திரண்டெழுந்து நீதி கேட்க
வெகுண்டரசு தாக்கியதால் அவர்தம் மெய்கள்
சிந்துகிற குருதியிலே தோய்த்தெ டுத்துச்
செங்கோலாக் காட்டுகிற கோன்மை காணேன். 6

வயலொன்றைக் காத்துவரும் உழவன் போல
வையமெலாம் காக்கின்ற கோன்மை கண்டேன்;
உயிரொன்றி வாழ்கின்ற உடம்பாய் நின்றே
உயிரனைத்துங் காக்கின்ற கோன்மை கண்டேன்;
செயிரின்றி இயல்பினிலே ஒருமைப் பாடு
செழித்துயரச் செய்கின்ற கோன்மை கண்டேன்;
கயலொன்றும் விழிமடவார் கற்பைக் காக்கும்
கருத்தேபோல் நிலங்காக்குங் கோன்மை கண்டேன். 7

கலைதெரியும் மண்டபங்கள் அங்குக் கண்டேன்
கல்லெறியும் மண்டபங்கள் அங்கே இல்லை;
விலையறியாக் கல்விதனை விரும்பிக் கற்று
வீறுபெறும் மாணாக்கர் குழுவைக் கண்டேன்;
நிலையறிய மாட்டாமல் மயங்கி, வேலை
நிறுத்தங்கள் செய்வோரைக் கண்டே னல்லேன்;
அலைதவழும் கடலொலிபோல் ஆர்ப்பா ரில்லை
அமைதியுடன் சுவடிகளே பார்ப்பா ருண்டு. 8

காசுபணம் தந்துகலைப் பட்டம் வாங்கும்
காளையரை அந்நாட்டில் எங்குங் காணேன்;
ஆசிரியச் செய்கின்ற கடமை பூண்டும்
அன்பளிப்புத் தொகையாகப் பொருள்கள் பெற்று,
மாசுபடத் தேர்வெழுதி வந்த பேர்க்கும்
மதிப்பெண்கள் வழங்குகிற கயமை இல்லை;
ஆசிரியர் மாணவர்க்குள் பகையும் இல்லை
அப்பன்மகன் எனமதிக்கும் உறவே கண்டேன். 9

பயிலவரும் மாணவர்கள் தெளிந்து தேரப்
பயிற்றுமொழி எந்தமொழி என்று கேட்கும்
மயலறிவும் சொற்போரும் அங்கே இல்லை;
மதியுடையார் செந்தமிழே மொழியக் கேட்டேன்;
வயிறுவளர்ப் பொன்றனையே குறியாக் கொண்டு
வழங்குகிற கல்வியினை அங்குக் காணேன்;
உயரறிவு வளர்ச்சிக்கே உதவுங் கல்வி
உணர்த்துகிற மேன்மைதனை அங்குக் கண்டேன். 10

கந்தனுக்கே நிகராய இளைஞர் எல்லாம்
கலைபலவுந் தெரிகின்ற கழகங் கண்டேன்;
சந்தனத்து நகில்மடவார் சதங்கை கட்டிச்
சதிதவறா தாடிவரும் அரங்கங் கண்டேன்;
பந்தடித்துப் பயில்கலையும் மற்று முள்ள
பன்னரிய நுண்கலையும் தேர்ந்து வல்லோர்
வந்திருக்கும் இடம்பலவுங் கண்டு கண்டு
வளர்கலைகள் மிகுநாட்டை வாழ்த்தி நின்றேன். 11

மயலறிவு- மயக்கத்தை உடைய அறிவு. நகில் - கொங்கை.

குழலிசையும் யாழிசையும் எழுப்பும் ஓசை
குயிலிசையை வண்டிசையை விஞ்சி நிற்கும்;
முழவுவகைத் தோற்கருவி தனித்தும் சேர்ந்தும்
முழங்குகிற பேரொலிகள் இடியை விஞ்சும்;
பழகுமவர் மிடற்றெழுந்த பாடல் தந்த
பண்ணெல்லாம் தெளிதேனை விஞ்சி நிற்கும்;
அழகொழுகும் இடைமடவார் அரங்கம் ஏறி
ஆடுகின்ற எழில்கண்டு மயில்கள் சோரும். 12

கலையுடுத்துக் குழலிசைக்கத் தாளங் காத்துக்
கைவழியே விழிசெலுத்தும் நடனங் கண்டேன்;
கலைவிடுத்துக் குழல்விரித்து மானம் விட்டுக்
காசொன்றே குறியென்று பிறந்த மேனி
நிலைபடைத்துச் சூடுண்ட மண்புழுப்போல்
நெளிந்துகுதித் தாடுகின்ற பேய்கள் இல்லை;
நிலைகெடுத்த கலைகெடுத்த பரணிப் பேய்கள்
நெளிவினுக்குக் கலையின்பேர் சூட்ட வில்லை. 13

பண்ணுடனே திறமனைத்தும் உணர்ந்த வல்லோர்
பாட்டரங்கில் தமிழிசையே முழங்கக் கேட்டேன்;
கண்ணறவக் களிப்பினிலும் பாணர் தம்வாய்
கன்னிமொழித் தமிழிசையே பாடக் கேட்டேன்;
எண்ணமெனக் கெங்கெங்கோ ஓடி ஓடி
எனதுதமிழ் நாட்டுநிலை நினைந்த தங்கே;
நண்ணிஎனைத் தோள்தொட்டுக் கம்ப நாடன்
நலமிக்க வேளாண்மை காண்க என்றான். 14

கண்ணறவம் - கள்நறவம்

படியரிசித் திட்டங்கள் அங்கே யில்லை
        படிமுழுதும் நெல்விளைந்து கிடப்ப தாலே;
குடிபுரப்போர் உழமறுப்புச் செய்ய வில்லை
        கொடுமைகளைக் காணாத கார ணத்தால்;
இடுவரம்புச் சட்டங்கள் அங்கே இல்லை
        எழில்வயல்கள் உழவரிடம் இருப்ப தாலே;
படுபொருளைப் பதுக்குகிற பழக்கம் இல்லை
        பார்முழுதும் நினைத்தவெலாம் கிடைப்ப தாலே. 15

உரம்போடத் தழையறுப்பர் அன்றி மற்றோர்
        உயிர்போகத் தலையறுக்குந் தொழிலைச் செய்யார்;
தரங்காணும் பயிரறுப்பர் அன்றி மற்றோர்
        தவிதவிக்க உயிரறுக்க நினையார் அங்கே;
வரம்பாடும் களையெடுப்பர் அன்றி மற்றோர்
        வரம்புகளை எடுக்கமனம் விரும்பார் அங்கே;
அறம்பாடுஞ் செயல்முறைகள் விளைப்ப ரன்றி
        அறம்பாடும் தீவினைகள் விளையா ரங்கே. 16

பலவகைய தொழில்வளங்கள் படைத்து நிற்பார்
        பணிபுரியும் நிறுவனங்கள் அடைத்து நில்லார்;
உலகுடனே தலைநிமிர உழைத்து நிற்பார்
        உண்டாக்கும் பொருள்தடுத்து வளைத்து நில்லார்;
கலகமொடு கயமைசெய விருப்பங் கொள்ளார்
        கடமைகளைப் புரிவதற்கு வெறுப்புங் கொள்ளார்;
பலதொழில்கள் புரிவினைஞர் பகைமை கொள்ளார்
        பாடுபடும் நிலைக்கேற்பப் பயனே கொள்வார். 17

அறம்பாடும் - 1. அறநூலிற்பாடும் ; 2. வசைபாடுதல்.

ஏற்றுமதிப் பொருள்களெலாம் மலைபோற் கண்டேன்
இறக்குமதிப் பொருள்களெலாம் சிலவே கண்டேன்;
காற்றுவழிக் கலஞ்செலுத்தும் வணிகங் கண்டேன்
கணக்கின்றிப் பொருள்குவிக்குந் திறமுங் கண்டேன்;
போற்றுமதிக் கணக்கரெலாம் எழுதும் ஏட்டில்
பொய்யான கணக்கிரண்டு காண வில்லை;
தூற்றுகின்ற பழியொன்றும் பெற்றா ரல்லர்
துலவுக்கோல் போல்வணிகம் செய்வ தாலே. 18

சாதியெனும் தொழுநோயை அறியா மக்கள்
சமுதாயப் பண்புடனே ஒழுகக் கண்டேன்;
ஓதிவருங் கல்வியினால், உற்ற செல்வ
உயர்ச்சியினால், பிறநலத்தால் மிளிரக் கண்டேன்;
பாதிமதி நுதல்மடவார் பிள்ளை கட்குப்
பாலூட்டித் தமைக்கொண்ட கணவற் பேணிக்
கோதில்மனை நலங்காத்து விருந்தும் ஓம்பிக்
குடும்பத்தின் விளக்காக விளங்கக் கண்டேன். 19

சமையங்கள் பலவெனினும் உயர்வு தாழ்வுச்
சண்டையின்றிச் செம்பொருள்தான் ஒன்றே என்று
அமைதியுடன் அப்பொருளை அகத்தி ருத்தி
அன்புவழி ஒழுகிவரும் நிலையைக் கண்டேன்;
இமையந்தன் நிலைகெடினும் ஆணும் பெண்ணும்
இமையளவும் வழுவாத ஒழுக்கங் கண்டேன்;
எமதவ்வை உரைக்கிணங்க மக்கள் நல்லர்
என்பதனால் உயர்ந்தோங்கும் நாடு கண்டேன். 20

கம்பன் திருநாள்
காரைக்குடி
21.3.1970

15

பிறவிக் கவிஞன்

எண்சீர் விருத்தம்

சங்கத்துப் புலவரெலாம் காத்த ளித்த
　　சாறுநிறை கனிமரங்கள் நிறைந்தி ருக்கும்,
செங்குட்டு வற்கிளையோன், கம்ப நாடன்
　　திருத்தக்கன் நடுசெடிகள் படர்ந்தி ருக்கும்,
எங்கட்கோர் உயிர்மூச்சாய் இயங்கு கின்ற
　　இனியதிருக் குறளென்னும் தென்றல் வீசும்
துங்கத்தொல் காப்பியனார் இட்ட வேலி
　　சூழ்ந்திருக்கும் இலக்கியப்பூஞ் சோலைக் குள்ளே. 1

புகுந்திருந்து சிறைவிரித்துப் பறந்து சுற்றிப்
　　பூத்துள்ள எழில்கண்டு கனிசு வைத்து,
மிகுந்துவரும் எக்களிப்பால் கூவிக் கூவி
　　மிதந்துவரும் இசைபரப்பி இன்பம் நல்கி,
மகிழ்ந்திருந்த ஓர்குயிலைக் கண்டு வந்து
　　மாகவிஞர் பாரதியார் பற்றி வந்தார்;
அகங்கனிந்து கனிநல்கி வளர்த்துப் பின்னர்
　　அக்குயிலைத் தமிழ்மொழிக்கே வழங்கி விட்டார். 2

பாரதியார் வழங்குகொடை யாக வந்த
 பாவேந்தன் பாரதிக்குத் தாசன் என்பான்
சீரறியார் யாருள்ளார்? அந்த வள்ளல்
 சிறிதளித்த கொடையாலே கவிஞர் ஆகி
ஊரறிய நாடறிய வாழ்வு பெற்றோர்
 ஒருநூற்றின் மேலாக விளங்கு கின்றார்;
கூரறிவுப் பாவேந்தன் எனையும் ஈங்குக்
 கொடையாக வழங்கியுளான் நாட்டுக் காக. 3

துறைதோறும் துறைதோறும் தீங்கு செய்து
 தூயதமிழ்ப் பண்பாட்டை மாற்றி விட்டு,
மறைவாக நமக்குள்ளே பிளவுண் டாக்கி
 வஞ்சனையால் சூழ்ச்சியினால் வாழ்வு பெற்ற
கறைசேரும் ஆரியமாம் காரி ருட்டைக்
 கடிதினிலே வெருண்டோடச் செய்து, மீண்டும்
நிறைவான தமிழ்வாழ்வு மிளிர வேண்டி
 நீள்துயிலை நீக்கஎழும் கதிரோன் போல்வான். 4

வஞ்சத்தை ஒருசிறிதும் அறிய மாட்டான்
 மற்றவர்தம் உயர்வுக்குப் புழுங்க மாட்டான்;
நெஞ்சத்தைத் தமிழ்மொழிக்கே தந்த தாலே
 நினைக்கின்ற தன்கருத்தை மறைக்க மாட்டான்;
அஞ்சித்தன் னுளக்கருத்தைக் குறைக்க மாட்டான்;
 அதுவருமே இதுவருமே எனந டுங்கிக்
கெஞ்சித்தன் பெருமிதத்தைச் சிதைக்க மாட்டான்
 கிளர்ந்துவரும் அரியேற்றின் தோற்றங் கொண்டான். 5

எவர்வரினும் நம்புகின்ற தூய வுள்ளம்
இழிபொய்ம்மை சூதறியாக் குழந்தை யுள்ளம்
தவறெதுவும் தமிழ்மொழிக்குச் செய்வார் இங்கே
தலையெடுத்தால் சீறியெழும் புலிப்போத் துள்ளம்
சுவர்வைத்துத் தடுத்துநமைப் பிரித்து வைக்கும்
சூழ்ச்சிகளைச் சுட்டெரிக்கும் புரட்சி யுள்ளம்
கவிதையெனும் அமுதமழை பொழியு முள்ளம்
கருவடிவம் உறும்போதே கவிஞன் ஆனோன். 6

அதுவேண்டும் இதுவேண்டும் எனவி ரும்பி
அடிவருடிப் பிழைக்கின்ற கயமை வேண்டான்;
எதுவேண்டும் நாடுயர என்று நோக்கி
எழுச்சிமிகு கவிதைகளை ஈந்து நிற்பான்;
மதுவேண்டும் வண்டெனவே மாறி மாறி
மாற்றார்க்கு வால்பிடித்துத் திரிய மாட்டான்;
சதிவேண்டான் மற்றவரைத் தாழ்த்த எண்ணான்,
சங்கத்துப் புலவனென வாழ்ந்த மேலோன். 7

பாரிவிழா
பறம்புமலை
18.4.1970

16

பாவேந்தர் வழங்கிய கொடை

எண்சீர் விருத்தம்

பூவேந்தர் வழங்குகொடை காலப் போக்கிற்
போய்மறையும் நிலைமைத்தாம்; பெருமை சான்ற
நாவேந்தர் வழங்குகொடை கால மெல்லாம்
நலம்பயந்து நிலைத்திருக்கும்; பாண்டி தந்த
பாவேந்தன் வழங்குகொடை கவிக்கு லத்துப்
பரம்பரையாய்த் தலைமுறைகள் தோறும் நிற்கும்;
சாவேந்திப் போனபினும் தழைத்து நிற்கும்
தகைமைத்தாம் அக்கவிஞன் தந்த செல்வம். 1

பாவேந்தன் வழங்குகொடைப் பெருமை எல்லாம்
பகுத்தெடுத்து வகைப்படுத்திச் சிறப்பை எல்லாம்
நாவேந்திப் பாடுதற்கு யாரால் ஒல்லும்?
நாளொன்று போதுவதோ? பலநாள் வேண்டும்;
கோவேந்தர் போலஎழில் தோற்றங் கொண்டோன்
கொடைசொல்லக் காவியங்கள் பலவும் வேண்டும்;
பூவேந்தும் நறவமென இனிக்கும் செஞ்சொற்
புரட்சிப்பாக் கொடைஞனவன் கொற்றம் வாழ்க. 2

குருட்டுலகில் இருட்டறையில் வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
        குடும்பவிளக் கேற்றியறி வொளியைத் தந்தான்;
திருட்டுமனப் போக்கர்தமைச் செருக்க டக்கித்
        தீந்தமிழை வளர்ப்பதற்கு வழியைச் சொல்லித்
தெருட்டுகின்ற தமிழியக்கம் ஒன்று தந்தான்;
        திரிகாற்று கதிர்திங்கள் இவற்றி ஞுள்ளே
உருக்கொண்டு சிரிக்கின்ற அழக னைத்தும்
        உருவாக்கி நமக்களித்தான் உலகம் போற்ற. 3

கூத்தடிக்க நாடகநூல் தந்தா னல்லன்
        கொள்கைக்கே நாடகங்கள் எழுதித் தந்தான்;
பூத்தொடுத்த குழல்மடவார் தம்மைத் தாழ்த்தும்
        புன்மைகளை மாய்ப்பதற்கு, வீரம் மிக்க
பாத்திறத்தான் தமிழச்சி ஏந்தும் கத்தி
        படைத்தளித்தான்; நினைந்துநினைந் துள்ளம் பொங்க
ஏத்தெடுக்கும் முத்திரையாய் விளங்க வேண்டி
        எதிர்பாரா முத்துமொன்று தந்து வந்தான். 4

காவியங்கள் எனும்பெயரில் நல்ல நல்ல
        கருத்துகளை உள்ளடக்கி நிலைத்து நிற்கும்
ஓவியங்கள் பலதந்தான்; பரிசி லாக
        உயர்பாண்டி யன்பரிசில் எனும்நூல் தந்தான்;
பூவியங்கும் செழுந்தேனோ? கரும்பின் சாறோ?
        புரட்சிக்கு நடும்வித்தோ என்று மக்கள்
நாவியந்து போற்றுவணம் தொகுதி யாக
        நல்லகவி மலர்தொடுத்து நமக்க ளித்தான். 5

பயில்கின்ற நெஞ்சமெலாம் வண்டாய் மொய்த்துப்
பைந்தமிழ்த்தேன் சுவைக்கின்ற முல்லைக் காடு;
மயில்திரியும் தென்பொதிகைக் குற்றா லத்து
மலையிறங்குந் தேனருவி; துன்பம் என்னும்
மயல்இரிய நம்முளத்தை இளமை யாக்கி
மகிழ்வுதரும் இசையமுது பாடித் தந்தான்;
இயல்பினிலே அமைதியினன்; எழுச்சி கொண்டால்
இரணியன்தான், எதிர்நிற்க எவரு மில்லை. 6

கொடைதந்தான் பாவேந்தன் பெற்றுக் கொண்டோம்;
கொடுத்தவற்றைப் பயன்படுத்தி வாழ்ந்த துண்டா?
விடைதந்து தலைநிமிர்ந்து நிற்ப தற்கு
விதியுண்டா? மதியுண்டா? வெட்கம்! வெட்கம்!
படைதந்தான் வீரரென நமைநி னைந்து;
பற்றியநாம் பேடியர்போல் நடுங்கு கின்றோம்;
உடையுண்டு போனதலால் நமது வீரம்
ஒளியுண்டு நின்றதென உரைக்கப் போமோ? 7

ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஒப்பப்பர் ஆகிவரும் நாளை யிங்கு
நாடப்பா! ஏழைமுத லாளி என்ற
நாடகத்தைக் கலைத்தொழிக்க நாளும் எண்ணிப்
பாடப்பா உலகப்பா உன்றன் பாட்டை!
பார்மகிழப் போடப்பா புதிய பாட்டை!
கேடப்பா மேல்கீழ்கள் என்று சொன்னான்
கேட்டிருந்தும் ஊமையப்பர் ஆகி நின்றோம். 8

புதியதோர் உலகமினிப் படைப்போம் வாரீர்
பொசுங்கட்டும் கெடுதிதரும் பழைமை எல்லாம்;
மதியதனை ஒளிசெய்வோம்; உயர்வு கொள்வோம்
மதம்சாதிக் கொடுமைகளை விட்டொ ழிப்போம்;
விதியதனை நம்பிமனம் சோர்ந்து நின்று
வீணாகிப் போகாமல், பொதுமை காணும்
விதியதனைச் செய்திடுவோம் என்றான்; நாமோ
விழிதிறக்க மனமின்றி உறங்கு கின்றோம். 9

தெற்கோதும் தேவாரம் ஆழ்வார் தந்த
திருவாய்நன் மொழியான தேனி ருக்கக்
கற்கோவில் உட்புறத்தே புரியாப் பாடை
கால்வைத்த தெவ்வாறு? நெஞ்சு ருக்கும்
சொற்கோவின் நற்போற்றி அகவல் எங்கே?
தூயவர்தம் திருமொழிகள் இறைவன் காதில்
நிற்காது போய்விடுமோ? என்று கேட்டான்;
நிற்கின்றோம் சிலையாக நாமும் சேர்ந்து. 10

தமிழ்நாட்டுப் பாடகரே தமிழைப் பாடித்
தமிழ்மானம் காத்திடுவீர் என்று சொன்னான்;
அமிழ்தூட்டும் தாய்மொழியைப் பாடா ராகி
அவர்மானம் தமிழ்மானம் அனைத்தும் விட்டார்;
தமிழ்வேட்டுப் பாடுதற்கு முனைந்த பேரைத்
தமிழ்ப்பகைவர் படுகுழியில் அழுத்து கின்றார்;
தமிழ்நாட்டு மாந்தரெனும் நாமும் சேர்ந்து
ததிங்கிணத்தோம் போடுகின்றோம் மானம் கெட்டு. 11

வேறு

உன்னை வளர்ப்பன உணவே - உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே
என்ன வழங்கினன் பாடல் - எனினும்
எதனை வளர்த்தனம் இங்கே?
தென்னை வளர்ந்தது போலே - இந்தத்
தேகம் வளர்ந்தது மேலே
கன்னல் நிகர்த்திடும் தமிழை - நெஞ்சில்
கட்டி வளர்த்ததும் உண்டோ? 12

கொடியோர்செயல் அறவே ஒரு
கொலைவாளினை எடடா!
இடியேறெனப் புலியேறென
எழுவாய்கணை தொடடா
படிவாழவும் தமிழ்வாழவும்
பகைமாயவும் கொடுவாள்
பிடிவாவெனத் தருவான்எனின்
பெறவேயிலை அதையே. 13

தலையாகிய அறமேபுரி
சமவாழ்வினைப் பெறவே
இலையோ உரம்? மலையோபகை?
எழுவாய்தமிழ் மகனே!
பலநாளிதை மொழிவானவன்
பயனேஇலை அடலூ!
சிலையாமென இருந்தோம்செவி
செவிடாகிய ததனால். 14

கொடுவாள் - வளைந்தவாள்

கொண்டவர் மாண்டனர் என்பதால் மங்கையர்
கோலமெ லாமழித் தோம் - எதிர்
கண்டவர் ஏசிடக் கைம்பெண்டிர் என்றபேர்
கண்ணீ ருடன்கொடுத் தோம். 15

கொண்டவள் போனபின் நின்றிடும் ஆண்மகன்
கூடிக்கு லாவிடு வான் - எனில்
கண்டுநிகர்மொழிப் பெண்டிரை மட்டிலும்
காதல் மறுத்திடல் ஏன்? 16

கோரிக்கை யற்றுக் கிடக்குதடா இங்கு
வேரிற் பழுத்த பலா - எனக்
கூறிக்கை தந்திட வேண்டுமென் றானவன்
கோலக்கை தந்தவ ரார்? 17

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கெனப்
பொங்கி முழங்கிடச் சங்கமொன் றளித்தான்
சங்கமது முழங்காமல் போயொளிந்த தெங்கே? 18

வெங்குருதி தனிற்கமழ்ந்து வீரஞ்செய்
கின்றதமிழ் எங்கள் மூச்சாம்
தங்குதடை யில்லாமல் தந்தகவி
சொன்னமொழி எங்கே போச்சாம்?
இங்கினியும் செந்தமிழில் கல்விசொல
வழியிலதேல் என்ன பேச்சாம்? 19

பாரிவிழா
பறம்புமலை
18.4.1970

17

பாரதி பொழிந்த மழை

எண்சீர் விருத்தம்

'காலதனால் உனைமிதிப்பேன் காலா வாடா'
கவியிதனில் இடிமுழக்கம் ஒலிக்கக் கேட்டேன்;
நூலமரும் நெஞ்சத்தில், நுவலும் வாக்கில்
நுடங்காத உண்மையொளி மின்னக் கண்டேன்;
கோலமிகு வெள்ளத்தின் பெருக்கைப் போலக்
கொடுத்தகவிப் பெருக்கத்தில், உணர்ச்சிப் பாங்கில்
ஞாலமிசைத் தெள்ளுதமிழ் மழையைக் கண்டேன்
நான்நனைத்து நனைந்தெழுந்து பாடு கின்றேன். 1

வள்ளுவனும் இளங்கோவும் மற்று முள்ளோர்
வகுத்தமைத்த நூற்கடலுள் தவழ்ந்த மேகம்;
உள்ளெழுந்த உணர்ச்சிஎனும் பெருங்காற் றுந்த
உயர்ந்தெழுந்து கற்பனைவான் திரிந்த மேகம்;
துள்ளிவருஞ் சொற்களெனும் இடிமு ழக்கித்
தூயதமிழ்ப் பார்வையினால் மின்னும் மேகம்;
கள்ளுமிழும் கவிப்பயிர்கள் செழிக்க வேண்டிக்
கருக்கொண்டு தமிழ்மழையைப் பொழிந்த மேகம். 2

அடிமைஎனுங் கொடுவெயிலின் வெம்மை தாக்க
அகம்வறண்டு, செயல்திரிந்து, பொருள்நீர் வற்றி,
மிடிமைஎனும் வெடிப்புற்றுத், தொடர்ந்து வந்த
மேலான உரங்கெட்டுத் தொழில்கள் என்னும்
செடிகொடிகள் அடிவதங்கி, உரிமை என்னும்
செழும்பயிர்கள் மிகவாடி, மயங்குங் காலை
இடியுடைய கோடைமழை போல வந்தான்
இந்நாடு செழித்துயரப் பொழிந்து நின்றான். 3

தலைவரெனும் உழவரெலாம் சொல்லேர் கொண்டு
தாய்நாட்டார் மனப்புலத்தைப் பண்ப டுத்தி,
நிலையுடைய உரிமையுணர் வென்னும் வித்தை
நிலமெல்லாந் தூவிவிட்டார்; அந்தப் போழ்து
கலையுணரும் பாரதியாம் மேகந் தோன்றிக்
கவிமழையை நிலங்குளிரப் பொழியக் கண்டோம்;
விலைமதியா விடுதலையாம் பயிர்செ ழித்து
விளைபயனும் நனிநல்கி வளரக் கண்டோம். 4

சேர்த்தெடுத்த சொல்விளங்குங் கவிதை வானில்
திரிந்துவரும் பாரதியாம் எழில்சேர் கொண்டல்
கார்த்தொடுப்பால் இடியிடித்துப் பொழிதல் போலக்
கவித்தொடுப்பால் உணர்ச்சியினை முழக்கி, மின்னி,
ஆர்த்தடித்த தமிழ்மழையால் திரண்ட வெள்ளம்
ஆங்கிலத்தார் அடித்துவைத்த கூடா ரத்தைப்
பேர்த்தெடுத்துத் தள்ளியதை அறியா ருண்டோ?
பெருமழையின் ஆற்றலினைத் தெரியா ருண்டோ? 5

கள்ளெடுத்துத் தீயெடுத்துச் சேர்த்து நல்ல
காற்றெடுத்து வான்வெளியும் கலந்து வைத்துத்
தெள்ளுதமிழ்ப் பெரும்புலவன் கவிதை யாக்கித்
தீந்திமிதீம் எனமுழங்கிப் பெய்தான்; நீரின்
அள்ளுசுவைப் பெருமைஎலாம் சுருங்கக் கூறின்
அகங்கவரு மெண்சுவையும் பொருந்தி நிற்கும்;
துள்ளிவரும் உணர்ச்சியினால் வேகங் காட்டுந்
தொடர்மழையில் நனைந்தவர்க்கு வீரந் தோன்றும். 6

பொதுவுடைமைச் செம்புலத்துப் பெய்யும் போது
புத்துலகச் செம்மைநிறம் பொருந்தி நிற்கும்;
மதியுடைமைக் கார்நிலத்திற் கொட்டுங் காலை
மலர்ந்திருக்குங் கருவண்ணம்; கருமை செம்மை
பொதுளியநற் பூமிதனில் பொழியும் போது
பூத்திருக்கும் இருவண்ணம்; மதத்திற் பெய்தால்
அதனுடைய வண்ணமுமாய்க் காட்சி நல்கும்;
அமரகவி பெய்ததமிழ் மழைநீ ரெல்லாம். 7

பழங்குப்பை கூளமெலாம் அடித்துச் செல்லும்;
பகுத்தறிவுப் புலத்தையது குளிரச் செய்யும்;
வளங்கெட்ட வறுமையுடன் செல்வ மென்று
வருமேடு பள்ளமெலாம் சமப்ப டுத்தும்;

விளங்குற்ற அறிவுவளம், உரிமை வேட்கை,
வீரமிக்க துணிவுள்ளம், இன்னோ ரன்ன
களங்கமறு நறுமலர்கள் மலரச் செய்யும்
கவிஞனவன் பெய்ததமிழ் மழைநீ ரெல்லாம். 8

எங்கள்சுதந் திரதாகம் தணிவ தெந்தாள்?
என்றேங்கும் பொழுதத்துத் தாகம் தீர்க்கச்
சிங்கமகன் கோடைமழை யாக வந்தான்;
செந்தமிழர் திருநாட்டைப் பாடும் போது
பொங்கிவருங் காலமழை யாகி நின்றான்;
புதுமுறையில் பாஞ்சாலி சபதம் பாடிப்
பங்கமறப் பொதுநெறியில் தெய்வப் பாடற்
பண்பாடி அடைமழையாய்ப் பொழிந்து நின்றான். 9

பாரதிபெய் தமிழ்மழையால் சாவா தின்னும்
பாட்டுலகம் வழங்கிவரும் கார ணத்தால்
வாரமிகும் அம்மழையை அமிழ்தம் என்றே
வாய்மணக்கச் சொல்லிடலாம்; பாடல் என்னும்
ஈரமழை பெய்யாது பொய்த்தி ருந்தால்
இனியகவிக் கடலுந்தன் னீர்மை குன்றும்;
நேரமெலாந் தன்னுரிமைப் பசியே வந்து
நின்றிருந்து நமைவருத்தி உடற்றும் அன்றோ? 10

வாரம் - அன்பு

ஆர்ப்பாட்டப் போர்ப்பாட்டுப் பாடி வந்த
அடலேற்றுப் பெரும்புலவன் வேட்டெ ழுந்து
சீர்ப்பாட்டுத் தமிழ்மழையைப் பெய்யா விட்டால்
செந்தமிழர் நெஞ்சமெலாம் வாடி நிற்கும்;
ஏர்ப்பாட்டுப் பாடாமல் ஓய்ந்தி ருக்கும்;
இன்பமலர் சாய்ந்திருக்கும், எழுச்சி யூட்டும்
போர்ப்பாட்டு மொழியுணர்ச்சி என்னும் பச்சைப்
புல்நுனியுங் காண்பரிதாய்க் காய்ந்தி ருக்கும். 11

'பாமரரே! விலங்குகளே! பான்மை கெட்டீர்!
பார்வைதனை யிழந்துவிட்டீர்! செவிடும் ஆனீர்!
நாமமது தமிழரென வாழ்வீர்!' என்று
நாமுணர இடித்திடித்துப் பொழிந்த போதும்
ஏமமுற வீட்டுமொழி கற்கு மெண்ணம்
எங்கணுமே மலரவில்லை; வேறு வேறு
தீமொழியே பயில்கின்ற விழல்கள் இன்னும்
தெருவெல்லாம் வளர்வதையே காணு கின்றோம். 12

'நெஞ்சமது பொறுக்கவிலை இந்த நாட்டு
நிலைகெட்ட மாந்தர்தமை நினைந்து விட்டால்
வஞ்சனைகள் புரிந்திடுவார்; மானம் விட்டு
வாழ்வுக்கே அலைந்திடுவார்; பிறப்புக் குள்ளே
கொஞ்சமோ பிரிவினைகள்?' என்று கண்ணீர்
கொட்டுதமிழ் மழைபொழிந்தும் ஒற்று மைக்கு

நஞ்சையிலே இடமில்லை; கள்ளி காளான்
        நன்றாக வளர்ந்துவரக் காணு கின்றோம். 13

'தண்ணீரை விட்டோநாம் இந்த நாட்டில்
        தன்னுரிமைப் பயிர்வளர்த்தோம்? நாளும் நாளும்
கண்ணீரும் செந்நீரும் சிந்திச் சிந்திக்
        காத்திருந்தோம்; கருகாமல் வளர்ப்பீர்' என்று
புண்ணான தனதுமனம் பொங்கிப் பொங்கிப்
        பொழிந்தானே வானமழை! அதனைச் சற்றும்
எண்ணாமல் திரிகின்றோம்; நெஞ்சில் ஈரம்
        ஏறாமல் இருக்கின்றோம் பாறை யாக. 14

மழைபெய்தும் விளைவறியாக் களிமண் ணாக
        வன்பாறை நிலமாகக் கிடக்கின் றோம்நாம்;
கழைபெய்த சாறிருந்தும் அதனை மாந்திக்
        களிக்காமல் எதைஎதையோ பருகு கின்றோம்;
விழைவெல்லாம், பாரதியின் எண்ண மெல்லாம்,
        வெறுங்கனவாய்ப் பகற்கனவாய்ப் போவ தென்றால்
நுழைமதியன் பாவேந்தன் தனது நெஞ்சம்
        நொந்தழிந்து போகானோ? நன்றோ சொல்வீர்? 15

முன்பிருந்தோர் எழுதியநூற் கடலுள் மூழ்கி
        முகந்துவரும் பாரதியாம் மேகம் இங்கே

அன்பளைந்து தமிழ்மழையைப் பொழிந்த தாலே
        ஆறுபல தமிழகத்தே பாயக் கண்டோம்;
என்பொடிந்த தேகத்தும் எழுச்சி யூட்டும்
        எம்கவிபா ரதிதாசன் ஓரா றாவர்;
என்பினையும் உருக்குமணிக் கவிதை சொன்ன
        எங்கள்கவி மணியாரும் ஓரா றாவர். 16

நாட்டுக்குப் பாட்டுரைத்து விருது பெற்ற
        நாமக்கல் கவிஞரும்ஓர் நல்லா றாவர்;
ஏட்டுக்குள் அடங்காத கவிஞ ரான
        எம்போல்வார் கிளைநதிகள் ஆவோம் கண்டீர்;
பாட்டுக்குப் பரம்பரைகள் தோன்றி நின்று
        பயனல்கும் வாய்க்கால்கள் பலவும் உண்டு;
கேட்டுக்குத் துணைபோவார் கவிதை என்று
        கிறுக்கிடுவர் அவரெல்லாம் வடிகால் ஆவர். 17

இந்துமதாபிமான சங்கம்
காரைக்குடி
16.9.1973

18

அண்ணல் நடந்த அடிச்சுவடு

கலிவெண்பா

பெற்றெடுத்த தாய்நாட்டைப் பேணி வளர்க்கின்ற
பற்றுளத்தை விட்டுப் பதராக வாழ்ந்திருந்தோம்;
வாணிகத்தால் நம்நாட்டில் வந்து புகுந்தவர்கள்
கூனுளத்து வஞ்சகர்தம் கூட்டுறவால் ஏமாற்றி
நாட்டைப் பறித்தார்கள் நாமடிமை ஆகிநின்றோம்;
கேட்டை உணராமல் கீழடிமை செய்துவந்தோம்;
தாயகத்துச் செல்வமெலாம் தம்முடைமை யாக்கிஅவர்
போயவற்றால் வாழ்வைப் புதுக்கி மகிழ்ந்தார்கள்;
எல்லா வளமிருந்தும் எழையராய் நாமிருந்தோம்;
பொல்லா வறுமையினால் பொன்றிக் கிடந்துழன்றோம்;
தாய்நாட்டு மண்ணில் தலைநிமிர்ந்து வாழாமல்
சேய்நாட்டார் காலடியிற் சிக்கித் தவித்தடிமை
செய்து மகிழ்ந்திருந்தோம் சிந்தனையும் அற்றிருந்தோம்;
கைதி எனவாழ்ந்து காலங் கழித்துவந்தோம்;
நாட்டுக் குரியவர்யார்? நாம்யார்? எனவறியோம்;
கூட்டுப் பறவையெனக் கொத்தடிமை ஆகியதால்
நல்ல நினைவிழந்து, நாகரிகப் பண்பிழந்து,

செல்லும் நெறிதிரிந்து, சீர்மை மிகவிழந்து,
கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணாக் குருடர்களாய்,
நண்ணும் செவியிருந்தும் நல்லொலிகள் கேளாராய்,
வாயிருந்தும் ஊமையராய் வாழ்ந்திருந்தோம்; பெற்றெடுத்த
தாயிருந்தும் பிள்ளை தவிப்பதுபோல் நாமுழன்றோம்;
நாட்டுரிமை என்னும் நலமுணர மாட்டாமல்
ஆட்டுகிற வாறெல்லாம் ஆடித் தொழும்புசெய
நத்தித் திரிந்தோம்; நல்லறிவு தோன்றாமல்
பித்துப் பிடித்தவர்போல் பேதுற்றுக் கெட்டலைந்தோம்;
கும்பிட்டுக் கைகட்டிக் கூடார்பின் சென்றொழுகிக்
கும்பி வளர்ப்பதுவே கொள்கைஎன வாழ்ந்தோம்;
அறியாமைப் பேரிருளில் ஆழ்ந்ததனால் ஒன்றும்
புரியாமல் நின்று புலம்பி அலமந்தோம்;
அல்லல் பொறுக்காமல் ஆர்த்தெழுந்த நெஞ்சங்கள்
அல்லும் பகலும் அயர்வின்றிச் சிந்தித்துச்
'சொந்த நிலந்தன்னைச் சூதருக்கோ விட்டுவிட
இந்த உடலெடுத்தோம்? ஏனிந்த வெங்கொடுமை?
கொத்தடிமை சாயாதோ? கோல்கொண்டார் செய்கொடுமை
அத்தனையும் மாயாதோ? ஆண்மை பிறவாதோ?'
என்று மயங்கி இடருற்று மாழ்குங்கால்
ஒன்று விடிவெள்ளி ஓர்பால் மலர்ந்ததுகாண்;
போர்வீரர் செய்த புரட்சி எனும்வெள்ளி
பார்மீது தோன்றிப் பரவிச் சுடர்காட்ட,
எங்கும் உரிமைஒளி ஏறிப் படர்ந்ததனால்
இங்கு விடிவுவரும் என்னும் நிலைகண்டோம்;
போர்பந்தர் என்றுமொரு பொற்புடைய பேர்தாங்கும்
ஊர்தந்த ஞாயிறென ஓர்மகன் தோன்றினன்காண்;
ஞாயிற்றின் தோற்றத்தால் ஞாலம் மலர்ச்சிபெறப்

போயிற் றடிமைஎனும் பொல்லா இருட்கூட்டம்;
தூக்கம் கலைந்தொழியத் துள்ளிக் குதித்தெழுந்தோம்;
ஏக்கம் அகன்றோட இன்பம் மிகப்பெற்றோம்;
காந்தம் எனஈர்க்கும் காந்தி எனும்பெயரை
ஏந்தும் சுடர்க்கதிரோன் இங்கெழுந்து வந்தனன்காண்;
தன்வாழ்வு நாடாமல் தான்பிறந்த தாயகத்தின்
பொன்வாழ்வு காண்பதற்குப் புண்வாழ்வை ஏற்றவனை,
தன்னையே நாட்டுக்குத் தந்துவிட்ட நல்லவனை,
இன்னல்கள் அத்தனையும் ஏற்று நடந்தவனை,
நோற்றுப் பிறந்தவனை நூறாண்டு சென்றபினும்
ஏற்றிப் புகழ்கின்றோம்; எஞ்ஞான்றும் போற்றிடுவோம்;
பூத்த மலர்முகமும் பொக்கைவாய்ப் புன்சிரிப்பும்
பார்த்துக் கலங்கிவிட்டார் பாராண்ட வெள்ளையர்கள்;
ஆடை குறைந்தாலும் ஆண்மை குறையாத
மேடை முழக்கத்தால் மேல்நாட்டார் அஞ்சிவிட்டார்;
தீங்கிழைத்துப் பார்த்தாலும் தீரன் கலங்காமல்
ஓங்கி வளருவதால் ஓலமிட்டார் ஆளவந்தார்;
'நாட்டுணர்ச்சி ஊட்டுகிறார்; நாட்டார் உரிமையினைக்
கேட்டெழுச்சி கொண்டு கிளர்ச்சிகளும் செய்கின்றார்;
கொத்தடிமை செய்கின்ற கூட்டம் கிளர்ந்தெழவே
வித்திட்டார்' என்றுரைத்து வெள்ளையர்கள் அண்ணலைக்
கூட்டுச் சிறைக்குள்ளே கூசா தடைத்துவைத்துப்
பூட்டிக் களித்தார்கள்; புண்ணியனோ அஞ்சவில்லை;
சிந்தனையை மாய்க்கச் சிறைக்கூடம் வல்லதென
எந்தவர லாறும் எடுத்துரைக்கக் கேட்டதிலை;
வெட்டவெட்டப் பூச்செடிகள் மீண்டும் செழித்துவரும்;
கொட்டிலுக்குள் வைத்த கொடிசெடிகள் சாளரத்துக்
கம்பிவழி புக்குக் கதிரோனை நோக்கிவரும்;

அம்புவியிற் காணும் அதுவே இயற்கைவிதி;
நாட்டினை உய்விக்க நாடி எழும்வீரர்
கேட்டினைக் கண்டஞ்சார் ; கேடெல்லாம் பூமாலை;
பூட்டுஞ் சிறைச்சாலை பூஞ்சோலை யாகிவிடும்;
தீட்டுங் கொலைக்கருவி தேன்மலரா மாறிவிடும்;
நச்சருந்தச் சொன்னாலும் செக்கிழுக்கச் சொன்னாலும்
அச்சம் அவர்க்கில்லை ஆண்மையுடன் முன்னிற்பர்;
கொள்கை உடையானைக் கொண்ட குறிக்கோளில்
உள்ளம் உடையானை ஊராள்வோர் தண்டனைகள்
வாட்டிவிடும், கொள்கைகளை மாற்றிவிடும் என்றிருந்தால்
கோட்டைவிடுங் காட்சியைத்தான் கொண்டுவரும் கண்முன்னே;
அண்ணலிவர் பட்டதுயர் ஆள்வோரால் பட்டஅடி
எண்ணில் அடங்காது - எனினுமவர் வெற்றிகண்டார்;
பாருலகம் எங்கணுமே பாராத வெற்றியிது!
ஓருருவம் உண்மை உழைப்பால் பெறும்வெற்றி!
கொள்ளையிட வில்லை கொலைப்புரட்சி செய்யவில்லை
வெள்ளமெனச் செங்குருதி வீணாகச் சிந்தவில்லை
அன்புப் புரட்சி அகிம்சைப் புரட்சியினால்
இன்பத் திருநாட்டில் ஏற்பட்ட வெற்றியிது!
வெற்றித் திருமகனை, வேண்டும் விடுதலையைப்
பெற்றுக் கொடுத்தவனைப் பேணி வணங்கிடுவோம்;
அன்றொருநாள் மாந்தர் அறிவை இழந்துவிட்டுக்
கொன்றுதிரி காட்டுக் கொடுவிலங்காய் மாறிவிட்டார்;
கொள்ளை யடித்தார், கொலைகள் மிகச்செய்தார்;
அள்ளியள்ளி உண்டார் அரிவையர்தம் கற்பைஎலாம்;
பிள்ளையென்று பாரார் பெரியரென்றுந் தாம்நோக்கார்
வெள்ளைமனப் பெண்டிரென எள்ளளவும் எண்ணாராய்
மாமதங் கொண்டு மதவெறியால் மக்களெனும்

நாமமது கெட்டுவிட நாட்டு விலங்கானர்;
செத்து மடிந்தவர்தம் செந்நீரும், பெண்கற்பைக்
கொத்துங் கழுகாலே கொட்டுகிற கண்ணீரும்
ஆறாய்ப் பெருக அழுகுரலே மீதூரத்
தீராப் பழியொன்றே தேடும் நவகாளி;
கொண்ட மதத்தால் கொடுவிலங்கா மாறியதால்
பெண்டிர் கதறியழப் பேயாட்டம் ஆடுபவர்
செய்தீமை அண்ணல் செவிபுகுதக் கண்கலங்கி,
வெய்துயிர்த்து, ஆங்கே விரைந்து புறப்பட்டார்;
கண்டோர் தடுத்தார்நம் காந்திக்குத் தீங்கெதுவும்
உண்டாகும் என்றே உளந்துடித்து நின்றார்கள்;
அண்ணல் தயங்கவில்லை அன்றே புறப்பட்டார்;
'பண்ணுங் கொடுஞ்செயலைப் பார்த்தும் பொறுத்திடவோ
என்நாட்டார் கையால்இறப்பு வருமானால்
முன்கூட்டிச் சென்று முடிந்து மகிழ்ந்திடுவேன்'
என்றுரைத்துக் கால்நோக எங்கும் நடந்தேகி
நன்றுரைத்தார் ; அவ்வூரில் நல்லமைதி கண்டுவந்தார்;
தீண்டாமை என்னுமொரு தீய பழக்கத்தை
வேண்டா மெனத்தொடுத்த வீரப்போர் பற்பலவாம்;
ஆண்டவன் முன்னிலையில் அன்பர்கள் சென்றருளை
வேண்ட நினைப்பவர்க்கு வேண்டாம் தடைஎதுவும்
என்றே அறப்போரை ஏற்று நடத்தியதால்
அன்றே கதவடைத்த ஆலயங்கள் தாம்திறந்த;
நல்லொழுக்கம் காத்து நடந்து நமைக்காத்த
வள்ளலுக்கு நெஞ்சால் வணக்கஞ் செலுத்திடுவோம்;
உண்மை கடவுளென ஓதி ஒழுகிவந்த
அண்ணல் திருவடிக்கே அஞ்சலிகள் செய்திடுவோம்;
நம்மையே உய்விக்க நாளும் உழைத்துவந்த

பெம்மான் திருமார்பில் பேதை மனத்தேம்நாம்
தந்த பரிசிலென்ன? தந்தை மனம்மகிழ
வந்த பரிசிலென்ன? வாயில்லை சொல்லுதற்கு;
ஊரெல்லாம் நாடெல்லாம் ஓவென் றலறிடவும்
பாரெல்லாம், ஏங்கிடவும் பாவம் புரிந்துவிட்டோம்;
வாய்மை வழிநடந்தார், வாழும் நெறிநடந்தார்,
தீமை தருகின்ற தீண்டாமை வேண்டாவென்
றெண்ணி அதன்வண்ணம் எந்நாளும் தாம்நடந்தார்,
நண்ணார் தமக்கும் நலமே செயநடந்தார்,
இன்னா தனசெய்யா தென்றும் நடந்துவந்தார்,
ஒன்னார் மனமும் உருகும் படிநடந்தார்,
அஞ்சாமை என்னும் அரிய வழிநடந்தார்,
எஞ்சா விடுதலைக்கே எப்பொழு தும்நடந்தார்;
அண்ணல் நடந்த அடிச்சுவட்டில் நாம்நடக்க
எண்ணி முனைந்தோமோ? எங்கோ நடந்துவிட்டோம்;
நாட்டை மறந்தோம் நமையே நாம்நினைந்தோம்;
கேட்டைப் பெருக்கினோம் கீழ்மைச் செயல்புரிந்தோம்;
நாட்டை வளமாக்கும் நல்ல தொழிலாளர்
பாட்டை மதித்தோமா? பாட்டாளி வாழ்வுயர
ஏட்டில் எழுதிவிட்டோம் எள்ளளவும் ஏற்றமில்லை;
வாட்டி வதைக்கின்றோம் வாழ்வைச் சுரண்டுகின்றோம்;
சாத்திரத்தின் பேர்சொல்லித் தாழ்த்திவிட்ட மக்களுக்கு
ஆத்திரங்கள் தோன்றாமுன் அன்போ டவர்தமக்குக்
கொட்டு முழக்கோடு கோவிற் கதவெல்லாம்
தட்டித் திறந்துவிட்டோம் சாதி தொலைத்தோமா?
தீண்டாமை வேண்டுமெனச் செப்பித் திரிகின்ற
வேண்டாத பூரிகளும் மேலோங்கிப் பேசுகின்றார்;
தேர்தலிலே சாதி தெளியத் தெரியவைத்தோம்

பூரி - பூரிசங்கராச்சாரி

ஊர்முழுதும் வேர்பலவாய் ஊன்றிக் கிளைக்கவிட்டோம்;
சாதிக்கு நன்மதிப்பு சற்றே குறைந்தாலும்
வீதிக்குள் வீட்டுக்குள் வீறு குறையவில்லை;
எல்லாரும் ஓரினமென் றெண்ணி நடக்கவெனச்
சொல்லாத ஏடில்லை, சொல்லாத் தலைவரிலை;
இன்னும் மதவெறியை எள்ளளவும் போக்கவிலை
என்னும் படியிங்கே எங்கும் மதச்சண்டை;
அண்ணல் நடந்த அடிச்சுவட்டைக் காணவில்லை
மண்ணெடுத்துத் தூவி மறைத்து நடக்கின்றோம்;
எத்தனையோ கல்தூரம் ஏந்தல் நடந்துவந்தார்,
அத்தனையும் அச்சுவடு தோன்றா தழித்துவிட்டோம்;
அன்னவர்க்கு மண்டபங்கள் அங்கங்கே கட்டிவைத்தோம்
சொன்னவற்றை மட்டும் தொலைவில் கட்டிவைத்தோம்;
நல்லோன் எடுத்துரைத்த நல்ல கருத்தெல்லாம்
உள்ளே நுழையாமல் உள்ளத்தைப் பூட்டிவிட்டோம்;
தந்தைக்கு நாம்செய்யும் தக்கதொரு கைம்மாறா?
சிந்தைக்கும் சொல்லுக்கும் செய்யும் செயலுக்கும்
தூய்மை கொடுத்துத் தொடர்பு படுத்திஅதை
வாய்மை எனஎண்ணி வாழ முயன்றோமா?
ஆர்ப்பரிப்பும் பூசனையும் அண்ணல் விழைவதில்லை
ஏற்புடைய வாய்மையே என்றும் உகந்திருந்தார்;
அண்ணல் நடந்த அடிச்சுவட்டைப் பார்த்ததன்மேல்
எண்ணி நடப்போம் இனி.

காந்தி நூற்றாண்டு விழா
அரூர்
சேலம் மாவட்டம்

★

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

8/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை–600 108.
தொலைபேசி : 5361039

நிறுவனர்	: தமிழவேள் ச. மெய்யப்பன்
நிறுவிய ஆண்டு	: 1961
வெளியீடுகள்	: 700
பல்கலைக்கழகப் பாடநூல்கள்	: 60
பரிசுபெற்ற நூல்கள்	: 55

- தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த பதிப்பகங்களில் ஒன்று.
- தரமான நூல்களின் தாயகம்.
- செம்பதிப்புக்களின் கருவூலம்.
- ஆராய்ச்சி நூல்களின் அமுதசுரபி.
- நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்களின் பதிவகம்.
- தமிழ் இலக்கியங்களுக்குக் காப்பகம்.

நூலாசிரியர்

கவியரசு முடியரசனார்

வஞ்சத்தை ஒருசிறிதும் அறிய மாட்டான்,
மற்றவர்தம் உயர்வுக்குப் புழுங்க மாட்டான்;
நெஞ்சத்தைத் தமிழ்மொழிக்கே தந்த தாலே
நினைக்கின்ற தன்கருத்தை மறைக்க மாட்டான்;
அஞ்சித்தன் னுளக்கருத்தைக் குறைக்க மாட்டான்;
அதுவருமே இதுவருமே எனந டுங்கிக்
கெஞ்சித்தன் பெருமிதத்தைச் சிதைக்க மாட்டான்
கிளர்ந்துவரும் அரியேற்றின் தோற்றங் கொண்டான்.
அதுவேண்டும் இதுவேண்டும் எனவி ரும்பி
அடிவருடிப் பிழைக்கின்ற கயமை வேண்டான்;
எதுவேண்டும் நாடுயர என்று நோக்கி
எழுச்சிமிகு கவிதைகளை ஈந்து நிற்பான்;
மதுவேண்டும் வண்டெனவே மாறி மாறி
மாற்றார்க்கு வால்பிடித்துத் திரிய மாட்டான்;
சதிவேண்டான் மற்றவரைத் தாழ்த்த எண்ணான்,
சங்கத்துப் புலவனென வாழ்ந்த மேலோன்.

– தமிழ் முழக்கம்